

LIKKUTEI TORAH • THE CHASSIDISHE PARSHA

פרשת האזינו

Parshas Haazinu

The 4 maamarim of Likkutei Torah on the parsha.

The Hebrew and the translation

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likkutei-torah/haazinu/

Contents

PARSHAS HAAZINU

Maamar 1	האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי יערוף... "Give ear, O heavens, and I will speak; and let the earth hear the words of my mouth"	3
Maamar 2	האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ כו' יערוף כמטר... Give ear, O heavens	43
Maamar 3	בעז"ה Give Ear, O Heavens	52
Maamar 4	כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף As an Eagle Rouses Its Nest	111

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי יערוף...

“Give ear, O heavens, and I will speak; and let the earth
hear the words of my mouth”

1 האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי יערוף כמטר לקחי וגוי. הנה אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם
לברכה] כנסת ישראל שאלה שלא כהוגן ויבא כגשם לנו (בהושע ס"י ו') והקב"ה השיבה כהוגן אהיה כטל
לישראל.

“Give ear, O heavens, and I will speak; and let the earth hear the words of my mouth. My teaching shall drop like the rain,” etc. Now, our Sages, of blessed memory, said: The Congregation of Israel (Knesses Yisrael) asked improperly, “And He will come to us like the rain” (in Hosea, chapter 6), and the Holy One, blessed be He, answered her properly, “I will be like the dew to Israel.”

להבין משל ומליצה דברי חכמים מה שהם המשילו השראת הקב"ה על כנס"י [כנסת ישראל] לגשם או לטל
וההפרש שבין גשם לטל הענין כי הנה תשובה קדמה לעולם.

To understand “a parable and a figure, the words of the wise”: that they likened the resting of the Holy One, blessed be He, upon the Congregation of Israel to rain or to dew, and the difference between rain and dew. The explanation is this: behold, teshuvah (return) preceded the world.

וביאור ענין תשובה וגם מה שאמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] נמצא כל ימיו בתשובה איך הוא כל ימיו.
הנה עיקר התשובה הוא כמ"ש והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה (בקהלת ס"י י"ב).

And the explanation of the matter of teshuvah, and also of what our Sages, of blessed memory, said, “It turns out that all his days are [spent] in teshuvah”: how is it all his days? Now, the essence of teshuvah is as it is written, “And the spirit shall return (tashuv) to Elokim who gave it” (in Ecclesiastes, chapter 12).

וביאור הדבר הנה אומרים נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראתה אתה יצרתה ואתה נפחתה בי.

And the explanation of the matter: now, we say, “The soul that You gave within me is pure; You created it, You formed it, and You breathed it into me.”

פי נפחתה הוא בחי הכל העליון להיות נפרד דבר ויש בפני עצמו כאדם הנופח הכל מפיו שהכל נעשה נפרד לעצמו

The meaning of “You breathed it” is the level of the supernal breath, so as to be separate, a thing and an entity in its own right, like a person who blows breath from his mouth, so that the breath becomes separate, by itself.

וכן אצל הנשמה כתיב ויפח באפיו נשמת חיים והוא בחי רוח פיו ומוצא פי ה' וכמ"ש

And so too regarding the soul, it is written, “And He breathed into his nostrils a soul of life”; and this is the level of “the spirit of His mouth” and “what comes forth from the mouth of Havayah,” as it is written,

כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם ומוצא היינו בצאתו מהעולם אל הגילוי ועי' בזהר פי תזריע (דמ"ז ע"ב).

“For by everything that comes forth from the mouth of Havayah does man live.” And motza (“what comes forth”) means its coming out from concealment into revelation. And see the Zohar, Parshas Tazria (folio 47b).

אבל בחי בראתה הוא כמשל בחי המחשבה שהיא עודנה בעולם ומתאחדת עם הנפש. והנה פרט ארבעה דברים בנשמה בצאתה מהעולם אל הגילוי להתלבש בגוף.

But the level of “You created it” is, by way of analogy, like the level of thought, which is still in concealment and is united with the soul. Now, [the blessing] specified four things in the soul as it goes out from concealment into revelation to be enclothed in the body:

נתת בראתה יצחרתה נפחתה לפי שמקור חוצבה הוא הגבה למעלה וכדי שתתן פלאים להתלבש בגוף צריכה להתצמצם ולהתפשט בכמה מיני צמצומים והתפשטות.

“You gave,” “You created it,” “You formed it,” “You breathed it.” For the source from which it was hewn is exceedingly high above, and in order for it to descend wondrously [low] to be enclothed in a body, it must contract itself and expand itself through many kinds of contractions (tzimtzumim) and expansions.

ודרך כלל נחלקים לדי בחי כמ"ש (באיוב ס"י כ"ח) אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה ויאמר לאדם.

And in general they divide into four levels, as it is written (in Job, chapter 28), “Then He saw it and declared it; He prepared it and also searched it out. And He said to man.”

שעד שבאה לכלל ויאמר לאדם דהיינו להתלבש בגוף צריך בתחלה להיות בחי' ראה ויספרה וכו'

For before it comes to the state of “And He said to man,” that is, to be enclothed in a body, there must first be the level of “He saw it and declared it,” etc.,

שהם ד' בחי' צמצום והתפשטות המשכה והתפשטות כנגד ד' אותיות הוי"ה וע"ז מורה ג"כ שם הוי"ה שהיו"ד בחי' צמצום והה"א הוא בחי' התפשטות אורך ורוחב והוי"ו הוא המשכה כו'

which are four levels: contraction and expansion, drawing-down and expansion, corresponding to the four letters of Havayah. And this is also what the Name Havayah indicates: the yud is the level of contraction, the hei is the level of expansion in length and breadth, and the vav is drawing down, etc.,

כנודע (וע' מענין אז ראה כו' במדרש רבה ר"פ כי תשא פ"מ ובלק"ת [ובלקוטי תורה (להאריז"ל)] ר"פ בראשית ובוהר נזכר פסוק זה ח"א [חלק א'] דף ה' סע"א [סוף עמוד א] ודקצ"ט א'.

as is known. (And see on the matter of “Then He saw it,” etc., in Midrash Rabbah, at the beginning of Parshas Ki Sisa, chapter 40, and in the Likkutei Torah of the Arizal, at the beginning of Parshas Bereishis. And in the Zohar this verse is mentioned: Part I, folio 5, end of side a, and folio 199a;

ח"ב [חלק ב'] דר"ו ב' ח"ג [חלק ג'] קי"א ב' ופסוק ויאמר לאדם בח"א [בחלק א'] דע"ט סע"א [סוף עמוד א] וזהו כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו.

Part II, folio 206b; Part III, 111b; and the verse “And He said to man,” in Part I, folio 79, end of side a.) And this is [the meaning of] “For Havayah’s portion is His people; Jacob is the cord of His inheritance.”

פ"י שהנשמה היא חלק הוי' עצמו שיורדת דרך צמצום והתפשטות כו' כמו שם הוי' עד שבאה להתלבש בבחי' יעקב חבל נחלתו הוא הגוף

That is, the soul is a portion of Havayah Himself, which descends by way of contraction and expansion, etc., like the Name Havayah, until it comes to be enclothed in the level of “Jacob, the cord of His inheritance,” which is the body.

(וע' מענין כי חקל ברבות פ' תולדות פס"ה ע"פ ואנכי איש חלק דע"ג א' ויצא פס"ח דע"ז ב' בפסוק

(And see on the matter of “For the portion” in [Midrash] Rabbah, Parshas Toldos, chapter 65, on [the verse] “And I am a smooth (chalak) man,” folio 73a; Vayetzei, chapter 68, folio 77b, on the verse

והנה סולם וס"פ תרומה דק"נ ע"ד נשא רפ"ט דרכ"ח ע"ב פ' בלק פ"כ דרע"ט א' וע' בזהר ח"ב [חלק ב']
דצ"ו א' ודפ"ו א' ח"ג [חלק ג'] דצ"ד א' ק"ז א' דרע"ח ב').

“And behold, a ladder”; and at the end of Parshas Terumah, folio 150, column d; Nasso, beginning of chapter 9, folio 228b; Parshas Balak, chapter 20, folio 279a. And see the Zohar, Part II, folio 96a and folio 86a; Part III, folio 94a, 107a, folio 278b.)

והנה לא כל הנשמה יורדת למטה להתלבש בגוף רק הארה ממנה בלבד דרך צמצום כו' כנ"ל.

Now, not the whole soul descends below to be enclothed in the body, but only a ray of it, by way of contraction, etc., as mentioned above.

אבל כל הנשמה ומקורה נשארה למעלה ונק' מזל ובה אמרו אדם אית ליה מצולא והכל תלוי במזלא.

But the whole soul and its source remain above, and [this] is called mazal. And of this they said, “A person has a mazal,” and “Everything depends on mazal.”

ומה שאמרו אין מזל לישראל היינו ענין מזלות השרים וכוכבים אשר חלק לכל העמים עובדי כוכבים

And what they said, “Israel has no mazal,” refers to the mazalos of the [heavenly] princes and the stars, which [G-d] apportioned to all the nations who worship the stars;

אבל יש בחי' מזל מקור הנשמה ושרשה ונקרא מזל מלשון נוזל אלא שנוזל הוא לשון נפעל ומזל הוא

לשון פועל (ועיין בפרדס בעה"כ [בערכי הכינויים] ערך מזל)

but there is a level of mazal that is the source and root of the soul. And it is called mazal from the word nozel (“flowing”); except that nozel is a passive form, and mazal is an active form (and see the Pardes, in Erchei HaKinuyim, the entry “Mazal”):

שהוא המקור להיות נוזל ממנו ההשפעה ורוח חיים להחיות רוח שפלים גם שפע אלהי והרהורי

תשובה שבאים לאדם הם באים מכח בחי' המזל

for it is the source from which the bestowal and the spirit of life flow down, “to revive the spirit of the lowly.” Also the divine flow and the thoughts of teshuvah that come to a person come by the power of the level of mazal.

כי אע"ג [אף על גב] דאיהו לא חזי מזל"י [מזליה] חזי שרואה ושומע הכרוזין של מעלה בת קול יוצאת ומכרזת כו'.

For “even though he does not see, his mazal sees”: it sees and hears the proclamations above, “a heavenly voice goes forth and proclaims,” etc.

וע"י זה משפעת למטה להיות התעוררות בלב כו' כי ההארה שירדה ונתפשטה למטה בגוף אינו דבר נפרד לגמרי ממקורה ושרשה שלמעלה (ועמ"ש בד"ה כי תצא)

And through this it bestows below, so that there is an arousal in the heart, etc. For the ray that descended and spread below into the body is not something entirely separate from its source and root above (and see what is written in the discourse beginning "When you go out"),

לבד מחייבי כריתות שנכרתה הנפש דהיינו ההארה שנתפשטה וירדה למטה נכרתה ממזל' ושרשה (ועמ"ש מזה בד"ה ביום השמיני עצרת).

except for those liable to kares (excision), in whom the soul is cut off; that is, the ray that spread and descended below is cut off from its mazal and its root (and see what is written about this in the discourse beginning "On the eighth day, an atzeres").

והנה כתיב ונוזלים מן לבנון. פי' ע"ד והחכמה מאין תמצא כי החכמה תחיה שהוא ראשית התפשטות החיות נמשך מבחי' שלמעלה מן השכל והוא בחי' אין שאינו מושג.

Now, it is written, "And flowing (nozlim) from Lebanon." The meaning is along the lines of "And wisdom (Chochmah), from where (me'ayin) shall it be found?" For "wisdom gives life": it is the beginning of the expansion of the life-force, drawn from a level that is above intellect, and this is the level of ayin ("nothing"), which is not grasped.

וזהו בחינת לבנון וממנו נוזל ההשפעה (ע' [עיינן] בזהר פ' האזינו דף רצ"ח ע"א) ומזה יובן מהות התשובה שתשוב הנפש בבחי' ביטול במסירת נפש למקורה ושרשה העליון שממנה לוקחה ש הוא בחי' אין בחינת מזל

And this is the level of Lebanon, and from it the bestowal flows (see the Zohar, Parshas Ha'azinu, folio 298a). And from this the essence of teshuvah will be understood: that the soul returns, in a state of self-nullification (bittul), with self-sacrifice (mesirus nefesh), to its supernal source and root from which it was taken, which is the level of ayin, the level of mazal.

וזהו תכלית ירידתה לעוה"ז שתהא במעלה ומדרגה יותר נעלה ממה שהיתה בגן עדן נהנית מזיו השכינה לפי השגתה

And this is the purpose of its descent into this world: that it be at a higher rank and level than it was in the Garden of Eden, enjoying the radiance of the Shechinah (Divine Presence) according to its comprehension,

והוא ע"י בחי צמצום בחי חכמה משא"כ על ידי התשובה היא בבחי ביטול לגמרי למקורה ושרשה שלמעלה מעלה מבחי חכמה שהוא בחי אין.

which is through the level of contraction, the level of Chochmah; whereas through teshuvah it is in a state of complete self-nullification to its source and root, which is far above the level of Chochmah, being the level of ayin.

2 וזהו שכתוב בקריעת ים סוף עד יעבור עמך הוי" כי על ידי קריעת ים סוף נתעלו ישראל במעלה ומדריגה גבוהה מאד נעלה למעלה מעלה מבחי הוי" שהוא בחי צמצום והתפשטות כו'

And this is [the meaning of] what is written regarding the splitting of the Sea of Reeds, "Until Your people pass over, Havayah." For through the splitting of the Sea of Reeds, Israel were elevated to a very high and exalted rank and level, far above the level of Havayah, which is the level of contraction and expansion, etc.,

שעל זה מורה שם הוי" כנ"ל והוא שרש ענין ההתהוות כי שם הוי" פ"י שהוא מהוה כל הנמצאים וההתהוות מאין ליש הוא ע"י צמצום והתפשטות כו'.

for this is what the Name Havayah indicates, as mentioned above. And it is the root of the matter of coming-into-being; for the Name Havayah means that He brings all existing things into being (mehaveh), and the coming into being from nothing to something is through contraction (tzimtzum) and expansion, etc.

משא"כ בחי מזל שהוא בחי אין לא שייך שם בחי התהוות כלל וזהו עד יעבור עמך הוי" כלומר שעברו למעלה מבחי הוי" לבחי מזל בחינת אין בחינת תשובה והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה

Whereas at the level of mazal, which is the level of ayin ("nothing"), the level of coming-into-being does not apply at all. And this is [the meaning of] "Until Your people pass over, Havayah": that is, they passed beyond the level of Havayah, to the level of mazal, the level of ayin, the level of teshuvah (return), "And the spirit shall return to Elokim who gave it."

כי נתינתה וירידתה למטה בבחי צמצום והתפשטות כו' שנתת בראתה יצרתה כו' והתשובה הוא להיות בבחי ביטול לגמרי כמו קודם ירידתה ויתר על כן כנ"ל:

For its being given and its descent below are in the mode of contraction and expansion, etc., "that You gave," "You created it," "You formed it," etc.; and teshuvah is to be in a state of complete self-nullification (bittul), as before its descent, and even more so, as mentioned above.

3 ב (ועיין בבחיי פי יתרו גבי לא תשא את שם מענין והרוח תשוב שהוא כמש"כ [כמה שכתוב] ועיין ברע"מ [ברעיא מהימנא] פי בהר) (דק"ח סע"ב [סוף עמוד ב]) שבחי' והרוח תשוב כו' זהו כענין מ"ש בשנת היובל הזאת תשובו כו'.

2. (And see Rabbeinu Bachya, Parshas Yisro, regarding "You shall not take the Name," on the matter of "And the spirit shall return," that it is as is written [here]; and see the Raaya Mehemna, Parshas Behar) (folio 108, end of side b): that the level of "And the spirit shall return," etc., is like the matter of what is written, "In this year of Jubilee you shall return," etc.

ועמ"ש מענין יובל סד"ה וימצאו איש מקושש עצים וסד"ה והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול. שזהו ג"כ בחי' יום הכפורים יום התשובה.

And see what is written on the matter of the Jubilee at the end of the discourse beginning "And they found a man gathering wood," and at the end of the discourse beginning "And it shall come to pass on that day that a great shofar will be sounded": that this is also the level of Yom Kippur, the day of teshuvah (return).

4 ומ"ש אל האלקים אשר נתנה אף על גב דתשובה זו הוא בחי' עד יעבור עמך הוי' שהיא למעלה גם משם הוי' כנ"ל.

And as for what is written, "to Elokim who gave it," even though this teshuvah (return) is the level of "Until Your people pass over, Havayah," which is above even the Name Havayah, as mentioned above:

וכה"ג [וכהאי גוונא] נתבאר לעיל בד"ה אתם נצבים גבי לעברך בברית כו' להיות לך לאלקים דפי' לעברך בברית היינו כענין עד יעבור עמך הוי' כו' ע"ש.

something similar was explained above, in the discourse beginning "You are standing," regarding "That you should pass into the covenant," etc., "to be Elokim to you": that the meaning of "that you should pass into the covenant" is like the matter of "Until Your people pass over, Havayah," etc. See there.

אך הענין יובן ע"פ מ"ש ע"פ שוש אשיש גבי תגל נפשי באלקי ובד"ה ביום השמיני עצרת כענין פי' צור לבבי וחלקי אלקים לעולם

But the matter will be understood according to what is written on [the verse] "I will greatly rejoice," regarding "My soul shall exult in my G-d (Elokai)," and in the discourse beginning "On the eighth day, an atzeres," on the meaning of "The rock of my heart and my portion is Elokim forever";

ויוכן זה עוד עפמ"ש [על פי מה שכתוב] בזהר ע"פ עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו והוא
בפרשה פנחס (דרל"ט ע"ב)

and this will be understood further according to what is written in the Zohar on [the verse] "No eye has seen, Elokim, besides You, what He will do for one who waits for Him"; and this is in Parshas Pinchas (folio 239b)

ובפ' ואתחנן (דרס"ז ע"ב) ועיין מק"מ [מקדש מלך] שם ושם. ועיין עוד מזה בזהר ויקהל (דר"י ע"ב).

and in Parshas Va'eschanan (folio 267b); and see the Mikdash Melech in both places. And see further on this in the Zohar, Vayakhel (folio 210b).

עוד נזכר מענין והרוח תשוב ברכות משפטים פל"א (דקמ"ט ע"ג [עמוד ג']) ובפ' מצורע פ"ח (דקפ"ה א').

The matter of "And the spirit shall return" is further mentioned in [Midrash] Rabbah, Mishpatim, chapter 31 (folio 149, column c), and in Parshas Metzora, chapter 18 (folio 185a),

ובקהלת רבה על פסוק זה. ובכל זה אתי שפיר דקדוק לשון רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] במשנה פ"ד דאבות
יפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא כו'

and in Koheles Rabbah on this verse. And with all this, the precise wording of our Sages, of blessed memory, in the Mishnah, chapter 4 of Avos, is well explained: "Better is one hour of tranquility of spirit (koras ruach) in the World to Come," etc.:

קורת רוח דוקא כדכתיב והרוח תשוב וע' עוד בזהר ח"ב [חלק ב'] בפ' תרומה (קמ"א ב' עד קמ"ב א') ובפ'
משפטים (צ"ז ב').

specifically "tranquility of spirit (ruach)," as it is written, "And the spirit (ruach) shall return." And see further in the Zohar, Part II, in Parshas Terumah (141b to 142a), and in Parshas Mishpatim (97b).

ולכאורה הוא בענין אחר קצת ממש"כ [ממה שכתוב] דהרי שם מפרש ענין זה על עליית הרוח מגן עדן
התחתון לגן עדן העליון וכאן נתבאר שזהו למעלה מבחי' גן עדן כו' כנ"ל.

Seemingly, it is in a somewhat different sense from what was written [here], for there it explains this matter as the ascent of the ruach from the lower Garden of Eden to the higher Garden of Eden, whereas here it was explained that this is above the level of the Garden of Eden, etc., as mentioned above.

אך המעיין בזהר ח"ב [חלק ב'] פי תרומה שם (דקמ"ב א') במ"ש ועד דהאי נשמה עילאה לא סלקא גו נביעו דעתיקא דעתיקין סתימא דכל סתימין כו'

But one who studies the Zohar, Part II, Parshas Terumah, there (folio 142a), in what it says, "And as long as this supernal neshamah does not ascend into the wellspring of the Ancient of Ancients, the most hidden of all hidden," etc.,

ובזהר שלח (דקנ"ט א') גבי תלת עלמין כו' עלמא קדמא כו' כגוונא דא כו' עד עין לא ראתה אלקים זולתך כו' ובפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] שם ימצא שהכל כוונה אחת.

and in the Zohar, Shelach (folio 159a), regarding "three worlds," etc., "the first world," etc., "in this manner," etc., up to "No eye has seen, Elokim, besides You," etc., and in the commentary of the Ramaz there, will find that it all has one intent.

ועוד דבזהר תרומה שם מדבר על בחי' ומדרגת הרוח שמבחי' נפש רוח נשמה שלמטה מבחי' ומדרגת נשמה.

Furthermore, in the Zohar, Terumah, there, it speaks of the level and rank of the ruach among [the levels of] nefesh, ruach, neshamah, which is below the level and rank of neshamah;

וכאן מדברים בענין והרוח תשוב גם על בחינת הנשמה ממש ומ"ש והרוח תשוב היינו לפי דעלייה זו הוא למעלה מעלה גם משם הוי' דהיינו למעלה מהחכמה.

whereas here we are speaking of the matter of "And the spirit shall return" as applying also to the level of the neshamah itself. And [the reason] it says "And the spirit (ruach) shall return" is because this ascent is far above even the Name Havayah, that is, above Chochmah (wisdom),

אשר שם הוא בחי' רוח וכמ"ש בזהר בפי' בראשית (דל"ז ע"ב ודנ"ח ע"א) ע"פ לא ידון רוחי באדם.

where it is the level of ruach, as is written in the Zohar, in Parshas Bereishis (folio 37b and folio 58a), on [the verse] "My spirit shall not abide in man":

כד בני עלמא זכאין כו' קודשא ב"ה אתער רוחא דחיי דלעילא עד דמטון אינון חייך לאתר דיעקב שריא ביה כו'

"When the people of the world are meritorious," etc., "the Holy One, blessed be He, arouses the supernal spirit of life, until that life reaches the place where Jacob dwells," etc.

ומבואר בלקי"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] ס"פ בראשית דהמשכת רוחא דחיי דלעילא היינו מאריך אנפין
דתמן אריכו דחייך וכ"ה בזהר תרומה (דקע"ח סע"ב [סוף עמוד ב])

And it is explained in the Likkutei Torah of the Arizal, at the end of Parshas Bereishis, that the drawing down of "the supernal spirit of life" is from Arich Anpin (the Long Countenance), for there is "length of life"; and so it is in the Zohar, Terumah (folio 178, end of side b);

וע"ד מ"ש במדרש בראשית רבה ספ"ב [סוף פרק ב'] בפסוק ורוח אלקים מרחפת על פני המים זהו רוחו
של משיח האיך מה דאת אמר

and along the lines of what is said in the Midrash, Bereishis Rabbah, at the end of chapter 2, on the verse "And the spirit of Elokim hovered over the face of the waters": "This is the spirit of Mashiach, as you say,

ונחה עליו רוח ה' באיזו זכות ממשמשת ובאה. מרחפת ע"פ המים בזכות התשובה שנמשלה כמים
שנאמר שפכי מים לבך עכ"ל [עד כאן לשונו].

'And the spirit of Havayah shall rest upon him.' By what merit does it draw ever nearer? 'Hovering over the face of the waters': by the merit of teshuvah, which is likened to water, as it is said, 'Pour out your heart like water.'" End of quote.

5 והטעם שנקרא בשם רוח יובן עוד מעט מזעיר עפ"מ"ש [על פי מה שכתוב] בביאור דמזוזה מימין בענין אור
שלמעלה מבחי' אור כו'

And the reason it is called by the name ruach ("spirit") will be understood further, in some small measure, according to what is written in the explanation of "The mezuzah on the right," on the matter of avir ("air"), which is above the level of or ("light"), etc.

ע"ש ובס"י [ובספר יצירה] איתא אחת רוח אלקים חיים ולפי' הפרד"ס [הפרדס רמונים] ש"ג פ"ה היינו בחי'
כתר ע"ש ומכ"ז [ומכל זה] יובן מ"ש והרוח תשוב כו'

See there. And in Sefer Yetzirah it states, "One: the spirit of the living Elokim," and according to the explanation of the Pardes, Sha'ar 3, chapter 5, this is the level of Keser (the Crown). See there. And from all this will be understood what is written, "And the spirit shall return," etc.:

שלפי שעלייה זו ע"י התשובה הוא אל האלקים אשר נתנה דהיינו למעלה מדי צמצומים הנ"ל דבחי שנתת בי ובראתה יצרתה נפחתה בי כו' ע"כ נאמר והרוח תשוב.

because this ascent through teshuvah (return) is "to Elokim who gave it," that is, above the four contractions mentioned above, of the levels of "that You gave within me," and "You created it," "You formed it," "You breathed it into me," etc., therefore it says, "And the spirit (ruach) shall return."

דהיינו לבחי רוח עליון מה שבדור המבול נאמר לעונש לא ידון רוחי כו' וז"ש [וזהו שכתוב] עד יערה עלינו רוח ממרום כו'

That is, [it returns] to the level of the supernal ruach, of which it was said, as a punishment, in the generation of the Flood, "My spirit shall not abide," etc. And this is [the meaning of] what is written, "Until a spirit is poured upon us from on high," etc.

וע' בזהר ח"ג [חלק ג'] (דק"ל ע"ב) ע"פ ונחה עליו רוח כו' וח"א [וחלק א'] (דע"ז א') בשעתא דרוחא דכל רוחין ארים בסימו דנשמתא כו'.

And see the Zohar, Part III (folio 130b), on [the verse] "And the spirit shall rest upon him," etc., and Part I (folio 77a): "At the time when the Spirit of all spirits raises up the sweetness of the neshamah," etc.

וזהו אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסוף (באיוב ס"י ל"ד) ופ"י בזהר תרומה (דקס"ב ב') רוח אמשיך רוח ואייתי רוח

And this is [the meaning of] "If he sets his heart toward Him, His spirit and His soul He will gather to him" (in Job, chapter 34). And the Zohar, Terumah (folio 162b) explains: "Spirit draws spirit and brings spirit,"

דהיינו שע"י רוח האדם העולה למעלה כשישים אליו ית' אזי רוחו ונשמתו מבחי סוכ"ע אליו יאסוף כו' וכמ"ש במ"א.

that is, through the spirit of man ascending upward, when he sets [his heart] toward Him, blessed be He, then "His spirit and His soul," from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), "He will gather to him," etc., as is explained elsewhere.

וברכות בראשית פי"ד [פרק י"ד / פרשה י"ד] ע"פ ויפח באפיו לפי שבעוה"ז בנפיחה לפיכך מת אבל לעתיד בנתינה שנאמר ונתתי רוחי בכם וחייתם וזהו ע"י התשובה בחינת והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה דוקא.

And in [Midrash] Rabbah, Bereishis, chapter 14, on [the verse] "And He breathed into his nostrils": "Because in this world [it is] by breathing, therefore he dies; but in the Future to Come [it will be] by giving, as it is said, 'And I will give My spirit into you, and you shall live.'" And this is through teshuvah, the level of "And the spirit shall return to Elokim who gave it," specifically.

6 ומ"ש שבעוה"ז בנפיחה. היינו שבחי הנשמה המלוכשת בגוף היא נמשכת מבחי ואתה נפחתה בי שהוא בחי הבל העליון כו'

And as for what it says, that in this world [it is] by breathing: that is, the level of the neshamah that is enclothed in the body is drawn from the level of "and You breathed it into me," which is the level of the supernal breath, etc.;

אבל שרשה ומקורה היא מבחי אשר נתנה אלא שלפי שבהגוף אין מאיר רק מבחי אתה נפחתה בי ע"כ מת.

but its root and source is from the level of "who gave it." Only, because in the body there shines only [what comes] from the level of "You breathed it into me," therefore he dies.

אבל לעתיד יאיר בהגוף ממש מבחי ונתתי רוחי כו' ועיין ברכות פ' כי תשא פמ"א [פרק מ"א / פרשה מ"א] ע"פ ויתן אל משה כי ה' יתן חכמה כו' ע"ש.

But in the Future to Come there will shine in the body itself from the level of "And I will give My spirit," etc. And see [Midrash] Rabbah, Parshas Ki Sisa, chapter 41, on [the verse] "And He gave to Moshe": "For Havayah gives wisdom," etc. See there.

7 וגם פי ונתתי בחי מתנה הוא כענין אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] שלמעלה מאתעדל"ת [מאתערותא דלתתא] ע"ד מתנה טובה יש לי בבית גנוז ושבת שמה כו' כמ"ש במ"א ועמ"ש ע"פ ומדבר מתנה בד"ה צאינה וראינה.

Also, the meaning of "And I will give," the level of a gift, is like the matter of an arousal from above (isarusa dile'eila) that is above an arousal from below (isarusa dilesata), along the lines of "I have a good gift in My treasure-house, and Shabbos is its name," etc., as is explained elsewhere. And see what is written on [the verse] "And from the wilderness, Mattanah" in the discourse beginning "Go out and see."

גם ע"ד מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] נותן בעין יפה הוא נותן כי כמו שיש באדם עד"מ עין יפה ובינונית במשנה פ"ד דתרומות כך עד"מ להבדיל הבדלות לאין

Also along the lines of the saying of our Sages, of blessed memory, "One who gives, gives with a generous eye." For just as in a person, by way of analogy, there is a generous eye and an average [eye] (in the Mishnah, chapter 4 of Terumos), so too, by way of analogy, distinguishing with distinctions without

קץ יש שרש ומקור לשני בחינות אלו ע"ד שנת' [שנתבאר] סד"ה כי תשמע בקול בענין לעשות הישר בעיני ה'. שהן ב' בחינות השגחות כו' ע"ש.

end, there is a root and source for these two levels, along the lines of what was explained at the end of the discourse beginning "When you hearken to the voice," on the matter of "to do what is right in the eyes of Havayah": that they are two levels of providence, etc. See there.

8 והנה שרש בחינת עין יפה זהו ענין עינא פקיא. וע"ז נאמר ביוסף עלי עין וזהו עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו.

Now, the root of the level of the generous eye is the matter of the "open eye" (eina pekicha). And of this it is said regarding Joseph, "over the eye (alei ayin)"; and this is "No eye has seen, Elokim, besides You, what He will do for one who waits for Him."

ומבחי' זו נמשך ונתתי רוחי כו'. עוד יובן ענין והרוח תשוב עפמ"ש [על פי מה שכתוב] בזח"א [בזהר חלק א] ויחי (דרמ"ה א' ב')

And from this level is drawn "And I will give My spirit," etc. The matter of "And the spirit shall return" will be further understood according to what is written in the Zohar, Part I, Vayechi (folio 245a and b).

וע' עוד בזהר מענין והרוח תשוב (ח"א [חלק א'] דף פ"ה סע"א [סוף עמוד א] ק"ו ב' ק"ל ע"ב דרי"ז ב' ח"ג [חלק ג'] דרט"ו סע"ב [סוף עמוד ב] דרכ"ד סע"ב [סוף עמוד ב])

And see further in the Zohar on the matter of "And the spirit shall return" (Part I, folio 85, end of side a; 106b; 130b; folio 217b; Part III, folio 215, end of side b; folio 224, end of side b);

ושם מבואר דבחי זכאי אלקים רוח נשברה שזהו ענין תשובה זהו בחי' והרוח תשוב אל האלקים כו'
עכ"ה [עד כאן הגהה]:

and there it is explained that the level of "The sacrifices of Elokim are a broken spirit," which is the matter of teshuvah (return), is the level of "And the spirit shall return to Elokim," etc. End of the gloss.

9 ג וזהו כל ימיו בתשובה כי בכל יום תשוב הנפש שהרי בכל לילה חוזרת נשמתו רק שבלילה היא חוזרת לבחי' ואתה נפחתה בי

3. And this is [the meaning of] "all his days in teshuvah (return)": for each day the soul shall return. For indeed, every night his soul returns; only, at night it returns to the level of "And You breathed it into me,"

שהוא בחי' הבל העליון שמשם תפרד הנפש להתלבש בגוף ובלילה חוזרת להתכלל ולהתאחד במקורה להזוכים למעלה ומדרגה זו וכמ"ש מי יעלה בהר ה' נקי כפים ובר לבב וגו'.

which is the level of the supernal breath, from which the soul separates to be encloded in the body; and at night it returns to be included and united with its source, for those who merit this rank and level, as it is written, "Who shall ascend the mountain of Havayah? ... One with clean hands and a pure heart," etc.

משא"כ בכל יום צריך להיות בבחי' תשובה למקורא דכולא ושרשה העליון והוא בשעת התפלה בקי"ש [בקריאת שמע].

Whereas each day [the soul] must be in a state of teshuvah to the Source of all and to its supernal root; and this is at the time of prayer, in the Shema.

10 וזהו שמע ישראל שמע לשון אסיפה וקיבוץ כמו וישמע שאול פי' שיתאסף ויתקבץ פיזור הנפש בחי' ישראל

And this is [the meaning of] "Hear (Shema), O Israel": shema is an expression of gathering and assembling, as in "And Saul summoned (vayeshama)"; that is, that the scattered [powers] of the soul, the aspect of Israel, should be gathered and assembled,

שהם בחי' ג' שכלים וז' מדות באדם אשר נתפזרו בתענוגי עוה"ז במחשבות האדם ותחבולותיו איש לפי ערכו ומדרגתו ולא הפכא חשוכא לנהורא ולמסור נפשו באחד.

which are the level of the three intellectual faculties and the seven emotive attributes (middos) in a person, which have been scattered in the pleasures of this world, in a person's thoughts and schemes, each according to his standing and level; and to turn darkness into light, and to give over his soul in [the word] "One."

11 והדרך איך יתהפך לבו הוא בשומו ללבו מה שכתוב ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע ובחרת בחיים וגו'

And the way his heart will be transformed is by his taking to heart what is written, "See, I have set before you today life and good, and death and evil," "and you shall choose life," etc.

כי בכל דבר יש בחי' חיים ובחי' מות הרוחניות הוא בחי' חיים והגשמיות הוא בחי' מות וכן ע"ד זה אפי' [אפילו] בשמים ושמי השמים והגלגלים הנה לכל דבר יש חומר וצורה.

For in everything there is an aspect of life and an aspect of death: the spirituality is the aspect of life, and the physicality is the aspect of death. And likewise, in this way, even in the heavens, and the heavens of the heavens, and the spheres: everything has matter and form.

והחומר הוא בחי' מות לגבי הצורה שהוא רוח חיים שבו וע"ז נאמר ובחרת בחיים שהוא חיי החיים ב"ה וכמ"ש לאהבה את ה' אלהיך

And the matter is the aspect of death relative to the form, which is the spirit of life within it. And of this it is said, "and you shall choose life," that is, the Life of life, blessed be He, as it is written, "To love Havayah your G-d

כי הוא חייך (ועמ"ש בד"ה שמע ישראל בפ' ואתחנן ובד"ה שמאלו תחת לראשי בפרשה כי תשא)

... for He is your life" (and see what is written in the discourse beginning "Hear, O Israel," in Parshas Va'eschanan, and in the discourse beginning "His left hand is under my head," in Parshas Ki Sisa).

ואי לזאת יאמר מי לי בשמים ועמך לא חפצתי וגו'. ואם לעוברי רצונו כך לעושי רצונו עאכ"כ [על אחת כמה וכמה].

And therefore he will say, "Whom have I in heaven? And besides You I desire nothing," etc. And "if for those who transgress His will [it is] so, for those who do His will, how much more so."

פ"י אחר שרואה שנמשך כ"כ [כל כך] חיים בתענוגי העוה"ז שהם בחי' עוברי רצונו כ"ש [כל שכן] וק"ו [וקל וחומר] בבחי' עושי רצונו שהם המצות שנמשכים מפנימית רצונו שאור א"ס ב"ה מתלבש בהם

That is: once he sees that so much life is drawn into the pleasures of this world, which are the aspect of "those who transgress His will," all the more so, and a fortiori, in the aspect of "those who do His will," which are the mitzvos, which are drawn from the inner dimension (pnimiyus) of His will, in which the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, is en clothed,

והוא חיי החיים אשר ע"כ יתהפך לבו מן הקצה אל הקצה מחשוכא לנהורא ולדבקה בה' אחד במסירת נפש ממש מחמת שרואה בנפשו איך שהוא נפרד מן החיים האמיתים

and He is the Life of life. Therefore his heart will be transformed from one extreme to the other, from darkness to light, and [he will come] to cleave to G-d, [Who is] One, with actual self-sacrifice (mesirus nefesh), because he sees in his soul how he is separated from the true life.

ולכן במקום שבעלי תשובה עומדים כו' להיות מהפכים מחשוכא לנהורא ויצעקו אל ה' בצר להם

And therefore, "in the place where baalei teshuvah (those who return) stand," etc., because they transform darkness into light, and "they cry out to Havayah in their distress."

כי מחמת צרת ומרירות לבו שנגעה עד הנפש צועק אל ה' למעלה מהשגת נשמתו לדבקה בו במסירת נפש ממש

For because of the distress and bitterness of his heart, which has reached the very soul, he cries out to G-d, beyond the grasp of his soul, to cleave to Him with actual self-sacrifice.

ולכן בקריאת שמע הוא בחינת תשובה שמע ישראל דהיינו לאסוף ולקבץ פיזור הנפש מחשוכא לנהורא כדי למסור נפשו באחד וזהו בכל אדם אפי" [אפילו] מי שלא חטא מימיו.

And therefore the reading of the Shema is the level of teshuvah (return): "Hear (Shema), O Israel," that is, to gather and assemble the scattered [powers] of the soul from darkness to light, in order to give over his soul in [the word] "One." And this applies to every person, even one who has never sinned in his life.

מ"מ בעל כרחך הרי הנפש מלובשת בגוף כו' וכמ"ש במ"א שזהו כל עיקר תכלית ירידת הנשמה לעוה"ז הגשמי כדי להיות בחי' בעל תשובה על זה. על שנפרד מן החיים האמיתיים חיי החיים ב"ה.

Nevertheless, perforce the soul is enclothed in the body, etc.; and as is explained elsewhere, this is the whole essential purpose of the soul's descent into this physical world: in order to be in the state of a baal teshuvah over this, over [the fact] that it is separated from the true life, the Life of life, blessed be He.

12 וזהו ענין שבת אותיות תשב. כי הנה שבת כי בו שבת מכל מלאכתו והרי לא שייך עמל ויגיעה לפניו

ית' ואיך שייך לשון שביתה ומנוחה

And this is the matter of Shabbos, [whose] letters [are those of] tashev ("return"). For behold, [of] Shabbos [it is said], "For on it He rested from all His work"; but toil and effort do not apply before Him, blessed be He, so how does the term "resting" and "repose" apply?

אלא הענין כי ששת ימים עשה וגו'. פי' שנתפשט גילוי אור א"ס ב"ה בבחי' עשיה בעשרה מאמרות שנברא העולם.

Rather, the matter is: "For six days He made," etc. That is, the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, spread forth into the level of "making" (asiyah), through the Ten Utterances by which the world was created.

13 ובראשית נמי מאמר הוא וכמ"ש כולם חכמה עשית. שאפילו חכמה נחשבת כעשיה גשמיות לפניו ית'

ובשבת הוא גילוי אור א"ס ב"ה

And "Bereishis ('In the beginning') is also an utterance," as it is written, "You have made them all with wisdom"; for even Chochmah (wisdom) is considered as physical making before Him, blessed be He. And on Shabbos there is a revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He,

בבחי' שלמעלה מבחי' החכמה וזו היא בחי' שביתה ותשובה ע"ד משל באדם המשים עיונו ומחשבתו במלאכתו אשר עשה וכששובת ממלאכתו משיב עיונו ומחשבתו אל מקורו

at a level that is above the level of Chochmah; and this is the level of resting and of return (teshuvah). By way of analogy: a person who places his attention and thought on the work that he did; and when he rests from his work, he returns his attention and thought to its source,

שהוא מהותה ועצמותה של הנפש המשכלת (ועמ"ש מזה בד"ה לבאר ענין יוהכ"פ [יום הכפורים] ובד"ה שובה ישראל עד).

which is the very being and essence of the intellectual soul (and see what is written about this in the discourse beginning "To explain the matter of Yom Kippur," and in the discourse beginning "Return, O Israel, unto").

וזהו תשובה קדמה לעולף כי בעשרה מאמרות נברא העולם ובראשית נמי מאמר הוא שהוא בחי חכמה.

And this is [the meaning of] "Teshuvah preceded the world": for the world was created with Ten Utterances, and "Bereishis is also an utterance," which is the level of Chochmah;

אבל בחינת התשובה היא קדמה והגבה למעלה מבחי חכמה כנ"ל (ועיין מ"ש בזה באריכות בד"ה להבין ענין הפסוק מי אל כמוך כו')

but the level of teshuvah preceded [it] and is exceedingly high above the level of Chochmah, as mentioned above (and see what is written about this at length in the discourse beginning "To understand the matter of the verse, 'Who is a G-d like You,' " etc.).

אך מי שטרח בערב שבת כנ"ל כו' הוא ענין התפלה בכל יום כדי שיגיע למדרגת שבת כי בכל יום הארה מעין שבת

But "one who toiled on the eve of Shabbos," as mentioned above, etc., is the matter of prayer each day, in order to reach the level of Shabbos; for each day [there is] a ray resembling Shabbos.

וזה יעשה האדם בשעת התפלה שיפנה מכל עסקיו שיהיה אצלו שביתה ומנוחה כבשבת ויסיה דעתו מכל המחשבות זרות הטורדות לקשר נפשו בה' ולמסור נפשו באחד בק"ש [בקריאת שמע]

And a person will do this at the time of prayer: he should clear himself of all his affairs, so that he has resting and repose as on Shabbos, and divert his mind from all the extraneous thoughts that disturb [him], to bind his soul to G-d and to give over his soul in [the word] "One" in the Shema.

וזה הוא הכנה ליום השבת שבשבת כל היום בכללו הוא בחי ומדרגת התשובה וכימות החול הוא רק הארה מעין זה בשעת תפלה:

And this is a preparation for the Shabbos day; for on Shabbos the whole day as a whole is the level and rank of teshuvah, while on the weekdays there is only a ray resembling this, at the time of prayer.

14 ד והנה יו"כ [יום כפור] נקרא שבת שבתון שהוא השבת של כל שבתות השנה שכל שבתות השנה הם חשובים נגדו כימות החול לגבי שבת שהוא עיקר יום התשובה ובכל השבתות מאיר הארה ממנו בלבד.

4. Now, Yom Kippur is called "Shabbos Shabbason" (a Shabbos of Shabbosos), for it is the Shabbos of all the Shabbosos of the year: all the Shabbosos of the year are considered, relative to it, like weekdays relative to Shabbos. For it is the principal day of teshuvah (return), and in all the Shabbosos only a ray of it shines.

15 וביאור הענין זה כי עיקר התשובה הוא ביול רצונו ולא הפכא מחשוכא לנהורא למעלה מהשגת שכלו ואית רצון ואית רצון כו'.

And the explanation of this matter: the essence of teshuvah (return) is the nullification of his will, and to turn darkness into light, beyond the grasp of his intellect. And "there is will and there is will," etc.

וביום כפור מתגלה רצון העליון ממדריגה יותר גבוה ונעלה וזהו לפני ה' תטהרו כלומר למעלה מבחינת הוי"ע מ"ש עד יעבור עמך ה' כו' כנ"ל.

And on Yom Kippur the supernal will is revealed from a higher and more exalted level. And this is [the meaning of] "Before Havayah you shall be purified," that is, above the level of Havayah, along the lines of what is written, "Until Your people pass over, Havayah," etc., as mentioned above.

16 ולכן אומרים ביום כפור סלח לנו כי הסליחה היא התגלות הרצון וכמשל אדם שמבקש מחבירו מחילה אפילו אם יודע שלא יעשה לו מאומה אעפ"כ [אף על פי כן] אינו רוצה שיהיה ברוגז עמו וענין הרוגז הוא הפיכת הרצון

And therefore on Yom Kippur we say, "Forgive us (selach lanu)," for forgiveness is the revelation of the will. As in the analogy of a person who asks his fellow for pardon: even if he knows that [the other] will not do anything to him, nevertheless he does not want him to be angry with him (and the matter of anger is the reversal of the will);

רק רוצה שיטה רצונו אליו כך אנו מבקשים ומתפללים סלח לנו שיתגלה בחי' רצון העליון

rather, he wants him to incline his will toward him. So too we ask and pray, "Forgive us," that the level of the supernal will be revealed.

(ועד"ז נקרא התפלה צלותא דפי' צלותא כמו אצלי ודוך שהוא לשון הטייה שיטה כביכול להיות גילוי רצון העליון ב"ה וכמ"ש מזה ע"פ תבנה ותכונן עיר סיחון).

(And in this way prayer is called tzelosa, for the meaning of tzelosa is as in "atzli vedoch," which is an expression of inclining: that He incline, as it were, so that there be a revelation of the supernal will, blessed be He, as is explained about this on [the verse] "Let the city of Sichon be built and established.")

וזהו סלחתי כדברך כלומר כמו שאתה מבקש כפי אתערותא דלתתא כך אתערותא דלעילא. וכדרך שאדם מבטל רצונו למטה מחשוכא לנהורא

And this is [the meaning of] "I have forgiven according to your words": that is, as you ask; according to the arousal from below (isarusa dilesata), so is the arousal from above (isarusa dile'eila). And just as a person nullifies his will below, from darkness to light,

כי הכל תלוי ברצון וכל מחשבות האדם ושכלו ומדותיו מתנהגים עפ"י [על פי] הרצון כך מתגלה אליו רצון העליון ב"ה כי אית רצון ואית רצון כנ"ל.

for everything depends on the will, and all of a person's thoughts, intellect and emotive attributes (middos) conduct themselves according to the will, so the supernal will, blessed be He, is revealed to him; for "there is will and there is will," as mentioned above.

17 וזהו המרבה לסלוח שיש רבות מדרגות בסליחה לכל אחד ואחד כפי אשר הכין לבו והנה המדרגה היותר נעלה בביטול הרצון באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] הוא בחי' רעותא דליבא ופנימית הלב מחמת דעת ה' וכל מאמינים

And this is [the meaning of] "Who abundantly forgives": there are many levels of forgiveness, for each and every one according to how he has prepared his heart. Now, the most exalted level in the nullification of the will through an arousal from below (isarusa dilesata) is the level of the heart's desire (re'usa de-liba) and the inner dimension (pnimiyus) of the heart, out of the knowledge of G-d; and "all believe"

שהוא לבדו הוא ולית מחשבה תפיסא ביה כלל ובשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד.

that He alone is, and no thought can grasp Him at all, and "in the heavens above and on the earth below there is nothing else."

18 ואי לזאת אין לו שום רצון וחפץ זולתו וכמ"ש דוד המלך ע"ה [עליו השלום] מי לי בשמים וגו'

And therefore he has no will or desire whatsoever other than Him, as King David, peace be upon him, said, "Whom have I in heaven," etc.

וסלחתי כדברך כתיב שכך יתעורר מלמעלה שיתגלה רצון העליון ב"ה כמ"ש אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר העליון יהיו וכמ"ש ושער רישי [רישיה] כעמר נקא וזו היא בחי' תשובה של יום הכפורים

And "I have forgiven according to your words" is written: that so will there be an arousal from above, that the supernal will, blessed be He, be revealed, as it is written, "If your sins be like scarlet, they shall be white as snow; if they be red like crimson, they shall be like the supernal wool," and as it is written, "And the hair of His head was like clean wool." And this is the level of the teshuvah (return) of Yom Kippur.

(וע' מענין זה דילבינו ברבות ויחי פצ"ט בפסוק ולבן שינים מחלב. ור"פ ויקרא בפסוק ההר הטוב הזה והלבנון פ' אמור פכ"ז).

(And see on this matter of "they shall be white" in [Midrash] Rabbah, Vayechi, chapter 99, on the verse "And teeth white from milk"; and at the beginning of Parshas Vayikra, on the verse "This good mountain and the Lebanon"; Parshas Emor, chapter 27;

במדבר פ' ב' נשא רפ"ח רפ"י ובשה"ש [ובשיר השירים] רבה בפסוק כאחלי קדר ובפסוק חכו ממתקים ובפ' צוארך כמגדל השן כו' אפך כמגדל הלבנון. בשה"ש [בשיר השירים] סי' ז' ה' ועיין בזה"ב [בזהר חלק ב']

Bamidbar, chapter 2; Nasso, beginning of chapter 8, beginning of chapter 10; and in Shir HaShirim Rabbah on the verse "Like the tents of Kedar," and on the verse "His palate is most sweet," and on the verse "Your neck is like a tower of ivory," etc., "your nose is like the tower of Lebanon," in Song of Songs, chapter 7, [verse] 5. And see the Zohar, Part II)

(ד"כ ע"א כ"ז סע"ב [סוף עמוד ב] קל"ה א' ח"ג [חלק ג'] מ"וט א' נו"ן סע"ב [סוף עמוד ב] ס"ז א' דרמ"ח ב' ודרנ"ה ב')

(folio 20a; 27, end of side b; 135a; Part III, 49a; 50, end of side b; 67a; folio 248b, and folio 255b).

ומש"ש [ומה שכתוב שם] (דרמ"ח ב') מענין לבון הלכתא יובן עפמ"ש [על פי מה שכתוב] בד"ה קול דודי בפי שמות ולכן נתנו בו לוחות אחרונות כי

And what is written there (folio 248b) on the matter of "the whitening of the halachah" (libun hilchasa) will be understood according to what is written in the discourse beginning "The voice of my Beloved," in Parshas Shemos. And therefore the second Tablets were given on it [Yom Kippur]; for

הנה עיקר הלוחות הוא אנכי ולא יהיה לך שהם כללות הדברות וכללות כל התורה כולה אנכי כללות מצות עשה ולא יהיה לך כללות מצות ל"ת [לא תעשה].

behold, the essence of the Tablets is "I am" (Anochi) and "You shall have no," which are the general and collective expression (klalus) of the Commandments, and of the whole Torah in its entirety: "I am" is that which encompasses all the positive commandments, and "You shall have no" is that which encompasses all the prohibitions.

וביאור הענין כי פי' אנכי מי שאנכי הוא בחי' עצמותו ומהותו ית' כביכול נתגלה להיות אלהיך להיות שורה ומתגלה בך ע"י בחינת הוי"ה שהוא בחי' צמצום והתפשטות כו'

And the explanation of the matter: the meaning of "I am" ("I, Who I am") is that the level of His essence and being, blessed be He, as it were, was revealed to be "your G-d," to rest and be revealed in you, through the level of Havayah, which is the level of contraction (tzimtzum) and expansion, etc.

(ועמ"ש מזה גבי חג שבועות בד"ה וידבר אלקים כו' אנכי כו' ובד"ה כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך כו')

(And see what is written about this regarding the festival of Shavuos, in the discourse beginning "And G-d spoke," etc., "I am," etc., and in the discourse beginning "For this commandment that I command you," etc.)

וכמה ריבוי רבבות צמצומים והתפשטות כו' עד שיהיה בחי' אלהיך והיינו ע"י כי אשר קדשנו במצותיו בקדש העליון למעלה מבחי' קדוש כו'

And how many multitudes of myriads of contractions and expansions, etc., until there is the level of "your G-d." And this is through [the mitzvos], for "Who has sanctified us with His commandments" [is] with the supernal Kodesh (holiness), above the level of Kadosh (holy), etc.

כי רמ"ח מצות עשה הם רמ"ח אברים דמלכא הם רמ"ח המשכות אור א"ס ב"ה כמשל באברים שבאדם שבהם מתפשט הדם הוא הנפש והחיות כו'

For the 248 positive commandments are the 248 "limbs of the King"; they are 248 drawings-down of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, as in the analogy of the limbs of a person, in which the blood spreads, which is the soul and the life-force, etc.

וזהו שמברכין קודם כל מצוה בא"י [ברוך אתה ה'] אמ"ה [אלקינו מלך העולם] אשר קדשנו במצותיו פי' מלך העולם שהעולם הוא מבחי' מלכותו ית'

And this is why, before every mitzvah, we bless: "Blessed are You, Havayah, our G-d, King of the world, Who has sanctified us with His commandments." The meaning: "King of the world," for the world is from the level of His sovereignty (Malchus), blessed be He;

אבל אותנו קדשנו במצותיו והגיענו לבחי' קדש העליון ובחינת אנכי מי שאנכי כו' ודרך כלל נחלקים לג' בחינות תורה ועבודה וגמ"ח [וגמילות חסדים] גמ"ח [גמילות חסדים] קו ימין מלמעלה למטה ועבודה קו שמאל ממטה למעלה שמאלו תחת לראשי.

but us He has sanctified with His commandments and brought to the level of the supernal Kodesh and the level of "I, Who I am," etc. And in general they are divided into three categories: Torah, avodah (divine service) and acts of kindness (gemilus chassadim). Acts of kindness is the right line, from above to below; and avodah is the left line, from below to above: "His left hand is under my head."

פירוש שמרים ראשו למעלה מבחי' השגת שכלו ותורה קו אמצעי כו' כמ"ש במ"א (וע' מזה בד"ה אני ה' אלקיכם דפ' ציצית ובד"ה לסוסתי ובד"ה נאוו לחייך בתורים) ולא יהיה לך כללות ל"ת [לא תעשה]

That is, he raises his head above the level of his intellect's grasp. And Torah is the middle line, etc., as is explained elsewhere (and see about this in the discourse beginning "I am Havayah your G-d," of the section of tzitzis, and in the discourse beginning "To My mare," and in the discourse beginning "Your cheeks are comely with circlets"). And "You shall have no" is the general and collective expression of the prohibitions,

כי עוונותיכם מבדילים ביניכם לבין אלהיכם שעבירה מטמטמת לבו של אדם ואינו שורה ומתגלה אור ה' על נפשו וזהו לא יהיה לך אלהים אחרים על פני

for "your iniquities separate between you and your G-d," for a transgression dulls a person's heart, and the light of G-d does not rest and become revealed upon his soul. And this is [the meaning of] "You shall have no other gods before My face (al panai)";

כי כל העבירות נקראו בשם אלהים אחרים שכל העושה עבירה בורא קטיגור כו' והוא מקליפות וסטרא אחרא והזהיר הכתוב שלא יהיה לך כח הסט"א [הסטרא אחרא] על פני.

for all transgressions are called by the name "other gods," for "whoever commits a transgression creates an accuser," etc., and it is from the kelipos (husks) and the sitra achra (the other side). And the verse warned that you should not have the power of the sitra achra "before My face."

פי' שהם המונעים ומבדילים את פני דהיינו גילוי השראתו וכמ"ש יאר ה' פניו אליך ישא ה' פניו

That is, that they are what withhold and separate "My face," that is, the revelation of His indwelling, as it is written, "May Havayah make His face shine upon you," "May Havayah lift up His face."

(ועמ"ש מענין על פני סד"ה זכור את יום השבת לקדשו ובביאור ע"פ יביאו לבוש מלכות גבי הסתר אסתיר פני ביום ההוא).

(And see what is written on the matter of "before My face" at the end of the discourse beginning "Remember the Shabbos day to keep it holy," and in the explanation on [the verse] "Let them bring royal apparel," regarding "I will surely hide My face on that day.")

והנה לוחות הראשונות נתנו בשבועות בקולות וברקים ולכן לא נתקיימו כי ענין הרעש בקולות וברקים הוא מבחי' עלמא דאתגליא ויש משם יניקה לחיצונים ע"י ירידת המדרגות והשתלשלות העולמות וההיכלות.

Now, the first Tablets were given on Shavuot, with thunder and lightning, and therefore they did not endure. For the tumult of thunder and lightning is from the level of the revealed world (alma de-isgalya), and from there the external forces draw nourishment, through the descent of the levels and the chain of descent (hishtalshelus) of the worlds and the chambers.

וכמ"ש רגליה יורדות מות ומלכותו בכל משלה. משא"כ לוחות אחרונות נתנו בחשאי כדכתיב ואיש לא יעלה עמך וגו'

As it is written, "Her feet go down to death," and "His kingdom rules over all." Whereas the second Tablets were given quietly, as it is written, "And no man shall go up with you," etc.,

לפי שהם בחי' פנימית הלב בחי' עלמא דאתכסיא בחי' רעותא דליבא שאין שם אחיזה ויניקה לסט"א [לסטרא אחרא] כלל

because they are the level of the inner dimension of the heart, the level of the hidden world (alma de-iskasya), the level of the heart's desire (re'usa de-liba), where the sitra achra has no hold or nourishment at all.

(ועמ"ש מזה בפרשה תבא בד"ה היום הזה ועיין בזהר ח"א [חלק א'] (ד"נ ע"ב) ובסה"מ [ובספר הדרת מלך] (סי' קל"ח) ובפרשה תרומה (קל"ו א') ובפי' שמיני (דל"ט א').

(And see what is written about this in Parshas [Ki] Savo, in the discourse beginning "This day"; and see the Zohar, Part I) (folio 50b), and in Sefer Hadrash Melech (section 138), and in Parshas Terumah (136a), and in Parshas Shemini (folio 39a).

וע' מענין מעלת לוחות האחרונות ברכות פ' כי תשא פמ"ו גבי ויגד לך תעלומות חכמה כו'. וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] עי קר הצעקה בלב עיין בזהר פ' שמות (ד"כ רע"א):

And see on the matter of the superiority of the second Tablets in [Midrash] Rabbah, Parshas Ki Sisa, chapter 46, regarding "And He would tell you the secrets of wisdom," etc. And this is what our Sages, of blessed memory, said, "The essence of the cry is in the heart"; see the Zohar, Parshas Shemos (folio 20, beginning of side a).

19 ה וזהו ענין ויבא כגשם לנו כי הנה הגשם יורד בענן המכסה שמים בעבים ועבים נתהוו מאדים אשר יעלה מן הארץ להיות הענן והחושך

5. And this is the matter of "And He will come to us like the rain." For behold, rain descends in a cloud, "Who covers the heavens with clouds"; and clouds come into being from mists, which "go up from the earth," so that there will be the cloud and the darkness.

דהיינו שישים אל לבו ריחוקו מאור פני ה' והסתר אורו ית' ישת חשך סתרו וכל נהורין מתחשכין קמיה דלית מחשבה תפיסא ביה.

That is, that he should take to heart his distance from the light of G-d's countenance, and the concealment of His light, blessed be He: "He made darkness His hiding place," and "all lights are darkened before Him," for no thought can grasp Him.

ואזי מרחוק ה' נראה באתערותא דלעילא שיבא כגשם לנו הוא חסד עליון ואהבה רבה שלמעלה לדבקה בה' אחד בגילוי אור א"ס ב"ה על נפשו בחי' רצון העליון

And then "From afar Havayah appeared," with an arousal from above (isarusa dile'eila), so that "He will come to us like the rain": this is supernal kindness and the great love (ahavah rabbah) from above, to cleave to G-d, [Who is] One, with the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, upon his soul, the level of the supernal will.

(ועמ"ש מענין זה איך שהמרירות מהריחוק גורם התגלות אהבה רבה בד"ה אתם נצבים גבי ושקל בפלס הרים)

(And see what is written on this matter, how the bitterness over the distance brings about the revelation of the great love, in the discourse beginning "You are standing," regarding "And weighed the mountains in a scale.")

וזהו יערוף כמטר לקחי שלוקחין אותו שע"י המצות אשר קדשנו במצותיו לוקחין אותו כביכול ממש וממשיכין אור א"ס ב"ה ממש כי רמ"ח מצות עשה רמ"ח המשכות אברין דמלכא

And this is [the meaning of] "My teaching (likchi) shall drop like the rain": likchi, that He is taken (lokchin). For through the mitzvos, "Who has sanctified us with His commandments," one takes Him, as it were, actually, and draws down the Infinite Light, blessed be He, actually. For the 248 positive commandments are 248 drawings-down, "limbs of the King";

כמו למשל האוחז באדם באחד מאבריו ומושכו אליו נמשך כולו אליו כך כביכול על ידי המצות שהם אברין דמלכא ממשיכין כביכול הארה והשפעה מאור א"ס ב"ה ממש

just as, for example, one who grasps a person by one of his limbs and pulls him toward himself: the whole of him is drawn to him. So too, as it were, through the mitzvos, which are "the limbs of the King," one draws down, as it were, a ray and bestowal from the Infinite Light, blessed be He, itself.

ואף שהמצות הם בענינים גשמיים [גשמיים / גשמיות / גשמית] בחיי חיצונית מ"מ נתפס ונקלט בהם החיות אור א"ס ב"ה המתלבש בהם כמו למשל אברים שבהם מתפשט חיות הדם הוא הנפש.

And although the mitzvos involve physical matters, the level of the outer dimension (chitzoniyus), nevertheless the life-force, the Infinite Light, blessed be He, that is encloded in them, is caught and absorbed in them; just as, for example, limbs, in which the life-force of the blood, which is the soul, spreads.

20 וזהו יערוף כמטר בחי עורף בחי חיצונית וע"י כן לקחי לוקחין אותו ממש כביכול והיינו כמטר וכגשם

And this is [the meaning of] "shall drop (ya'arof) like the rain": the level of oref ("the back of the neck"), the level of the outer dimension (chitzoniyus); and through this, likchi, one takes Him, actually, as it were. And this is "like the rain" (kamatar and kegeshem),

דהיינו ע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] בבחי' תשובה מ עומקא דליבא להיות ואד יעלה מן הארץ המכסה שמים בעבים וגוי מרחוק הי' נראה כוי כנ"ל.

that is, through an arousal from below (isarusa dilesata) in the manner of teshuvah (return) from the depth of the heart, so that "a mist goes up from the earth," "Who covers the heavens with clouds," etc., "From afar Havayah appeared," etc., as mentioned above.

(ובפי' האזינו השמים כוי יערוף כמטר י"ל [יש לומר] עוד כי השמים היינו המדות עליונות דאצילות הנקי זעיר אנפין דאצילות כמ"ש בזהר פ' האזינו)

(And on the meaning of "Give ear, O heavens," etc., "shall drop like the rain," it can further be said that "the heavens" are the supernal emotive attributes (middos) of the World of Atzilus (Emanation), which are called Z'eir Anpin (the emotive attributes) of Atzilus, as is written in the Zohar, Parshas Ha'azinu)

(דרצ"ו ב') השמים שמים עילאין אינון דאשתמודען דאקרון שמא דקוב"ה [דקודשא בריך הוא] כוי ותשמע הארץ ארץ עילאה כוי

(folio 296b): "The heavens': these are the supernal heavens, those that are known to be called the Name of the Holy One, blessed be He," etc.; "And let the earth hear': the supernal earth," etc.,

היא מדת מלכותו ית' ומרע"ה [ומשה רבינו עליו השלום] אמר להם האזינו ואדברה פי' שעל ידי התומ"צ [התורה ומצות] ממשיך בהם אור א"ס ב"ה מלמעלה מעלה מבחי' שמים

which is the attribute of His sovereignty (Malchus), blessed be He. And Moshe our teacher, peace be upon him, said to them, "Give ear ... and I will speak": that is, that through Torah and mitzvos he draws into them the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, from far above the level of heavens,

דהיינו מבחי' ישת חשך סתרו שהוא בחינת כתר עליון ונקרא אריך אנפין וע"ז נאמר יערוף כמטר לקחי וכמ"ש בזהר ס"פ ויקרא (דכ"ה סע"ב [סוף עמוד ב])

that is, from the level of "He made darkness His hiding place," which is the level of the supernal Keser (the Crown) and is called Arich Anpin. And of this it is said, "My teaching shall drop like the rain," as is written in the Zohar at the end of Parshas Vayikra (folio 25, end of side b):

שזהו ענין הרעיפו מים ממעל ממעל ודאי מעתיקא קדישא קא אתיאי ולא מההוא אתר דאקרי שמים כוי that this is the matter of "Drip down, O heavens, from above": "From above': certainly it comes from Atika Kadisha (the Holy Ancient One), and not from that place which is called 'heavens,'" etc.

ועי"ש במק"מ [במקדש מלך] והיינו שמשם נמשך בבחי' שמים להיות הגשם והמטר יורד מבחי' שמים לבחי' ארץ.

And see there in the Mikdash Melech. That is, from there it is drawn into the level of heavens, so that the rain (geshem and matar) descends from the level of heavens to the level of earth.

אבל שרש המשכה זו באה מלמעלה וממעל מבחי' שמים וע"כ נאמר האזינו השמים כו' לבחי' המשכה עליונה זו דיערוף כמטר לקחי.

But the root of this drawing-down comes from above and beyond the level of heavens. And therefore it says, "Give ear, O heavens," etc., to the level of this supernal drawing-down of "My teaching shall drop like the rain."

וז"ש [וזהו שכתוב] במדרש פ' האזינו ובקהלת רבה (דצ"ב ע"ד) בפסוק ידעתי כי כל אשר יעשה וז"ל [וזה לשונו] גזר הקב"ה שיהיו השמים מקלסין אותו שנא' [שנאמר] השמים מספרים כבוד אל עמד משה ושיתקן שנאמר האזינו השמים ואדברה עכ"ל [עד כאן לשונו].

And this is what is written in the Midrash on Parshas Ha'azinu, and in Koheles Rabbah (folio 92, column d) on the verse "I know that whatever He does," and these are its words: "The Holy One, blessed be He, decreed that the heavens should praise Him, as it is said, 'The heavens declare the glory of G-d.' Moshe stood and silenced them, as it is said, 'Give ear, O heavens, and I will speak.'" End of quote.

ועיין מזה ג"כ ברבות בראשית פ"ה והיינו לפי שמשה המשיך בהשמים מבחינה שלמעלה מעלה מבחי' שמים עצמן

And see about this also in [Midrash] Rabbah, Bereishis, chapter 5. And this is because Moshe drew into the heavens from a level that is far above the level of the heavens themselves.

והנה החכם אינו מדבר בפני מי שגדול ממנו בחכמה כו' וזהו שעמד משה ושיתקן לקבל מבחי' המשכה וגילוי זה הגדול מהם עצמן.

Now, "the wise man does not speak before one who is greater than he in wisdom," etc. And this is [why] Moshe stood and silenced them: so that they receive from the level of this drawing-down and revelation, which is greater than they themselves.

21 ועדי' נת' [נתבאר] במ"א בענין קי"ס [קריעת ים סוף] דאגלידו מיא כי איידי דטריד למבלע לא פליט בד"ה ששת ימים תאכל מצות ועמ"ש מענין מוריד הגשם בביאור ע"פ תורה צוה לנו משה מורשה כו'.

And along these lines it was explained elsewhere, regarding the splitting of the Sea of Reeds, that "the waters congealed," for "since it is occupied with swallowing, it does not spit out," in the discourse beginning "Six days you shall eat matzos." And see what is written on the matter of "He causes the rain to descend" in the explanation on [the verse] "Moshe commanded us the Torah, an inheritance," etc.

וע' בזהר פ' ואתחנן (דרס"ג ע"א) ע"פ שמע ישראל דק"ש [דקריאת שמע] כתיב האזינו השמים אוף הכא שמע ישראל וכולא חד מלה הוא וע"ש במק"מ [במקדש מלך].

And see the Zohar, Parshas Va'eschanan (folio 263a), on [the verse] "Hear, O Israel," of the Shema: "It is written, 'Give ear, O heavens'; so too here, 'Hear, O Israel,' and it is all one matter." And see there in the Mikdash Melech.

והיינו כי בק"ש [בקריאת שמע] ממשיכים ג"כ מבחי' זו וזהו ענין הוי' אלקינו הוי' אחד ולזה אמר שמע ישראל דלעילא לבחי' המשכה עליונה ועצומה זו וכו'.

That is, in the Shema one also draws down from this level; and this is the matter of "Havayah is our G-d, Havayah is One." And for this he says "Hear, O Israel" to the Israel of above, for the level of this supernal and mighty drawing-down, etc.

אך הנה כדי להיות המשכה עליונה זו מבחי' כתר ישת חושך סתרו זהו ע"י ואד יעלה מן הארץ שהוא בחי' אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] כנ"ל והיא המרירות מהחושך המסתיר אורו ית'

But behold, for this supernal drawing-down to come from the level of Keser (the Crown), "He made darkness His hiding place," this is through "a mist went up from the earth," which is the level of an arousal from below (isarusa dilesata), as mentioned above; and this is the bitterness over the darkness that conceals His light, blessed be He.

ולכן אתערותא דלתתא זו עולה עד בחינת החושך העליון שלמעלה מהאור דח"ע [דחכמה עילאה] והוא בחי' ישת חשך סתרו שמזה נמשך להיות הגשם

And therefore this arousal from below rises up to the level of the supernal darkness that is above the light of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah), which is the level of "He made darkness His hiding place," from which it is drawn that the rain

יורד בענן אשר שרש הענן ההוא נמשך מבחי' ישת חשך סתרו ועמ"ש מזה ר"פ ויקרא בענין כי שכן עליו הענן כו'.

descend in a cloud, the root of that cloud being drawn from the level of "He made darkness His hiding place." And see what is written about this at the beginning of Parshas Vayikra, on the matter of "For the cloud rested upon it," etc.

22 וזהו ענין כי עם קשה עורף הוא וסלחת. דאיתא במדרש דקשה עורף לשבח קאמר היינו החיזוק בעבודת ה' למעלה מהשכל ועי"ז ממשיך בחי' יערוף כמטר כו'

And this is the matter of "For it is a stiff-necked (kesheh oref) people, and You shall forgive." For it is stated in the Midrash that "stiff-necked" is said in praise: that is, firmness in the service of G-d above intellect; and through this one draws down the level of "shall drop (ya'arof) like the rain," etc.

ועד"ז בקי"ש [בקריאת שמע] שכדי להיות ההמשכה הוא עי"י בחי' תשובה והרוח תשוב כו' כמבואר לעיל באריכות ועי' מענין ואד יעלה ברע"מ [ברעיא מהימנא] פ' צו (דכ"ח סע"ב [סוף עמוד ב])

And similarly in the Shema: in order for there to be the drawing-down, it is through the level of teshuvah (return), "And the spirit shall return," etc., as explained above at length. And see on the matter of "And a mist went up" in the Raaya Mehemna, Parshas Tzav (folio 28, end of side b).

והנה בחי' תול כטל זהו עוד המשכה עליונה יותר כדלקמן. אך אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] לא עם הארץ חסיד ולא בור ירא חטא.

Now, the level of "shall distill like the dew" is a still higher drawing-down, as [will be explained] below. However, our Sages, of blessed memory, said, "An unlearned person (am ha'aretz) cannot be pious (chasid), nor can a boor be sin-fearing."

פי' שא"א להמשיך בחי' חסיד והארה מבחי' רב חסד בחי' אהבת ה' אור אי"ס ב"ה על נפשו בחי' גשם ומטר הנ"ל כשהוא עם הארץ שאין לו תורה

That is, it is impossible to draw down the level of chasid, a ray from the level of "and abundant in kindness (chesed)," the level of the love of G-d, the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, upon his soul, the level of rain (geshem and matar) mentioned above, when he is an am ha'aretz who has no Torah.

כי אור א"ס ב"ה שלמעלה מעלה מבחי" חכמה מאיר ונמשך למטה בבחי' השתלשלות דוקא מעילה לעילה כו' (ועמ"ש מענין ולא ע"ה [עם הארץ] חסיד בביאור ע"פ וקבל היהודים)

For the Infinite Light, blessed be He, which is far above the level of Chochmah (wisdom), shines and is drawn down below only by way of the chain of descent (hishtalshelus), from cause to cause, etc. (and see what is written on the matter of "nor can an am ha'aretz be pious" in the explanation on [the verse] "And the Jews undertook");

ולכן מתלבש בחכמה תחלה וכמ"ש בזה"ק [בזהר הקדוש] תלת קשרין קוב"ה [קודשא בריך הוא] ואורייתא וישראל ישראל מתקשראן באורייתא כו'.

and therefore it is first en clothed in Chochmah, as is written in the holy Zohar: "Three bonds: the Holy One, blessed be He, the Torah, and Israel; Israel are bound to the Torah," etc.

וזהו האזינו השמים הוא בחי' תושב"כ [תורה שבכתב] שם מים הוא בחי' חכמה עילאה כמו מים שאין להם גוון כו'.

And this is [the meaning of] "Give ear, O heavens (shamayim)": it is the level of the Written Torah; sham mayim ("there is water"), which is the level of the higher Chochmah, like water, which has no color, etc.

23 וכך הוא ענין תרוה שבכתב שהוא בחי' חכמה עילאה כמאמר רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] רע"ק [רבי עקיבא] היה דורש על כל קוץ וקוץ תלי תלין שכל קוץ וקוץ הוא מרמז על כמה עניני חכמה עילאה נפלאה עצמו מספר

And so is the matter of the Written Torah, which is the level of the higher Chochmah (wisdom), as our Sages, of blessed memory, said: "Rabbi Akiva would expound heaps upon heaps [of laws] on each and every crownlet." For each and every crownlet alludes to many matters of the higher Chochmah, wondrous, too numerous to count;

וכן כל תמונה וצורת אותיות וטעמיהן ותגיהן ונקודותיהן כולם בחכמה נפלאה למעלה מעלה עד אין קץ ותכלית.

and likewise every shape and form of the letters, and their cantillation notes, their crownlets and their vowel points: all of them are in wondrous wisdom, higher and higher, without end or limit.

24 ואדברה הוא לשון הנהגה והמשכה כמו ידבר עמים תחתינו והיינו כדי להמשיך לישראל בחי כמטר

לקחי צריך להיות תחלה האזינו השמים ותשמע הארץ הוא בחי תורה שבע"פ [שבעל פה]

And "and I will speak (va'adabrah)" is an expression of leading and drawing, as in "He shall lead (yadber) peoples under us." That is, in order to draw down to Israel the level of "My teaching like the rain," there must first be "Give ear, O heavens" and "let the earth hear," which is the level of the Oral Torah,

שהיא מקבלת מתושב"כ [מתורה שבכתב] שע"י תושב"כ [תורה שבכתב] ושבוע"פ [ושבעל פה] יערוף כמטר לקחי וגוי הוא האהבה בהתגלות אור ה' על נפשו.

which receives from the Written Torah. For through the Written Torah and the Oral [Torah], "My teaching shall drop like the rain," etc., which is the love, in the revelation of G-d's light upon his soul.

משא"כ כשאין לו תורה אין אור האהבה שורה ומתגלה בנפשו כי תלת קשרין מתקשראן דא בדא קוב"ה [קודשא בריך הוא] ואורייתא וישראל.

Whereas when he has no Torah, the light of love does not rest and become revealed in his soul; for "three bonds are bound one to another: the Holy One, blessed be He, the Torah, and Israel.

ישראל מתקשראן באורייתא ואורייתא בקוב"ה [בקודשא בריך הוא] (ועמ"ש בד"ה כי עמך מקור חיים בענין פי המשפילי לראות בשמים ובארץ ובענין השקיפה ממעון קדשך מן השמים כו' ע"ש ועמ"ש ע"פ השמים כסאי והארץ הדום רגלי):

Israel are bound to the Torah, and the Torah to the Holy One, blessed be He" (and see what is written in the discourse beginning "For with You is the source of life," on the meaning of "Who lowers [Himself] to look upon the heavens and the earth," and on the matter of "Look down from Your holy dwelling, from the heavens," etc. See there. And see what is written on [the verse] "The heavens are My throne and the earth is My footstool").

25 ו והנה כל הנ"ל בחי גשם ומטר זהו בקשת כנ"י [כנסת ישראל] דהיינו שיהיה נמשך ע"י אתעדל"ת

[אתערותא דלתתא].

6. Now, all of the above, the level of rain (geshem and matar), is the request of the Congregation of Israel (Knesses Yisrael): that is, that it should be drawn down through an arousal from below (is- arusa dilesata).

אך הקב"ה השיב לה אהיה כטל טל הוא בחי' ומדרגה גבוה מאד נעלה מה שא"א להמשיך ע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] שאין כח במעשה התחתונים לעורר את האהבה הגדולה הזאת ואעפ"כ [ואף על פי כן] אחרי התעוררות מעשה התחתונים שיבא כגשם כו'

But the Holy One, blessed be He, answered her, "I will be like the dew." Dew is a very high and exalted level and rank, which it is impossible to draw down through an arousal from below, for the deeds of those below have no power to arouse this great love. Nevertheless, after the arousal of the deeds of those below, so that "He will come like the rain," etc.,

אזי מאליו וממילא נמשך בחי' הטל והוא בחי' חג הסוכות וסוכה תהיה לצל יומם וכתוב ה' צלך ובצל ידי כסיתך בחי' וימינו תחבקני (ואפשר לומר שגם ע"פ לה"ק [לשון הקודש] יש שייכות סוכה לטל והוא ע"פ מ"ש בנחמיה)

then, of itself and as a matter of course, the level of the dew is drawn down. And this is the level of the festival of Sukkos, "And a sukkah shall be for a shade by day"; and it is written, "Havayah is your shade," and "In the shadow of My hand I have covered you," the level of "And His right hand embraces me." (And it is possible to say that also according to the Holy Tongue there is a connection between sukkah and tal ("dew"), and this is according to what is written in Nehemiah

(סי' ג' ט"ו) יבננו ויטללנו דפירושו כמו סוכה כמ"ש בשרשים וכ"כ [וכן כתב] במצודת ציון שהוא ענין צל (chapter 3, [verse] 15), "He built it and covered it (vi'tal'lenu)," which means like a sukkah, as is written in the Shorashim; and so wrote the Metzudas Tziyon, that it is a matter of shade.

כי בצל קורתי (בראשית י"ט) תרגם אונקלוס בטלל וכן בגמרא (פ"ג [פרק ג'] דסוכה דל"א) האי כשורה דמטללתא

For "in the shadow of my roof" (Bereishis 19) Onkelos translates "betelal"; and so too in the Gemara (chapter 3 of Sukkah, folio 31), "this beam of the covering (metalalta)."

וזהו תזל כטל ואזי יוכלו לבא לבחי' אמרתי להיות האמירה שלי ע"ד ואשים דברי בפיו ופי יגיד תהלתך יגיד מאליו וממילא כנ"ל

And this is [the meaning of] "shall distill like the dew"; and then they will be able to come to the level of "my speech" (imrasi), that the speech be Mine, along the lines of "And I have put My words in your mouth" and "My mouth shall declare Your praise": it shall declare of itself and as a matter of course, as mentioned above.

(וזהו ואשים דברי בפיו ובצל ידי כסיתיו שבחיי דברי שבפיו שזהו ענין כטל אמרתי זהו ענין ובצל ידי כוי בחיי אי עם חג הסוכות ועמ"ש מזה בד"ה ביום השע"צ [השמיני עצרת] עוי' [ועי' בזהר בראשית])

(And this is [the meaning of] "And I have put My words in your mouth, and in the shadow of My hand I have covered you": that the level of "My words in your mouth," which is the matter of "my speech like the dew," is the matter of "and in the shadow of My hand," etc., one level with the festival of Sukkos. And see what is written about this in the discourse beginning "On the eighth day, an atzeres." And see the Zohar, Bereishis)

(דף ד' סע"ב [סוף עמוד ב]) ובפ' צו (דל"ה ע"א) והנה סיפיה דקרא הוא לנטוע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה.

(folio 4, end of side b), and in Parshas Tzav (folio 35a). Now, the end of the verse is "to plant the heavens and to lay the foundations of the earth, and to say to Zion, 'You are My people.'"

והיינו שבחיי טל נמשך בבחי' שמים וארץ וכמש"כ [וכמה שכתוב] האזינו השמים כוי תזל כטל כוי ועיי' לאמר לציון כוי וכנ"ל בענין השקיפה כוי וברך כוי

That is, the level of dew is drawn into the level of heavens and earth, as it is written, "Give ear, O heavens," etc., "shall distill like the dew," etc.; and through this, "to say to Zion," etc., as mentioned above regarding "Look down," etc., "and bless," etc.

ולכן אין הטל נפסק כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] לפי שמקורו מאד נעלה ממעשה התחתונים ואתערותא דלתתא שאין מגיעים אלא עד מקור נשמות ישראל ומזליהם העליון.

And therefore dew never ceases, as our Sages, of blessed memory, said; because its source is very far above the deeds of those below and the arousal from below, which reach only as far as the source of the souls of Israel and their supernal mazal.

אכן הטל יורד ונמשך מאור עליון הנק' טלא דבדולחא כמ"ש כי טל אורות טלך (בישעיה ס"י כ"ו י"ט) (ועי' בזח"א [בזהר חלק א])

Rather, the dew descends and is drawn from a supernal light called "the crystalline dew" (tala devdolcha), as it is written, "For Your dew is the dew of lights" (in Isaiah, chapter 26, [verse] 19) (and see the Zohar, Part I)

(דק"ל סע"ב [סוף עמוד ב] ודרל"ב א') דפי אורות ממש מאינן נהורין עילאין דנהרין לעילא כו' וח"ג [וחלק ג']
(דקכ"ח ב') אורות נהורא דחורתא דעתיקא כו'

(folio 130, end of side b, and folio 232a), that the meaning of "lights" is literal: "from those super-nal lights that shine above," etc.; and Part III (folio 128b): "'Lights': the light of the whiteness of Atika," etc.,

הה"ד [הדא הוא דכתיב] ועינו כעין הבדולח כו' שהוא למעלה מעלה מבחי המזלות שהן נוצר חסד ונקה כו'
כמ"ש בזה"ק [בזהר הקדוש] כו'

as it is written, "And its appearance was like the appearance of bedolach (crystal)," etc.; which is far above the level of the mazalos, which are "Notzer chesed" ("He preserves kindness") and "Venakeh" ("and He cleanses"), etc., as is written in the holy Zohar, etc.

(וזהו שבברכת יעקב נאמר ויתן לך האלקים מטל השמים כו' שזהו למעלה מעלה מבחי שרש נש"י
[נשמות ישראל] מצד עצמן שהוא מבחינת המזלות ובהר פ' תזריע) (דמ"ט ע"א) גבי הזה עליהם מי חטאת
שיורי טלא דבדולחא.

(And this is why in the blessing of Jacob it is said, "May G-d give you of the dew of the heavens," etc.: for this is far above the level of the root of the souls of Israel in and of themselves, which is from the level of the mazalos. And in the Zohar, Parshas Tazria) (folio 49a), regarding "Sprinkle upon them waters of purification": "the remnants of the crystalline dew."

וזהו ההמשכה שמבחי מזל ונוצר חסד כמ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה למה נסמכה פ' מרים כו' ע"ש
ונקראים רק שיורי טלא והיינו כדי לטהר טמא מת.

And this is the drawing-down from the level of mazal and Notzer chesed, as is written in Iggeres HaKodesh, in the passage beginning "Why was the section of Miriam juxtaposed," etc. See there. And they are called only "the remnants of the dew," and this is in order to purify one who is impure through [contact with] the dead.

אכן לע"ל [לעתיד לבוא] להיות תחיית המתים ממש זהו על ידי גילוי מבחי עצמיות טל אורות ממש.

But in the Future to Come, for there to be the actual resurrection of the dead, this is through a revelation from the level of the very essence of "the dew of lights" itself.

26 ועמ"ש בביאור ע"פ ואהיה אצלו אמון גבי אחר וקדם צרתני שיש בבחינת הרצון עליון בי בחינות כו' ע"ש ועד"ז הוא ענין יערוף כמט ר ותזל כטל

And see what is written in the explanation on [the verse] "And I was with Him as a nursling (amon)," regarding "Behind and before You have formed me": that in the level of the supernal will there are two levels, etc. See there. And in the same way is the matter of "shall drop like the rain" and "shall distill like the dew";

כי יערוף מלשון עורף זהו נקי בחי אחר לגבי בחי תזל כטל שהוא פנימית תענוג העליון כו' אלא שאעפ"כ [שאף על פי כן] גם בבחי יערוף נמשך הארה מבחי הפנימית המתלבש בבחינת המזלות

for ya'arof, from the word oref ("the back of the neck"), is called the level of "behind" relative to the level of "shall distill like the dew," which is the inner dimension (pnimiyus) of the supernal delight, etc. Except that, nevertheless, in the level of ya'arof too there is drawn a ray from the level of the inner dimension that is encloded in the level of the mazalos;

ולכן נקי שיורי טלא כו' ועמ"ש עוד מענין האתעדל"ע [האתערותא דלעילא] שלמעלה מאתעדל"ת [מאתערותא דלתתא] בביאור ע"פ צאינה וראינה כו'

and therefore it is called "the remnants of the dew," etc. And see further what is written on the matter of the arousal from above (isarusa dile'eila) that is above the arousal from below (isarusa dile-sata) in the explanation on [the verse] "Go out and see," etc.

(בפ' קדושים) ובביאור ע"פ אני ישנה כו' שראשי נמלא טל עו' [וע] עוד בענין תזל כטל בזהר ויקהל דר"י ע"א:

(in Parshas Kedoshim), and in the explanation on [the verse] "I sleep," etc., "for my head is filled with dew." And see further on the matter of "shall distill like the dew" in the Zohar, Vayakhel, folio 210a.

27 קיצור מהדרוש ע"פ האזינו

A summary of the discourse on [the verse] "Give ear."

28 אות א יבאר ענין כל ימיו בתשובה ויש בו ד' ענינים. הא' הוא שיקדים פי' מאמר נשמה שנתת בי כו'

Section 1 will explain the matter of "all his days in teshuvah (return)," and it has four topics. The first is that it first presents the explanation of the saying, "The soul that You gave within me," etc.:

והוא שהנשמה שרשה הגבה למעלה וכדי שתורד פלאים להתלבש בגוף צריכה להתצמצם ולהתפשט בכמה מיני צמצומים והתפשטות ודרך כלל הם ד' מיני ירידות וזהו נתת בי בראת יצרת נפחת כנגד ד' אותיות הוי"ו כו'.

namely, that the root of the soul is exceedingly high above, and in order for it to descend wondrously [low] to be en clothed in a body, it must contract itself and expand itself through many kinds of contractions (tzimtzumim) and expansions; and in general they are four kinds of descent. And this is “You gave within me,” “You created,” “You formed,” “You breathed,” corresponding to the four letters of Havayah, etc.

ב' אך לא כל הנשמה נכנסת בתוך הגוף רק הארה ממנה בלבד דרך צמצום כו' כנ"ל.

Second: However, not the whole soul enters into the body, but only a ray of it, by way of contraction, etc., as mentioned above.

אבל כל הנשמה ועיקרה נשאר למעלה ונקי מזל. ג' וענין המזל היינו כמ"ש ונוזלים מן לבנון. לבנון הוא בחי' אין שממנו תמצא החכמה.

But the whole soul and its essence remains above, and is called mazal. Third: The matter of the mazal is as it is written, “And flowing from Lebanon.” Lebanon is the level of ayin (“nothing”), from which Chochmah (wisdom) is found.

29 וזהו ענין התשובה שהרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה דהיינו לבחי' שורשה העליון בחי' אין ומזל הנ"ל עד יעבור עמך הוי' למעלה מבחי' שם הוי' יו"ד צמצום כו' והיינו ע"י תשובה בביטול ומס"נ [ומסירות נפש].

And this is the matter of teshuvah (return): that “the spirit shall return to Elokim who gave it,” that is, to the level of its supernal root, the level of ayin and mazal mentioned above, “Until Your people pass over, Havayah,” above the level of the Name Havayah, [whose] yud is contraction, etc. And this is through teshuvah, with self-nullification (bittul) and self-sacrifice (mesirus nefesh).

ד' והשתא א"ש [אתי שפיר] ענין כל ימיו בתשובה כי בכל יום צ"ל בחי' תשובה זו למקורא דכולא באמרו שמע ישראל כו' שצריך למסור נפשו באחד:

Fourth: And now the matter of “all his days in teshuvah” is well understood: for each day there must be this level of teshuvah to the Source of all, in his saying “Hear, O Israel,” etc., for he must give over his soul in [the word] “One.”

30 אות ב' הוא הגי'ה [הגהה].

Section 2 is a gloss.

31 באות ג יש בו ב' ענינים א' יבאר איך יתהפך לבו לבחי' תשובה מס"נ [מסירות נפש] ביטול הנזכר פ"א ויאמר שהוא בשומו ללבו מ"ש ובחרת בחיים.

Section 3 has two topics. First: it will explain how his heart is to be transformed, to come to the level of teshuvah (return), self-sacrifice (mesirus nefesh) and self-nullification (bittul), mentioned in section 1; and it will say that this is by his taking to heart what is written, "And you shall choose life."

כי בכל דבר יש חיים ומות הגשמיות נק' מות והרוחניות שבו נקרא חיים והוא ית' חיי החיים.

For in everything there is life and death: the physicality is called death, and the spirituality within it is called life; and He, blessed be He, is the Life of life.

32 וא"כ יתבונן אם לעוברי רצונו שהוא בגשמיות נמשך כ"כ [כל כך] חיות ותענוג לעושי רצונו שהם המצות עאכ"כ [על אחת כמה וכמה].

And if so, he will contemplate: if for those who transgress His will, which is in physicality, so much life-force and delight is drawn down, for those who do His will, which are the mitzvos, how much more so.

וא"כ ועמך לא חפצתי כו' ויבא למס"נ [למסירות נפש] ממש מחמת שיחרה לו מאד על היותו נפרד כו'.

And if so, "And besides You I desire nothing," etc.; and he will come to actual self-sacrifice (mesirus nefesh), because it grieves him greatly that he is separated, etc.

ב' יבאר כי תשובה זו הוא בחי' שבת אותיות תשב והשביתה היא למטה להסיח דעתו מכל המחשבות הטורדות לקשר נפשו בה' למס"נ [למסירות נפש] באחד

Second: it will explain that this teshuvah (return) is the level of Shabbos, [whose] letters [are those of] tashev. And the resting, below, is to divert his mind from all the disturbing thoughts, to bind his soul to G-d, to self-sacrifice in [the word] "One";

ולמעלה הי"ע [הוא ענין] עליי [עלייה] החכמה ומדות שנתפשטו בבחי' עשיה ובשבת התגלות אור א"ס בבחי' שלמעלה מהחכמה.

and above, it is the matter of the ascent of Chochmah (wisdom) and the emotive attributes (middos) that had spread forth into the level of "making" (asiyah); and on Shabbos [there is] the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof) at a level that is above Chochmah.

אמנם דוקא מי שטרח בע"ש [בערב שבת] בתפלה שבכל יום מששת ימי החול שהוא ההארה מעין שבת למס"נ [למסירות נפש] בקריאת שמע כנ"ל יאכל בשבת:

However, specifically "one who toiled on Erev Shabbos," in the prayer of each of the six weekdays, which is the ray resembling Shabbos, to self-sacrifice in the reading of the Shema, as mentioned above, "will eat on Shabbos."

33 באות ד יש ב' ענינים. א' יבאר כי יוהכ"פ [יום הכפורים] נקרא שבת שבתון כי הוא עיקר יום התשובה ובשבת מאיר הארה ממנו בלבד כי עיקר התשובה ביטול רצון והנה אית רצון ואית רצון.

Section 4 has two topics. First: it will explain that Yom Kippur is called "Shabbos Shabbason" because it is the principal day of teshuvah (return), and on Shabbos only a ray of it shines. For the essence of teshuvah is the nullification of will; and behold, "there is will and there is will."

34 וביוכ"פ [וביום כפור / וביום הכפורים] מתגלה רצה"ע [רצון העליון] שהוא בחי' לפני הוי' ומשם נמשך סלח לנו אך סלחתי כדברך כתיב ר"ל [רוצה לומר] כפי האתעדל"ית [האתערותא דלתתא] רעותא דליבא עיי"ז מתגלה אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] רצה"ע [רצון העליון] הנ"ל שלג וצמר כו'.

And on Yom Kippur the supernal will is revealed, which is the level of "before Havayah," and from there is drawn "Forgive us." But it is written, "I have forgiven according to your word": that is to say, according to the arousal from below (isarusa dilesata), the heart's desire; through this the arousal from above (isarusa dile'eila) is revealed, the supernal will mentioned above, "snow" and "wool," etc.

ב' יבאר שלכך נתנו לוחות אחרונות ביוכ"פ [ביום כפור / ביום הכפורים] כי אנכי ולא יהיה לך כללות מ"ע [מצות עשה] ול"ת [ולא תעשה]

Second: it will explain that this is why the second Tablets were given on Yom Kippur. For "I am" and "You shall have no" are the general and collective expression (klalus) of the positive commandments and the prohibitions:

ע"י מ"ע [מצות עשה] גילוי מהו"ע [מהותו ועצמותו] בחי' אנכי נמשך להיות אלקיך ע"י שם הוי' ובחי' ל"ת [לא תעשה] שלא יהיה הסתר ולא יבדילו אלהים אחרים וניתנו בחשאי פנימי' [פנימיות / פנימית] הלב:

through the positive commandments, the revelation of His being and essence, the level of "I am," is drawn to be "your G-d," through the Name Havayah; and the level of the prohibitions is that there be no concealment and that "other gods" not separate. And they were given quietly: the inner dimension (pnimiyus) of the heart.

35 באות ה יבא לביאור הפסוק. ויש בו כ' ענינים. הא' הוא מה שנת' [שנתבאר] איך שע"י תשובה הנ"ל

Section 5 comes to the explanation of the verse, and it has two topics. The first is what was explained: how, through the teshuvah (return) mentioned above,

אזי הוא בחי' ויבא כגשם לנו בחי' ואד יעלה ע"י הריחוק יעורר אה"ר [אהבה רבה] גשם ואזי כמטר לקחי שלוקחים אותו כביכול.

there is then the level of "And He will come to us like the rain," the level of "a mist went up": through the distance he will arouse the great love (ahavah rabbah), rain; and then "My teaching (likchi) like the rain," that He is taken, as it were.

כ' יבאר שמ"מ א"א להיות המשכות הנ"ל אא"כ [אלא אם כן] יש לו תורה כי תלת קשרין כו' וזהו האזינו השמים ותשמע הארץ תשב"כ [תורה שבכתב] ותשבע"פ [ותורה שבעל פה] ואח"כ יערוף כמטר כו':

Second: it will explain that nevertheless the drawings-down mentioned above cannot take place unless he has Torah, for "three bonds," etc. And this is "Give ear, O heavens" and "let the earth hear": the Written Torah and the Oral Torah; and afterwards, "shall drop like the rain," etc.

36 אות ו יבאר שהמטר הוא הנמשך ע"י אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] אבל אה"י כטל הוא מבחי' שאין אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] מגעת שם יען שהוא למעלה מבחי' מקור נש"י [נשמות ישראל] ומזליהם בחי' טלא דבדולחא שלמעלה מהמזלות ונוצר ונקה:

Section 6 will explain that the rain is what is drawn down through an arousal from above (isarusa dile'eila); but "I will be like the dew" is from a level that the arousal from below (isarusa dilesata) does not reach, since it is above the level of the source of the souls of Israel and their mazalos: the level of the crystalline dew (tala de-vedolcha), which is above the mazalos and "Notzer" and "Venakeh."

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ כו' יערוף כמטר...

Give ear, O heavens

1 האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ כו' יערוף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כו'. הנה בסדרה שלפניה אמר העדותי בכם היום את השמים ואת הארץ.

“Give ear, O heavens, and I will speak; and let the earth hear,” etc. “My teaching shall drop like the rain; my word shall flow like the dew,” etc. Now, in the portion before it, he said, “I call to witness against you this day the heavens and the earth.”

הנה שמים וארץ הם תורה שבכתב ותורה שבעל פה. תורה שבכתב נקרא שמים כי שמים נוטריקון שם מים והתורה נמשלה למים.

Now, the heavens and the earth are the Written Torah and the Oral Torah. The Written Torah is called “heavens” (shamayim), for shamayim is a notarikon of sham mayim, “there is water”; and the Torah is likened to water.

2 וכדכתיב הוי כל צמא לכו למים וכתוב במשה כי מן המים משיתיהו שהוא עד”מ כמו המים שאין להם גוון מיוחד בעצמותם אלא שגוונם משתנה ומתהפך לפי אופן גוון הכלי אם אדום כו'.

As it is written, “Ho, everyone who thirsts, come to the water,” and it is written of Moshe, “For I drew him out of the water.” That is, by way of analogy, like water, which has no particular color in its essence; rather, its color changes and turns according to the manner of the vessel’s color: if red, etc.

כך התורה שרשה מבחי' ח"ע [חכמה עילאה] חכים ולא בחכמה ידיעא שהוא למעלה מגדר ההשגה והקבלה ולכך כל התורה היא

So too the Torah: its root is from the level of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah), “wise, but not with a known wisdom,” which is above the bounds of comprehension and reception. And therefore the whole Torah is

רק סיפורי מעשיות בלבד שאין בהם השגה כלל בעמקות הסודות המלובשים בהם ואפילו הדינים הנאמרים בה

only stories of events and nothing more, in which there is no comprehension at all of the depth of the secrets clothed in them. And even the laws stated in it,

כמו ויאמר משה כו' ויאמר ה' אל משה כו' אינם מפורשים ומבוארים בכל פרטיהם עד שבאו חכמי הש"ס [הששה סדרים] ופירשו אותה.

such as "And Moshe said," etc., "And Havayah said to Moshe," etc., are not spelled out and explained in all their details, until the Sages of the Talmud came and explained it.

3 ותורה שבעל פה נקרא ארץ כו' והם עדים לפני המקום ב"ה על ישראל כי בהם ניכר אם קיימו וקבלו ישראל את התורה והמצוות משום

And the Oral Torah is called "earth," etc. And it is they who are witnesses before the Omnipresent, blessed be He, concerning Israel, for through them it is evident whether Israel have fulfilled and accepted the Torah and the mitzvos, because

שע"י כל מצוה ומצוה ממשיכים גילוי אור א"ס ב"ה בתורה שיהיה בחי' השראת אור א"ס ב"ה בחי'ע [בחכמה עילאה] כי מצד עצמו הוא מרומם ומתנשא רבבות מדרגות לאין קץ מבחי' חכמה.

through each and every mitzvah one draws down a revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, into the Torah, so that there be the level of the indwelling of the Infinite Light, blessed be He, in the higher Chochmah. For in itself it is exalted and uplifted myriads of levels, without end, above the level of Chochmah.

4 וכמאמר דלית מחשבה תפיסא ב"י [ביה] כ"א ע"י השגת התורה וקיום המצוות ממשיכים גילוי אלהותו ית' להיות שורה ומתלבש בהם.

And as the saying [goes], "No thought can grasp Him"; only through comprehending the Torah and fulfilling the mitzvos does one draw down a revelation of His G-dliness, may He be blessed, so that it rests and is clothed in them.

וכמ"ש אלה המצות אשר יעשה אותם האדם וחי בהם דייקא פ"י שממשיך אור א"ס מחיי החיים להיות שורה בהם כו'.

And as it is written, "These are the commandments which a man shall do, and live in them": "in them," precisely. The meaning is that he draws down the Infinite Light from the Life of life, to rest in them, etc.

5 ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] ועשיתם אתם. אתם כתיב כאלו עשאוני כו'. וזהו ענין עוסק בתורה לשמה. ופ"י לשם התורה עצמה.

Therefore our Sages, of blessed memory, said: "And you shall do them": atem is written; [it is] as though they had made Me, etc. And this is the matter of one who occupies himself with Torah for its own sake (lishmah). And the meaning is: for the sake of the Torah itself.

כי על ידי זה הוא קורא וממשיך גילוי אור א"ס בתורה כנ"ל. וז"ש [וזהו שכתוב] כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו כו'.

For through this he calls and draws down a revelation of the Infinite Light into the Torah, as mentioned above. And this is [the meaning of] what is written, "Everyone that is called by My Name, and for My glory I have created him, I have formed him, I have even made him," etc.

כל הנקרא בשמי היינו כללות נש"י [נשמות ישראל] שבראם לכבודו ואין כבוד אלא תורה כי התורה היא בחי' לבושים.

"Everyone that is called by My Name" means the souls of Israel as a whole, whom He created for His glory; and "there is no glory but Torah," for the Torah is the level of garments.

6 וכמ"ש עוטה אור כשלמה. והיינו כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] דר"י [דרבי יוחנן] קארי למאני מכבדותא שהוא כמו עד"מ המלך אין רואים אותו כשהוא ערום זולתי כשהוא מלובש בלבוש מלכות.

As it is written, "He wraps Himself in light as in a garment." And this is as our Sages, of blessed memory, said, that Rabbi Yochanan called his garments "my honorers." That is, by way of analogy, like the king: he is not seen when he is unclothed, but only when he is clothed in a royal garment.

אך המלך בעצמו ובכבודו אין דרכו להלביש א"ע [את עצמו] זולתי שהעבד מלביש אותו כו'. כמ"כ [כמו כן] ממ"ה [מלך מלכי המלכים] הקב"ה כמו שהוא בעצמותו א"א לו להיות מושג ומתגלה בנבראים דלית מחשבה תפיסא ב"י [ביה].

But the king, in himself and in his dignity, is not accustomed to dress himself; rather, the servant dresses him, etc. So too the King of the kings of kings, the Holy One, blessed be He: as He is in His essence, it is impossible for Him to be grasped and revealed in created beings, for "no thought can grasp Him,"

כ"א ע"י שמתלבש בתורה שהיא חכמתו ורצונו ב"ה והלבשה זו הוא ע"י ישראל דוקא כו'.

but only through His being clothed in the Torah, which is His wisdom and His will, blessed be He. And this clothing comes about through Israel specifically, etc.

7 וזהו ודברת במ ודברת הוא מלשון הנהגה והמשכה כמו ידבר עמים כו' במ היינו המשכ' א"ס [אור אין סוף] בהתורה.

And this is [the meaning of] "And you shall speak of them" (vedibarta bam). Vedibarta is an expression of leading and drawing, as in "He leads (yadber) peoples," etc. "Bam," in them, means the drawing down of the Infinite Light (Or Ein Sof) into the Torah.

וזהו והיו הדברים האלה אשר אנכי מי שאנכי מהותו ועצמותו ית' מצוך לשון התקשרות והתחברות כו'.

And this is [the meaning of] "And these words shall be, which I (Anochi)": He who is "I," His being and essence, may He be blessed, "command you" (metzavecha), an expression of binding and joining, etc.

8 והכח הזה שיש בנפש לגרום המשכה זאת ע"י התורה הוא ע"י התפלה שקדמה לתורה. כי האומר אין לי

And this power that the soul has, to bring about this drawing down through the Torah, comes through prayer, which precedes Torah. For one who says, "I have nothing

אלא תורה אפי" [אפילו] תורה אין לו מפני שצ"ל תחלה בחי' ואהבת בק"ש [בקריאת שמע] למסור נפשו באחד.

but Torah," does not have even Torah. For there must first be the level of "And you shall love" in the Shema, to give over his soul at [the word] Echad, "One."

9 וענין מס"ג [מסירות נפש] אינו כמו שסוברים העולם שהוא הצעקה בהתלהבות ברעש אלא הוא כמ"ש אליך ה' נפשי אשא שאינו רוצה להיות יש ודבר נפרד

Now, the matter of self-sacrifice (mesirus nefesh) is not as people think, that it is crying out with fervor and tumult. Rather, it is as it is written, "To You, Havayah, I lift up my soul": that he does not want to be an entity (yesh) and a separate thing,

אלא להיות בחי' ביטול לשאת נפשו ורוחו אליו ית' שהוא מקור החיים דכולא קמ"י [קמיה] כלא חשיבי לך ה' הגדולה כוי.

but rather to be at the level of self-nullification (bittul), to lift up his soul and his spirit to Him, may He be blessed, who is the Source of life, for "all before Him are considered as nothing." "Yours, Havayah, is the greatness," etc.:

שבחי' גדולה שהיא בחי' התפשטות חסדו ית' להחיות העולמות אלף אלפין כוי הוא לך ה' בבחי' ביטול that is, the level of greatness (gedulah), which is the level of the spreading forth of His kindness, may He be blessed, to give life to the worlds, "a thousand thousands," etc., is "Yours, Havayah," at the level of bittul,

כי קמ"י [קמיה] ית' כלא כוי ואימתי גדול כשהוא בעיר אלקינו היינו בחי' צירופי אותיות מעשרה מאמרות שמחי' עולמות הנבראים ששם יש בחי' גדולה והתשפטות כוי.

for before Him, may He be blessed, [all is] as nothing, etc. And "when is He great? When He is in the city of our G-d": that is, the level of the combinations of letters of the Ten Utterances, which give life to the created worlds, where there is the level of greatness and spreading forth, etc.

10 וע"כ תקנו לנו אנכה"ג [אנשי כנסת הגדולה] לפני התפלה שתים לפני כוי ופסוד"ז [ופסוקי דזמרה] לזמר עריצים רוממות אל בגרונם ע"י שמתבונן איך שהאופנים כוי

Therefore the Men of the Great Assembly instituted for us, before the prayer, "two [blessings] before it," etc., and Pesukei deZimra (the Verses of Praise), "to cut down (lezamer) the tyrants," "the exaltations of G-d in their throat," through one's contemplating how the Ofanim, etc.,

ואומרים קדוש ע"י שמשיגים שהוא ית' מקור החיים ומגילוי רוח פיו ית' הם חיים וקיימים ואליהם יאתה ומחמת זה תתפעל ותתלהב נפשו כוי

and they say "Holy" through comprehending that He, may He be blessed, is the Source of life, and that from the revelation of the breath of His mouth, may He be blessed, they live and exist, and that to Him it is fitting. And because of this his soul will be stirred and set aflame, etc.

ואע"פ [ואף על פי] שהנשמות הם גבוהים יותר מהמלאכים מ"מ צריכים להתבוננות מענין אהוי"ר [אהבה ויראה] של המלאכים מפני שדברים אלה הם הגורמים שתתחכם גם נפש השכלית ומוזה תתפעל גם היא כו'.

And although the souls are higher than the angels, they nevertheless need contemplation of the love and awe of the angels, because these things are what cause the intellectual soul, too, to become wise, and from this it, too, will be stirred, etc.

11 וזהו ונתתי עשב בשדך לבהמתך היינו נפש הבהמית שמוזנה מהמלאכים שנקרא עשב כו'. וזהו בראתיו יצרתיו אף עשיתיו כו'

And this is [the meaning of] "And I will give grass in your field for your cattle": that is, the animal soul, whose nourishment is from the angels, which are called "grass," etc. And this is [the meaning of] "I have created him, I have formed him, I have even made him," etc.,

שהם ג' לבושים מחדו"מ [מחשבה דבור ומעשה] מחשבה ושכל נקרא בריאה שהוא יש מאין וכמ"ש והחכמה מאין תמצא ודבור הוא בחי' יצירה כמו הצורה שהיא גילוי החומר בלבד ולא חידוש מעיקרו.

which are the three garments of thought, speech and action. Thought and intellect are called "creation" (beriah), which is something from nothing, as it is written, "And wisdom is found from nothing (ayin)"; and speech is the level of formation (yetzirah), like form, which is only a revelation of the matter and not something new from its root.

12 וכך הדבור הוא גילוי העלם השכלי עשיתיו הוא בחי' מעשה המצות כמו מלך בוי"ד [בשר ודם] שעיקר הכרת מלכותו הוא ע"י המעשה דייקא שישמעו לפקודתו ולא ישנו את תפקידו. וכך מלכותו ית' כתיב ה' מלך גאות לבש כו'.

So too, speech is the revelation of what is hidden in the intellect. "I have made him" is the level of the action of the mitzvos, like a king of flesh and blood, the main recognition of whose kingship is through action specifically: that they obey his command and do not alter his orders. And so too of His kingship, may He be blessed, it is written, "Havayah reigns; He is clothed in majesty," etc.

13 ואל יאמר אדם א"א בבשר חזיר אלא אפשי אבל מה אעשה אבי שבשמים גזר כו' שהוא ענין עומ"ש [עויל מלכות שמים] הגם שהוא בלתי שכל כלל ונעוץ סופן כו'.

"And a person should not say, 'I have no desire for pig's flesh,' but rather, 'I do desire it, but what can I do? My Father in Heaven has decreed,'" etc. This is the matter of the yoke of the Kingdom of Heaven, even though it is altogether without reason; and "their end is wedged," etc.

וזהו שתקנו בתפלת יוצר ויחד לבבינו כו' כי ב' לכבות הם פנימי' [פנימיות / פנימית] הלב וחיצונית הלב.

And this is what they instituted in the Yotzer prayer, "And unite our heart (levaveinu)," etc. For the two hearts are the inner dimension (pnimiyus) of the heart and the outer dimension (chitzoniyus) of the heart.

פנימית הלב הוא בחי' רעותא דליבא בחפיצה ותשוקה אמיתית לדבקה בו ית' כי ברא כרעא כו'.

The inner dimension of the heart is the level of the heart's will (re'usa deliba), with true desire and longing to cleave to Him, may He be blessed, for "a son is the leg [of his father]," etc.

ה' אלהינו שלנו ממש וא"צ [ואין צריך / ואינו צריך] להתבוננות כלל כי מאליו תתלהט ואמנם חיצוני' הלב שהוא מחמת נה"ב [נפש הבהמית] שמסתרת והוא מ"ש ערלת לבבכם

"Havayah our G-d": truly ours. And it needs no contemplation at all, for it blazes up of itself. However, the outer dimension of the heart, which comes from the animal soul, which conceals, is what is written, "the foreskin of your heart,"

שהוא בחי' ההסתרה שמסתרת אור קדושת ה' ועליה כתיב ומלתם כו' שצריך להעביר ערלה זו המפסקת ע"י ההתבוננות בכל המבואר בענין פסוד"ז [פסוקי דזמרה] והאופנים כו'.

which is the level of the concealment that conceals the light of the holiness of G-d. And of it, it is written, "You shall circumcise," etc.: one must remove this foreskin, which interposes, through contemplating all that is explained in the matter of Pesukei deZimra and the Ofanim, etc.

14 ועל"ל [ולעתיד לבוא] כתיב ומל ה' את לבבך כו' ועי"ז יהיה ויחד לבבינו כו' וזהו בכל השנה ובעשי"ת

[ובעשרת ימי תשובה] כתיב ממעמקים קראתיך הוי' מעומקא דליבא פנימית הלב בקשו פני כו'

And of the Time to Come it is written, "And Havayah will circumcise your heart," etc., and through this there will be "And unite our heart," etc. And this [applies] throughout the year; and in the Ten Days of Teshuvah it is written, "Out of the depths I have called You, Havayah": from the depth of the heart, the inner dimension of the heart. "Seek My face," etc.;

את פניך ה' אבקש שגם למעלה יש פנימי [פנימיות / פנימית] וחיצוני סובב וממלא ממלא הוא בחי' חיצוני [חיצוניות] דכולא קמ"י [קמיה] כלא חשיב ובאתעדל"ת [ובאתערותא דלתתא] נתעורר פנימי [פנימיות / פנימית] אלהותו סוכ"ע כו'. אל תט באף עבדך.

"Your face, Havayah, I will seek." For Above, too, there is an inner and an outer dimension, the light that encompasses all worlds (sovev) and the light that fills all worlds (memalei). The light that fills all worlds is the level of the outer dimension, for "all before Him is considered as nothing"; and through the arousal from below (isarusa dilesata), the inner dimension of His G-dliness, the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), is aroused, etc. "Do not turn Your servant away in anger (be'af)."

היינו כי יש עבד למטה כי לי בני [בני ישראל] עבדים ואברהם אוהבי למעלה מבחי' עבד כבן לפני המלך ואמר דוד המלך ע"ה [עליו השלום] שלא יהי [יהיה] מבחי' עבד שלמטה אלא מעבד שלמעלה וכן משה עבדי דוד עבדי.

That is, there is a servant below: "For the children of Israel are servants to Me"; and "Avraham, who loves Me," is above the level of a servant, like a son before the king. And King David, peace be upon him, said that it should not be from the level of the servant who is below, but from the servant who is above; and so too, "Moshe My servant," "David My servant."

15 וז"ש [וזהו שכתוב] באף עבדך שהוא כמ"ש אף עשיתו כו' בחי' מעשה בלי טעם כעבד שמשרת לפני אדונו ועושה רצונו אף שאין לו טעם לכ"ד [לכל דבר] כו'

And this is [the meaning of] "in anger (be'af), Your servant": it is as it is written, "I have even (af) made him," etc., the level of action without reason, like a servant who serves before his master and does his will even though he has no reason for anything, etc.

וע"י יחוד ב' לבבות בק"ש [בקריאת שמע] יהי [יהיה] אח"כ ההמשכה ע"י התורה לכבודי בראתיו כו' ולפיכך נקראים עדים העדותי בכם כו' עד שאמר האזינו השמים כו' יערוף כמטר כו'.

And through the unification of the two hearts in the Shema, there will afterwards be the drawing down through the Torah, "for My glory I have created him," etc. And therefore they are called witnesses, "I call to witness against you," etc., until he said, "Give ear, O heavens," etc., "My teaching shall drop like the rain," etc.

כי יש ב' בחי' בתורה האחד תלמוד שמביא לידי מעשה שהוא ללמוד כדי לידע הדין אם יוצרך למעשה כו'

For there are two levels in the Torah. The one is study that leads to action, which is learning in order to know the law, should it be needed in practice, etc.,

ובהרהור לא סגי עד שידע ויוחק בלוח לבו כו' וע"ז הוא שכתוב יערוף כמטר כו' כמ"ש כי כאשר ירד הגשם כו'

and thinking does not suffice, until he knows [it] and it is engraved on the tablet of his heart, etc. And of this it is written, "My teaching shall drop like the rain," etc., as it is written, "For as the rain comes down," etc.,

ועשה את אשר חפצתי כו' ומה לא ישוב כ"א הרוה את הארץ והולידה והצמיחה והאדם יאכל ובכח זה יאמר ואהבת כו'.

"and it shall do that which I desire," etc. And just as it "does not return, but waters the earth, and makes it bring forth and sprout," and man will eat, and by this strength he will say "And you shall love," etc.

וכך בחי' תורה זו הוא הנק' עוז שניתן כח שיוכל לומר ואהבת וצ"ל ע"י הקדמת המס"נ [המסירות נפש] כנ"ל כמו הגשם שהוא ע"י רעמים ועבים כו':

And so this level of Torah is what is called "strength" (oz), for power is given so that he can say "And you shall love." And this must come through self-sacrifice (mesirus nefesh) going before it, as mentioned above, like the rain, which comes through thunder and clouds, etc.

בעז"ה

Give Ear, O Heavens

1 בעז"ה [בעזרת השם]

With G-d's help.

2 האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי יערוף כמטר לקחי תול כטל אמרתי. הנה התורה נמשלה למטר ולטל כמ"ש

"Give ear, O heavens, and I will speak; and let the earth hear the words of my mouth. My teaching shall drop like the rain; my word shall flow like the dew." Now, the Torah is likened to rain and to dew, as it is written,

כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים כו' כן יהיה דברי אשר יצא מפי כו'

"For as the rain and the snow come down from heaven," etc., "so shall My word be that goes forth from My mouth," etc.

וכן נמשלה לטל כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] טל תורה וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] מטל השמים זה מקרא כו' (במדרש רבה פי' תולדות פס"ו).

And likewise it is likened to dew, as our Sages, of blessed memory, said, "Dew is Torah"; and our Sages, of blessed memory, said, "'Of the dew of heaven': this is Scripture," etc. (in Midrash Rabbah, Parshas Toldos, chapter 66).

והנה מטר הוא ממטה למעלה כמ"ש ואד יעלה מן הארץ והשקה כו' וטל הוא מלמעלה למטה וענין האזינו השמים ותשמע הארץ הוא

Now, rain is from below upward, as it is written, "And a mist would rise from the earth and water," etc.; and dew is from above downward. And the meaning of "Give ear, O heavens ... and let the earth hear" is

כי יש ב' מיני נשמות א' אותן שהם בעלי תורה שתורתם אומנתם. והב' בעלי עסקים שעוסקים במצות וגמילות חסדים.

that there are two kinds of souls. The first are those who are masters of Torah, whose Torah is their occupation. And the second are men of business, who occupy themselves with mitzvos and acts of kindness (gemilus chassadim).

כי על ג' דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמ"ח [גמילות חסדים] והנה עבודה שהוא מצות קרבנות אין לנו משחרב בהמ"ק [בית המקדש]

For "on three things the world stands: on the Torah, on the service, and on acts of kindness." Now, the service, which is the mitzvah of the sacrifices, we have not had since the Holy Temple was destroyed,

ולא נשאר לנו כ"א תורה וגמ"ח [וגמילות חסדים] ובעלי תורה נקרא שמים ע"ש [על שם] התורה שהתורה היא מן השמים והארץ היא בחי' בעלי מצות העוסקים בקיום המצות מעשיות בפועל ממש

and nothing is left to us but Torah and acts of kindness. And the masters of Torah are called "heavens" on account of the Torah, for the Torah is from heaven; and the earth is the level of the masters of mitzvos, who occupy themselves with fulfilling the practical mitzvos in actual deed.

(ועמ"ש בד"ה השמים כסאי והארץ הדום רגלי ועמ"ש מענין ב' בחי' נשמות ע"פ מי יתנך כאח לי כו' אמצאך בחוץ כו')

(And see what is written in the discourse beginning "The heavens are My throne and the earth is My footstool"; and see what is written on the subject of the two levels of souls on the verse "If only you were as a brother to me," etc., "I would find you outside," etc.)

וכשם שבשמים וארץ גשמיים כתיב בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ שמים קדמו לארץ וכתיב ביום עשות ה' אלקים ארץ ושמים ארץ קדמה כו'

And just as, with the physical heavens and earth, it is written, "In the beginning G-d created the heavens and the earth": the heavens preceded the earth; and it is written, "On the day that Havayah Elokim made earth and heavens": the earth preceded, etc.;

כך גם בתורה ומצות מצאנו ראינו שפעמים אמרו ות"ת [ותלמוד תורה] כנגד כולם כו' וכן אמרו ע"פ כל חפצים לא ישוו בה כל מצותיה של תורה אינן כדאי נגד הלכה א' מן התורה.

so too with Torah and mitzvos, we have found and seen that at times [the Sages] said, "And the study of Torah is equal to them all," etc.; and likewise they said on the verse "All desirable things cannot compare to her": "All the mitzvos of the Torah are not worth one law of the Torah."

3 ופעמים אמרו תכלית חכמה תשובה ומעשים טובים וכן אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] גדול התלמוד במה שמביא לידי מעשה דוקא.

And at times they said, "The purpose of wisdom is teshuvah and good deeds"; and likewise our Sages, of blessed memory, said that "study is great" specifically in that "it leads to deed."

ושניהם אמת כי יש בחי' ומעלה יתירה בתורה מה שאינה במצות ומ"מ יש ג"כ מעלה יתירה במצות מה שאינה בתורה וכנודע ומבואר במ"א.

And both are true: for there is a quality and a surpassing advantage in Torah that is not in the mitzvos, and nevertheless there is also a surpassing advantage in the mitzvos that is not in Torah, as is known and explained elsewhere.

4 והנה על בחי' התורה של ב' מיני נשמות הנ"ל הנקרא שמים וארץ הוא אומר יערוף כמטר לקחי כו'

Now, concerning the level of the Torah of the two kinds of souls mentioned above, which are called "heavens" and "earth," he says, "My teaching shall drop like the rain," etc.

והענין דכמו שענין המטר ופעולתו הוא שיורד ומלחלח את הארץ ומכשיר אותה שתוכל להוציא צמחה כמ"ש והרהר את הארץ והולידה

The explanation: just as the nature of rain and its effect is that it comes down and moistens the earth and prepares it so that it can bring forth its growth, as it is written, "and waters the earth and makes it give birth

והצמיחה ועיקר הצמיחה הוא מכח הצומח שיש בארץ שיוכל להצמיח כל צמחה וע"י הגרעין הנזרע מעוררים אותו להצמיח כדוגמתו בתוספת ריבוי מחדש

and sprout"; and the main part of the growing comes from the power of growth that is in the earth, which can make all its growth sprout; and through the kernel that is sown, it is aroused to make [something] like it sprout, with a new, added increase;

אלא שא"א לעוררו שיתגלה לפעול פעולתו אם לא ע"י חרישה מתחלה דמרפי ארעא ואח"כ צריך למטר ללחלח את הארץ ואז הולידה והצמיחה.

only it is impossible to arouse it so that it is revealed and does its work except through plowing first, which loosens the soil; and afterward rain is needed to moisten the earth, and then it "makes it give birth and sprout."

5 וככל המשל זה יש ג"כ בנפש האדם ובח"י עסק התורה הוא בח"י המטר שצ"ל אחר בח"י החרישה ואז פועל

And this whole analogy exists also in the soul of man. The level of occupation with Torah is the level of the rain, which must come after the level of the plowing; and then it acts

להצמיח ישועות מקרב הנפש וז"ש [וזהו שכתוב] כן יהי' [יהיה] דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כ"א עשה את אשר הפצתי כו' ונתן זרע לזורע כו'

to make salvations sprout from within the soul. And this is [the meaning of] what is written, "So shall My word be that goes forth from My mouth: it shall not return to Me empty, but it shall do that which I desire," etc., "and gives seed to the sower," etc.

והענין דהנה כאו"א [כל אחד ואחד] מישראל אומר נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראתה כו' ואתה משמרה בקרבי כו'

The explanation: each and every one of Israel says, "The soul that You have placed in me is pure; You created it," etc., "and You preserve it within me," etc.

והנה מי הוא האומר בי ובקרבי שלא שייך לומר זה על הגוף כי אין בו אומר ודברים אלא זו היא נפש החיונית והשכלית המדברת כו'

Now, who is it that says "in me" and "within me"? It cannot be said of the body, for there is in it no speech and no words. Rather, this is the vital and intellectual soul, the one that speaks, etc.,

ואומרת נשמה שנתת בי היינו על בח"י נפש האלקית שהיא חלק אלוה ממעל וטהורה היא ואח"כ בראתה יש מאין כו'

and it says, "The soul that You have placed in me," referring to the level of the G-dly soul, which is "a part of G-d above," and "it is pure"; and afterward "You created it," as something from nothing, etc.,

עד שנפחת בי שמתלבשת ממש בתוך נפש השכלית והוא כענין בחי' זרע הנזרע בארץ גשמיות שאז דוקא תוציא צמחה

until "You breathed it into me," so that it is actually clothed within the intellectual soul. And this is like the level of a seed sown in physical earth, for specifically then does it bring forth its growth,

משום שבארץ דוקא הוא שיש כח הצומח להצמיח בתוספת עילוי כך הוא בחי' ירידת הנפש אלקי' אור זרוע להתלבש בתוך הנפש הבהמית אף שהיא גשמיות

because it is specifically in the earth that there is the power of growth to make [things] sprout with an added excellence. So too is the level of the descent of the G-dly soul, "light sown," to be clothed within the animal soul, even though it is physical;

כי בה הוא שיש כח הצומח להצמיח ישועות בתוספת רב על הזרע הזרוע בה וז"ש [וזהו שכתוב] וזרעתי את בית ישראל כו' וזרעתי לי בארץ כו'

for it is in it that there is the power of growth to make salvations sprout, with a great addition beyond the seed sown in it. And this is [the meaning of] what is written, "And I will sow the house of Israel," etc., "And I will sow her for Me in the earth," etc.:

דוקא היינו בנפש הבהמית שעליה נאמר ורוח הבהמה היורדת היא למטה בארץ (בקהלת סס"י [סוף סימן ג']) (ועמ"ש מזה בד"ה ששים המה מלכות בפ"י אור זרוע לצדיק ובפ"י תמתי)

specifically [in the earth], that is, in the animal soul, of which it is said, "And the spirit of the animal that goes downward into the earth" (in Koheles, end of chapter 3). (And see what is written on this in the discourse beginning "There are sixty queens," on the meaning of "Light is sown for the righteous," and on the meaning of "my perfect one.")

ולכן הנה גם כל המצות נשפלו למטה וניתנו כשכיל הנפש הבהמית דוקא כי כולם הם מעשיות רק מעט מהם

And therefore all the mitzvos too were lowered below and given for the sake of the animal soul specifically, for they are all practical; only a few of them,

כמו אמונה וידיעת הבורא הם רק לנפש האלקית בלבד ואף גם זאת הם נוגעים גם בנפש הבהמית
such as faith and knowledge of the Creator, are for the G-dly soul alone; and even these touch the animal soul as well.

שהרי על הנפש אלקית לא שייך לי [לשון] ציווי ואזהרה שבעודה בגי'ע [בגן עדן] היתה מאמנת ויודעת ממילא ולמה זה ירדה בגוף לדעת ולהאמין אז אם לא בשביל הנפש הבהמית

For the language of command and warning does not apply to the G-dly soul, since while it was in Gan Eden it believed and knew as a matter of course. And why then did it descend into a body to know and to believe, if not for the sake of the animal soul,

דהיינו שתהא מקיימתן בהתלבשותה בנפש הבהמית ואז דוקא הם נקי מצות וגדול המצווה ועושה כו' וכ"ש [וכל שכן] וק"ו [וקל וחומר] שאר כל המצות שכולם אינם שייכים כלל להנפש אלקי' בעודה למעלה

that is, so that it should fulfill them while clothed in the animal soul? And specifically then are they called mitzvos (commandments), and "greater is one who is commanded and does," etc. And all the more so, a fortiori, all the other mitzvos, none of which pertain at all to the G-dly soul while it is above,

אלא בהתלבשותה בגוף ונפש הבהמית דוקא שהנפש הבהמית היא המקיימת אותן וכמו קרבנות פאות ובכורים תרומות ומעשרות כו' וכן חשן ואפוד וכיוצא

but only when it is clothed in the body and the animal soul, specifically, for it is the animal soul that fulfills them: such as sacrifices, the corners (pe'os) and first fruits, terumos and tithes, etc., and likewise the breastplate and the ephod, and the like.

וגם מצות תלמוד תורה שעיקר המצוה היא בדבור פה ועקימת שפתי' [שפתין] הוי מעשה כו' ואפי' [ואפילו] אוי"ר [אהבה ויראה] דבכוונה תליא מילתא ולא בעובדא

And also the mitzvah of Torah study, whose main [fulfillment] is in the speech of the mouth, and "the movement of the lips is an act," etc. And even love and awe, where the matter depends on intention and not on deed:

הנה אהבה היא בלב ששם יסוד האש וצמאון האהבה ונולד מן הדם שבלב שמתהוה מברורי מאכלים גשמיים דוקא שמתבררים באצטומכא ונהפכים לדם בכבד

love is in the heart, where the element of fire is, and the thirst of love; and it is born of the blood in the heart, which comes into being from the refined portion of physical foods specifically, which are refined in the stomach and turned into blood in the liver;

והוא שולח הדמים ללב ובהם עיקר משכן נפש הבהמית וגם פחד ה' עיקרו בלב אע"ג [אף על גב] דיראה שריא במוחא

and it sends the blood to the heart, and in it is the main dwelling of the animal soul. And the fear of G-d too is mainly in the heart, even though "awe rests in the brain":

הנה אית יראה ואית יראה כו' וראשית היראה במוח ומסיימת בלב כו' הרי שכמעט כל התרי"ג מצות ניתנו ונשפלו בנפש הבהמית דוקא והטעם כי

there is awe and there is awe, etc., and the beginning of awe is in the brain and it ends in the heart, etc. Thus nearly all the 613 mitzvos were given and lowered into the animal soul specifically. And the reason is that

הנה המצות נק' ג"כ בשם זרע כמ"ש זרע צדקות וכתוב אשריכם זורעי על כל מים והזריעה היא בקרקע דוקא ששם הוא יש כח הצומח והיינו בחי' נפש הבהמית שבה הוא יש הכח להצמיח ישועות.

the mitzvos are also called by the name "seed," as it is written, "He sows righteous deeds," and it is written, "Happy are you who sow beside all waters." And sowing is specifically in the ground, for there is the power of growth; and this is the level of the animal soul, for in it is the power to make salvations sprout.

[ועמ"ש בד"ה הבאים ישרש יעקב דשלם נתבאר שכנס"י [שכנסת ישראל] נק' ארץ חפץ והמצות נזרעו בארץ זו דייקא ע"ש באריכות ואין זה סותר למש"כ [למה שכתוב] דמ"מ זריעה זו היא דוקא בהיות הנפש אלקית מלובשת בנפש הבהמית.

[And see what is written in the discourse beginning "In days to come Yaakov shall take root," for there it is explained that the Congregation of Israel (Knesses Yisrael) is called "a land of desire," and that the mitzvos were sown in this land specifically; see there at length. And this does not contradict what is written [here], for nevertheless this sowing is specifically when the G-dly soul is clothed in the animal soul.

6 ועמ"ש בד"ה ויהי בשלח פרעה כו' ע"ש ובד"ה זכור את יום השבת לקדשו כו' זכור ושמור בדבור אחד כו'

And see what is written in the discourse beginning "And it came to pass, when Pharaoh let [the people] go," etc., see there; and in the discourse beginning "Remember the Shabbos day to keep it holy," etc., [on] "Remember' and 'Keep' in one utterance," etc.;

ע"ש מענינים אלון] והטעם הוא משום שהנפש הבהמית בשרשה ומקורה היא יותר נעלית מהנפש אלקית וע"כ הוא שיש בה הכח הזה להצמיח כו'

see there on these subjects.] And the reason is that the animal soul, in its root and source, is more exalted than the G-dly soul; and therefore it is that it has this power to make [things] sprout, etc.

כי הנפש הבהמית נלקחה מבחי' שמרי אופנים שבמרכבה שבאופנים נאמר ג"כ והנה אופן אחד בארץ כדלקמן

For the animal soul was taken from the level of the dregs of the Ofanim (the "wheels") of the Chariot; for of the Ofanim it is also said, "And behold, one ofan [wheel] upon the earth," as [explained] below.

והנה כמו שבשרפים יש פני ארי' [אריה] ופני שור כך גם באופנים כתיב על ארבעת רבעיהם וכתוב וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב כו' וזהו פני השור כדאיתא בגמרא וממנו הוא שנמשכת הנה"ב [הנפש הבהמית] שבישראל:

Now, just as among the Seraphim there is the face of a lion and the face of an ox, so too of the Ofanim it is written, "upon their four sides," and it is written, "And each one had four faces: the face of the first was the face of the cherub," etc.; and this is the face of the ox, as it is stated in the Gemara. And it is from it that the animal soul in Israel is drawn.

7 ב והנה האופנים מתנשאים ברעש גדול לעומת השרפים. כי השרפים אומרים קדוש קדוש קדוש הוי' צבאות כו'.

2. Now, the Ofanim rise up with a great noise facing the Seraphim. For the Seraphim say, "Holy, holy, holy is Havayah Tzevaos (of hosts)," etc.

פ' צבאות הוא ענין אות הוא בצבא שלו דהיינו שכל צבאי צבאות שלמטה אלף אלפים לגדוד א' ולגדודיו אין מספר כו'

The meaning of Tzevaos is "He is a sign (os) in His host (tzava)": that is, all the hosts upon hosts below, "a thousand thousands to one troop, and to His troops there is no number," etc.,

כולם הם מתהווים ומקבלים חיות רק מאות א' וכמ"ש בהבראם בה' בראם והה' הוא אות קלילא דלית ביה ממשא כמבואר באקדמות ופ"י אתא קלילא היינו שההבל הלב מתלבש בה הוא מועט יותר מכל האותיות כי

all of them come into being and receive life-force only from one letter, as it is written, behibar'am, "when they were created": "with the hei He created them." And the hei is "a light letter, in which there is no substance," as explained in the Akdamus. And the meaning of "a light letter" is that the breath of the heart that is clothed in it is less than in all the [other] letters. For

הנה ה' מוצאות הפה אחה"ע מהגרון בומ"ף מהשפתים גיכ"ק מהח"ך כו' ואותיות אחה"ע הם קלים יותר מכל האותיות דהיינו שההבל שבהם הוא במיעוט יותר מבשאר האותיות

there are five places of articulation in the mouth: alef-ches-hei-ayin from the throat, beis-vav-mem-pei from the lips, gimmel-yud-kaf-kuf from the palate, etc. And the letters alef-ches-hei-ayin are lighter than all the letters; that is, the breath in them is less than in the other letters,

כמו גיכ"ק מהח"ך יש בהם יותר מבחי' ההבל כו' ואות ה' הוא שההבל בה מועט יותר גם מאותיות אח"ע

for example, gimmel-yud-kaf-kuf from the palate have more of the breath in them, etc. And the letter hei is one whose breath is less even than the letters alef-ches-ayin;

לכן נקראת אתא קלילא פ"י שקל לדבר אותה משום דלית בה ממשא דוטר מאד ההבל שבה.

therefore it is called "a light letter": that is, it is light to pronounce, because "there is no substance in it," since the breath in it is very slight.

ועד"מ זה יובן למעלה שיש בחי' הבל המתלבש בהאותיות כמ"ש בזהר הרקיע פ' תזריע (דמ"ז ע"ב)

And by way of this analogy it will be understood above, that there is a level of breath that is clothed in the letters, as is written in the Zohar HaRakia, Parshas Tazria (page 47b);

ואות ה' נקרא אתא קלילא ומבחי' זו הוא התהוות כל צבאי צבאות העליונים וזהו אות הוא בצבא שלו.

and the letter hei is called "a light letter," and from this level comes the coming-into-being of all the supernal hosts upon hosts. And this is "He is a sign in His host."

אבל עצמותו ית' הוא קדוש ומובדל כו' וג' פעמים קדוש קדוש הוא כנגד ג' אותיות ראשונות של שם הוי'

But His essence, may He be blessed, is holy and separate, etc. And the three times “holy, holy” correspond to the first three letters of the Name Havayah,

שהם צמצום והתפשטות עד שאח"כ המשכה בבחי' ה' תתאה להיות בה' בראם כו' [ועמ"ש מזה בד"ה רני ושמחי בת]

which are contraction (tzimtzum) and expansion, until afterward there is the drawing down into the level of the lower hei, so that there be “with the hei He created them,” etc. [And see what is written on this in the discourse beginning “Sing and rejoice, O daughter.”]

וזהו מ"ש אח"כ מלא כל הארץ כבודו פי' שלהיותו קדוש ומובדל בערך לגמרי א"כ שמים וארץ שהם רוחניות וגשמיות שוין לפניו וכנודע שהוא ית' א"ס בג' בחי' עולם שנה נפש בבחי' עולם

And this is what is said afterward, “The whole earth is full of His glory.” The meaning: because He is holy and entirely separate, beyond comparison, then heavens and earth, which are spirituality and physicality, are equal before Him. And as is known, He, may He be blessed, is infinite in the three dimensions of world, year and soul. In the dimension of world:

היינו בחי' התפשטות מדת מלכותו ית' בריבוא רבבות עולמות למעלה עד אין קץ ולמטה עד אין תכלית ובבחי' שנה היינו בבחי' זמן שאתה הוא עד שלא נברא העולם ומשנברא ולעוה"ב [ולעולם הבא] כו'

that is, the extension of the attribute of His Malchus (sovereignty), may He be blessed, into myriads of myriads of worlds, upward without end and downward without limit. And in the dimension of year, that is, the dimension of time: “You are He before the world was created, and since it was created, and in the World to Come,” etc.,

בלי גבול ובבחי' נפש היינו בבחי' ההשגות שמשגיגים הנשמות אלקותו ית' שיש כמה מיני השגות גבוה מעל גבוה בעילוי אחר עילוי לאין קץ כידוע [ועמ"ש מזה בד"ה שחורה אני ונאווה השני]

without limit. And in the dimension of soul, that is, the dimension of the comprehensions with which the souls comprehend His G-dliness, may He be blessed: for there are many kinds of comprehension, one higher than the other, in ascent after ascent without end, as is known. [And see what is written on this in the second discourse beginning “I am black and comely.”]

ולכן הוא מלא כל הארץ הלזו התחתונה הגשמיות כמו בעולמות עליונים ממש כמ"ש את השמים ואת

And therefore He fills this whole lower, physical earth just as [He fills] the higher worlds, as it is written, "The heavens and

הארץ אני מלא אני ממש דוקא דקמי' [דקמיה] ית' כולא כלא חשיבי ממש שמים וארץ בהשוואה אי שהרי
אעפ"כ [אף על פי כן] לית אתר פנוי מינהי."

the earth do I fill": "I," My very self, specifically; for before Him, may He be blessed, all is considered as actually nothing, heavens and earth equally, since nevertheless "there is no place empty of Him."

8 והנה השרפים עומדים ממעל ומשיגים זה כי הם יש להם השגה ודעת גדול לפי שהם בעולם הבריאה
אשר שם מתלבש חב"ד [חכמה בינה ודעת] דאצילות.

Now, the Seraphim "stand above" and comprehend this, for they have great comprehension and knowledge, since they are in the World of Beriah (Creation), where the Chochmah, Binah and Daas of Atzilus are clothed.

אבל האופנים כששומעים קק"ק [קדוש קדוש קדוש] יוצא מהשרפים הם מרעישים בקול רעם ורעש גדול
מפני שאין השגתם מכילה זה כי הם בעשייה כמ"ש אופן אחד בארץ

But the Ofanim, when they hear "Holy, holy, holy" issuing from the Seraphim, make a commotion with a sound of thunder and a great noise, because their comprehension cannot contain this, for they are in [the World of] Asiyah, as it is written, "one ofan upon the earth."

ולכן המדות הם בהם בתגבורת מאד וז"ש [וזהו שכתוב] ביחזקאל קול המולה כקול מחנה והי ינו מ"ש
מתנשאים לעומת השרפים שמתנשאים למעלה מהשרפים

And therefore the emotive attributes are very intense in them; and this is what is written in Yechezkel, "a sound of tumult, like the sound of a camp." And this is what is said, "they rise up facing the Seraphim": that they rise up above the Seraphim,

כי התפעלות המדות שבהם הוא יותר מבשרפים כנ"ל והיינו באמת משום ששרשן ממקום נעלה מבחי' השרפים וכנודע ג"כ ששרש המדות למעלה מהשכל כו' [כמ"ש מזה בד"ה

for the arousal of the emotive attributes in them is greater than in the Seraphim, as mentioned above. And this is in truth because their root is from a place more exalted than the level of the Seraphim; and as is also known, the root of the emotive attributes is above the intellect, etc. [As is written on this in the discourse beginning

להבין ביאור ענין האבות הן הן המרכבה ובביאור ע"פ שימני כחותם] והוא בחי' ואלה המלכים אשר מלכו לפני מלך מלך לבניי [לבני ישראל] שהם בחי' ז' מלכין קדמאין

"To understand the explanation of the matter that the Patriarchs are the Chariot," and in the explanation on the verse "Set me as a seal."] And this is the level of "And these are the kings who reigned before a king reigned over the children of Israel," which are the level of the seven primordial kings,

שהם ז' מדות עליונות שהם לפני בחי' המוחין הנקי' ישראל לי ראש כידוע ליי"ח [ליודעי הן] ועיי' רעש זה הם נושאות את הכסא וגם דמות כמראה אדם שעל הכסא בכלל כי

which are the seven supernal emotive attributes that are before the level of the intellect (mochin), which is called Yisrael, [the letters of] li rosh, "a head for Me," as is known to those who know the hidden wisdom. And through this noise they carry the Throne, and the "likeness as the appearance of a man" upon the Throne is also included. For

הנה עולם הבריאה שהוא עולם השרפים נקרא עולם הכסא [עיי' בע"ח [בעץ חיים] שער כסה"כ [כסא הכבוד] ועמ"ש בד"ה זכור דעמלק מענין כסא] פי' כס א'

the World of Beriah, which is the world of the Seraphim, is called the world of the Throne [see Etz Chaim, the Gate of the Throne of Glory; and see what is written in the discourse beginning "Remember" of Amalek, on the subject of the Throne]: that is, kes alef, "the cover of the alef,"

דהיינו שהוא בחי' כיסוי לגבי אלופו של עולם שמעלים ומסתיר עליו והוא בחי' יחודא תתאה

meaning that it is the level of a covering with respect to the Master (Aluf) of the world, which hides and conceals Him; and it is the level of the lower unity (yichuda tata'ah),

שהוא בבחי' בריאה שצבא השמים לך משתחוים הרי אף שהם בבחי' ביטול והשתחוי' [והשתחוויה] מ"מ עכ"פ [על כל פנים] יש מי שבטל כו'

which is at the level of Beriah, where "the host of heaven bows to You." Thus, even though they are in a state of self-nullification (bittul) and bowing, nevertheless, at any rate, there is someone who is nullified, etc.

כי המלאכים וכל צבא מעלה הן מלוכשות בגופות כמו מלאך הגדול סנדל" [סנדלפון] ת"ק שנה ויש מלאכים שהם כשליש העולם

For the angels and all the host on high are clothed in bodies; for example, the great angel Sandalphon, [whose size is] five hundred years; and there are angels that are a third of the world,

דהיינו שליש ת"ק כו' וכמ"ש בהם וגויתו כתרשיש ואם כן הרי יש בחי' מהות ומציאות נפרד מאלקותו ית'

that is, a third of five hundred, etc.; and as it is written of them, "And his body was like tarshish." And if so, there is here the level of an essence and existence separate from His G-dliness, may He be blessed;

ואף על פי שהוא בטל ומשתחוה מ"מ מהותו ועצמותו הוא בחי' כיסוי והסתר לאלופו של עולם שהוא בחי' אלקותו ית' כמו שהוא אין עוד מלבדו ממש בבחי' יחודי [יחודא עילאה].

and even though it is nullified and bows, nevertheless its essence and being is a level of covering and concealment for the Master of the world, that is, for His G-dliness, may He be blessed, as it is [in truth]: "there is nothing else besides Him," literally, at the level of the higher unity (yichuda ila'ah).

9 ולכן בחי' ונחנו מה שם מ"ה [שם מ"ה] הוא במלוי אלפין וע"י רעש גדול של האופנים שמתנשאים מאד נעלה למעלה גם מהשרפים הם נושאות

And therefore the level of "and what (mah) are we" is the Name Mah (45), in the spelling-out with alefs. And through the great noise of the Ofanim, who rise up very high, above even the Seraphim, they carry

ומגביהם ג"כ את הכסא שבבחי' בריאה להתעלות למעלה יותר עד שיאיר בהם א"ס ב"ה בגילוי כמו שהוא בבחי' יחודי [יחודא עילאה] ולא להיות בבחי' כיסוי והסתר פנים.

and also lift up the Throne that is at the level of Beriah, so that it rise higher, until the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, shines in them in revelation, as He is at the level of the higher unity, and not to be at the level of covering and the hiding of the Face.

10 וגם דמות כמראה אדם שעל הכסא שהוא בחי' התורה שנקראת אדם כמ"ש וזאת תורת האדם וכתוב זאת התורה אדם כי רמ"ח מ"ע [מצות עשה] שבתורה הם בחי' רמ"ח אברים דמלכא כמו האבר

And also "the likeness as the appearance of a man" upon the Throne, which is the level of the Torah, which is called "man," as it is written, "And this is the Torah of man," and it is written, "This is the Torah: a man." For the 248 positive commandments in the Torah are the level of the 248 limbs of the King: just as the limb

הוא כלי להמשכת החיות מהנפש כך המצות הם בחי' רצון העליון שנמשך ומתלבש בכל מעשה המצות כו'

is a vessel for drawing the life-force from the soul, so the mitzvos are the level of the supernal will, which is drawn down and clothed in every act of the mitzvos, etc.

ושס"ה ל"ת [לא תעשה] הם שס"ה גידים כמשל הגידים שבהם נמשך ומתפשט הדם שהוא עיקר חיות הנפש כי שס"ה ל"ת [לא תעשה] הם גבוהים ויותר נעלים מבחי' מ"ע [מצות עשה] וכנודע ע"פ מ"ש זה שמי

And the 365 prohibitions are the 365 sinews, like the sinews in which the blood, the main life-force of the soul, is drawn and spreads. For the 365 prohibitions are higher and more exalted than the level of the positive commandments, as is known on what is written, "This is My Name

וזה זכרי שמל"ת [שמצות לא תעשה] הם בבחי' שמי עם בחי' י"ה פי' שמי עם י"ה היינו כי שמי הוא בחי' שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] עד שלא נברא העולם הי' [היה] הוא ושמו כו'

and this is My remembrance": that the prohibitive commandments are at the level of shemi ("My Name") together with the level of yud-hei. The meaning of shemi with yud-hei: shemi is the level of which our Sages, of blessed memory, said, "Before the world was created there was He and His Name," etc.,

והוא נמשך ומתגלה בבחי' י"ה ועיי' בפרשת תרומה (קס"ה ב') ע"פ סולו לרוכב בערכות בי"ה שמו כו' and it is drawn down and revealed in the level of yud-hei. And see in Parshas Terumah (165b) on the verse "Extol Him who rides upon the heavens, by Yah His Name," etc.

אבל מ"ע [מצות עשה] הם בבחי' זכרי עם ו"ה שהם רק בחי' זכר והארה בעלמא ולא שמו ממש ועמ"ש מזה ע"פ אלה פקודי המשכן וכדי להיות א"ס

But the positive commandments are at the level of zichri ("My remembrance") together with vav-hei, which are only the level of a remembrance and a mere glimmer, and not His Name itself. And see what is written on this on the verse "These are the accounts of the Mishkan." And for the Infinite One (Ein Sof),

ב"ה דלאו מ כל אינון מדות איהו כלל ממש מתלבש בבחי' התורה שהיא בחי' אדם ברמ"ח אברים כו' הוא ג"כ ע"י רעש גדול של האופנים

blessed be He, who "is not any of these attributes at all," to be actually clothed in the level of the Torah, which is the level of "man" with 248 limbs, etc., this too is through the great noise of the Ofanim;

כי רוח אייתי רוח ואמשיך רוח (ועמ"ש מזה בפי יתרו בד"ה ענין האבות הן הן המרכבה ובד"ה זכור את יום השבת לקדשו הנזכר לעיל)

for "spirit brings spirit and draws down spirit." (And see what is written on this in Parshas Yisro, in the discourse beginning "The matter that the Patriarchs are the Chariot," and in the discourse beginning "Remember the Shabbos day to keep it holy," mentioned above.)

והכח הזה שבהם הוא מטעם שנת"ל [שנתבאר לעיל] שהוא מפני שבשרשן הם למעלה מבחי אדם והיינו בחי ואלה המלכים שלפני מלך כו'

And this power in them is for the reason explained above: that in their root they are above the level of "man"; and this is the level of "And these are the kings" who [reigned] before a king reigned, etc.,

שהוא למעלה מבחי אדם הנ"ל רק שלמטה הם בבחי השפלה למטה מטה מבחי אדם כמשל נפילת האבן מראש החומה נופל למטה יותר כו'

which is above the level of "man" mentioned above; only, below they are in a state of lowliness, far lower than the level of "man," like the analogy of a stone falling from the top of the wall, which falls further down, etc.

אבל כשמתנשאים ומגביהים א"ע [את עצמו] ברעש גדול אזי מעוררים למעלה בשרשן העליון מאד כי רוח אייתי רוח ואמשיך רוח בדוגמתו ולכן הם נושאות ומגביהות את הכסא ודמות כמראה אדם שעליה כנ"ל:

But when they rise and lift themselves up with a great noise, they arouse [a response] above, in their very lofty root; for "spirit brings spirit and draws down spirit" like it. And therefore they carry and lift up the Throne and "the likeness as the appearance of a man" upon it, as mentioned above.

11 ג והנה האופנים אומרים ברוך כבוד הוי' ממקומו ברוך הוא המשכה מהעלם אל הגילוי כו'.

3. Now, the Ofanim say, "Blessed be the glory of Havayah from His place." "Blessed" (baruch) means a drawing down from concealment to revelation, etc.

כבוד הוי' הוא בחנית ל"ב נתיבות החכמה בגימ' [בגימטריא] כבוד וע"ז אמר ברוך שיהיה נמשך בחי' כבוד ל"ב נתיבות החכמה ממקומו העליון להיות מתגלה בחכמה שלמטה

"The glory (kavod) of Havayah" is the level of the thirty-two paths of Chochmah, numerically equal to kavod. And of this he said "blessed": that the level of kavod, the thirty-two paths of Chochmah, be drawn down from its supernal place, to be revealed in the lower wisdom.

כי בחי' חכמה שלמטה נק' ג"כ כבוד כי כבוד הוא מלשון לבוש כמו ר' [רבנן] יוחנן קארי למאני מכבודותא ובחי' חכמה שלמטה היא בחי' לבוש וכיסוי מסתיר אלקותו ית'

For the level of the lower wisdom is also called kavod, for kavod is a term for a garment, as in "Rabbi Yochanan called his clothes 'my honorers.'" And the level of the lower wisdom is a level of a garment and a covering that conceals His G-dliness, may He be blessed.

וכמו שאנו רואים בחוש שהבהמה לפי שאין לה חכמה ושכל היא בבחי' ביטול יותר עד שאפילו תינוק יכול למשול עליה משא"כ האדם שאפי' [שאפילו] תינוק יש בו טבע ההתנשאות להיות רודה ומושל לפי שהוא בעל שכל

As we see with our senses: an animal, because it has no wisdom and intellect, is in a state of greater self-nullification, so that even a small child can rule over it; whereas a man, even a small child, has in him the nature of self-exaltation, to dominate and rule, because he possesses intellect.

כי השכל הוא העושה אותו לבחי' יש ודבר לפי שהוא כיסוי לבוש המעלי' ומסתיר את בחי' האין שעיי"ז היה הביטול

For it is the intellect that makes him into the level of a being and a thing (yesh), because it is a covering, a garment, that hides and conceals the level of the Nothing (ayin), through which there would be self-nullification.

כי חכמה זו היא מבחי' עה"ד [עץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] כמ"ש ונפקחו עיניכם והייתם כו' יודעי טוב ורע (וכמ"ש מזה הרמב"ם [הרבי משה בן מימון] בספר מ"נ [מורה נבוכים] ח"א [חלק א'] פרק ב')

For this wisdom is from the level of the Tree of Knowledge of good and evil, as it is written, "And your eyes will be opened, and you will be," etc., "knowing good and evil" (and as the Rambam wrote on this in the book Moreh Nevuchim, Part I, chapter 2).

ועי"ז הם מבקשים שיהיה ברוך ונמשך כבוד הוי"ל ל"ב נתיבות החכמה ממקומו העליון היא בחי' חכמה עילאה שהוא גם הוא בחי' חכמה ונקרא כבוד מלשון לבוש

And for this they ask that the glory of Havayah, the thirty-two paths of Chochmah, be "blessed" and drawn down "from its supernal place," which is the level of the higher Chochmah (Chochmah Ila'ah), which too is a level of Chochmah and is called kavod, a term for a garment;

כי היא גי'כ בחי' לבוש לא"ס ב"ה שבה ועל ידה מתלבש בעולמות (ועמ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] בפ' במדבר) (דף קי"ח) בענין מלך הכבוד ובפי' הראני נא את כבודך כו'

for it too is a level of garment for the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, who in it and through it is clothed in the worlds. (And see what the Ramaz wrote in Parshas Bamidbar, page 118, on the subject of "the King of glory," and on the meaning of "Show me, I pray, Your glory," etc.)

ועמ"ש בד"ה כי על כל כבוד חופה וכמ"ש בחכמה יסד ארץ אבא יסד ברתא וכתוב מה רבו מעשיך ה' לפי שכולם בחכמה עשית דוקא.

And see what is written in the discourse beginning "For over all the glory shall be a canopy." And as it is written, "With Chochmah He founded the earth": "Abba founded the daughter"; and it is written, "How manifold are Your works, Havayah," because "in Chochmah You made them all," specifically.

אבל אינה בחי' לבוש מסתיר ח"ו [חס ושלום] אלא אדרבה א"ס ב"ה מאיר בתוכה ממש וכמ"ש עוטה אור כשלמה שהלבוש זה הוא מאיר כאור וכמ"ש והחכמה מאין תמצא

But it is not a level of a concealing garment, G-d forbid; on the contrary, the Infinite One, blessed be He, actually shines within it, as it is written, "He wraps Himself in light as with a garment": this garment shines like light. And as it is written, "And Chochmah is found from ayin (nothing)":

שהיא בבחי' ביטול תמיד לבחי' האין שמשם תמצא ולא שמסתרת ח"ו [חס ושלום] כחכמה שלמטה ועי"ז נאמר איזהו חכם הרואה את הנולד מאין ליש כו'

it is always in a state of self-nullification to the level of the ayin from which it is found, and does not conceal, G-d forbid, like the lower wisdom. And of this it is said, "Who is wise? One who sees what is born," from nothing to something, etc.

וזהו ובקשתם שיהיה ברוך ונמשך כבוד הוי' שהיא בחי' חכמה עילאה זו וביטול זה להתגלות גם למטה
בחכמה שלמטה עד שגם היא לא תהיה מסתרת כו'

And this is their request: that the glory of Havayah, which is this level of the higher Chochmah and this self-nullification, be “blessed” and drawn down, to be revealed also below, in the lower wisdom, until it too will not conceal, etc.,

ויהיה נראה בעליל גם לעיני בשר שלנו איך דכולא קמיה כלא חשיבא כמו שהוא קמיה ית' בבחי' ח"ע
[חכמה עילאה] כח מ"ה [מה] שאין שם הסתר פנים וכך גם למטה לע יעלים ולא יסתיר כו'

and it will be plainly visible even to our eyes of flesh how “all before Him is considered as nothing,” as it is before Him, may He be blessed, at the level of the higher Chochmah, ko'ach mah (“the potential of what”), where there is no hiding of the Face; and so too below, it will not hide and will not conceal, etc.,

וכמו שהיה קודם חטא עץ הדעת ולכן האופנים דוקא הוא שאומרים ברוך כו' אבל השרפים אומרים
מכה"כ [מלא כל הארץ כבודו] לפי שהם בבריאה ואימא מקננא בכורסיא.

just as it was before the sin of the Tree of Knowledge. And therefore it is specifically the Ofanim who say “Blessed,” etc.; but the Seraphim say “The whole earth is full of His glory,” because they are in Beriah, and “Imma (Binah) nests in the Throne.”

12 ויש שם גילוי אלקותו ית' ומשיגים היטב איך שמכה"כ [שמלא כל הארץ כבודו] ואת השמים ואת הארץ אני
מלא

And there, there is a revelation of His G-dliness, may He be blessed, and they comprehend well how “the whole earth is full of His glory” and “the heavens and the earth do I fill.”

אבל האופנים שהם בעשיה שהוא חשך והסתר והעלם כו' לכן צריכים לבקשה זו שיהיה ברוך ונמשך
כבוד הוי'

But the Ofanim, who are in Asiyah, which is darkness, hiddenness and concealment, etc., therefore need this request: that the glory of Havayah be “blessed” and drawn down.

כי הרי חכמה שלמטה היא מסתרת כנ"ל ואף שקמיה ית' כולא כלא כו' אבל לגבי הנבראים נראה העולם ל' יש כו'

For the lower wisdom conceals, as mentioned above; and even though before Him, may He be blessed, all is as nothing, etc., yet in relation to the created beings the world appears as something (yesh), etc.

אלא שזו היא הבקשה להיות נמשך כבוד הוי' בחי' ח"ע [חכמה עילאה] ובחינת ביטול כו' והמשכה זו היא מאור א"ס ב"ה משמ וזהו ברוך כבוד הוי"ה ממקומו.

But this is the request: that there be drawn down the glory of Havayah, the level of the higher Chochmah and the level of self-nullification, etc. And this drawing down is from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself; and this is "Blessed be the glory of Havayah from His place."

כי פי' מקומו היינו ע"ד איה מקום כבודו ר"ל [רוצה לומר] מקומו היינו שרשו של בחי' כבודו הוא בחי' איה שאינו מושג כלל

For the meaning of "His place" is in the manner of "Where is the place of His glory?": that is to say, "His place" is the root of the level of His glory, which is the level of "Where?", which is not comprehended at all.

כי כבודו היינו מדת מלכותו ית' בחכמה תתאה ושרשה בחכמה עילאה וגם למעלה מהחכמה וזהו ענין המלך הקדוש שאומרים בעשי"ת [בעשרת ימי תשובה] והוא בחי' כתר עליון דאיהו כתר מלכות כו'.

For "His glory" is the attribute of His Malchus, may He be blessed, in the lower Chochmah (Chochmah Tata'ah), and its root is in the higher Chochmah and also above Chochmah. And this is the meaning of "the holy King" that we say during the Ten Days of Teshuvah: it is the level of the supreme Keser (Keser Elyon), which is the crown of Malchus, etc.

13 והאופנים ע"י הרעש גדול אומרים ברוך כבוד הוי' ממקומו שממשיכים מביי' איה מקום כבודו מה שאינו מושג שיהיה בבחי' ברוך ונמשך להיות גילוי ח"ע [חכמה עילאה] למטה ממש והוא ענין ומעין מבית ה' יצא והשקה כו'

And the Ofanim, through the great noise, say, "Blessed be the glory of Havayah from His place": they draw down from the level of "Where is the place of His glory?", that which is not comprehended, that it be in a state of "blessed" and drawn down, so that there be a revelation of the higher Chochmah actually below. And this is the meaning of "And a spring shall go forth from the House of Havayah and shall water," etc.,

בד"ה ששים המה מלכות וכדי להמשיך גילוי בחי מעין זה שהוא ח"ע [חכמה עילאה] למטה צ"ל ההמשכה מלמעלה גם מהחכמה עילאה וכמ"ש בד"ה בהעלותך בענין חכמות בחוץ כו' ע"ש.

[explained] in the discourse beginning "There are sixty queens." And in order to draw down the revelation of the level of this spring, which is the higher Chochmah, below, the drawing down must be from higher even than the higher Chochmah, as is written in the discourse beginning "When you kindle," on the subject of "Wisdoms cry aloud outside," etc.; see there.

14 והכח שיש להם להמשיך התגלות זו הוא מחמת הרעש הגדול שלהם שהם מתנשאים למעלה מעלה עד רום המעלות כנ"ל והיינו מפני ששרשן מאד נעלה רק שנפלו כו'

And the power they have to draw down this revelation is because of their great noise, in that they rise up higher and higher, to the loftiest heights, as mentioned above. And this is because their root is very exalted, only they fell, etc.

וע"ז נאמר ורב תבואות בכח שור שמבחי פני שור שבאופנים שבמרכבה נמשכו רב תבואות דהיינו ריבוי ותוספת הארה מלמעלה מעלה מא"ס ב"ה ממש:

And of this it is said, "But much produce comes through the strength of the ox": from the level of the face of the ox in the Ofanim of the Chariot is drawn "much produce," that is, an abundance and increase of radiance from the very highest, from the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, Himself.

15 ד והנה עד"ז ביתרון הכח שיש לכי [לביה] אופנים על בחי שרפים עם היות שהשרפים כבויא והואפנים בעשייה כך עד"ז יובן בענין נפש הבהמית לגבי נפש האלקית.

4. Now, along the lines of this advantage of power that the level of the Ofanim has over the level of the Seraphim, even though the Seraphim are in Beriah and the Ofanim are in Asiyah, so along these lines will be understood the matter of the animal soul in relation to the G-dly soul.

כי הנפש הבהמית החיונית שבאדם נלקחה מפני שור שבאופנים כנ"ל. ולכן כחה רב ועצום ויש בה בכח בחי רעש גדול יותר מבנפש אלקית לפי שבשרשה היא גבוה יותר מבחי לפני מלך מלך לבני [לבני ישראל] כו'.

For the vital, animal soul in man was taken from the face of the ox in the Ofanim, as mentioned above. And therefore its power is great and mighty, and it has in potential the level of a great noise, more than the G-dly soul, because in its root it is higher, from the level of "before a king reigned over the children of Israel," etc.

(ועמ"ש בד"ה בשלח פרעה גבי בנה הגדול כי עולם התהו קדם כו' ולפי שהאופנים הוא ממה שנתברר מעולם התהו ע"כ נקרא רעש גדול)

(And see what is written in the discourse beginning "When Pharaoh let go," concerning "her great son," that the World of Tohu came first, etc. And because the Ofanim are from what was refined from the World of Tohu, therefore [their sound] is called "a great noise.")

אך עכ"ז [עם כל זה] לפי שנשפלה למטה מאד לכן לא יוכל להתגלות בחי' זו שבה אלא ע"י ביטולה בתכלית לגבי נפש האלקית שתהי' [שתהיה] מושלת בה להנהיגה ולהטותה

But nevertheless, because it was lowered very far down, this level in it cannot be revealed except through its utter self-nullification before the G-dly soul, so that [the G-dly soul] rules over it, to lead it and to turn it.

וזהו תכלית ירידת הנשמה שהוא כמ"ש בזהר לאתבא צדיקייא בתיובתא כי הנשמות בעודם למעלה היו כולם בבחי' צדיקים שבטבעם לעלות אל ה' כו'

And this is the purpose of the soul's descent, as is written in the Zohar: "to bring the righteous to teshuvah." For the souls, while they were above, were all at the level of the righteous (tzaddikim), whose nature is to rise up to G-d, etc.;

וירידתם בגופות הוא כדי להיות בעי' [בעלי תשובה] דמשכין ליי בחילא יתיר שהם בבחי' צעק לבם אל ה' ברעש גדול מחמת ההיפוך כידוע וכך צ"ל ממש מדת כל אדם אף מי שאין בידו עבירות ח"ו [חס ושלום]

and their descent into bodies is in order to be baalei teshuvah, "who draw Him down with greater strength," for they are at the level of "their heart cried out to G-d," with a great noise, because of the turnabout, as is known. And so must actually be the measure of every person, even one who has no sins, G-d forbid [that he have any];

שהרי על כולם אמרו כל ימיו בתשובה וכמ"ש [וכמה שכתוב לעיל] בענין והרוח תשוב כו' והרעש הוא מחמת זה גופא מיניה ובי' [וביה] לישדיי ביי [ביה]

for of all of them they said, "all his days in teshuvah," as written above on the subject of "And the spirit will return," etc. And the noise comes from this very thing: "from it and with it, to strike at it,"

בהתבוננו עוצם ירידת נפשו כ"כ [כל כך] מטה מטה ונתרחקה ממאצילה אשר הוא ית' קדוש ומובדל וכולא קמ"י [קמיה] כלא ממש חשיבי שמזה יבא לידי רעש גדול

when he contemplates the immensity of his soul's descent, so very far down, and [how] it has become distant from its Emanator, who, may He be blessed, is holy and separate, and before whom all is considered as actually nothing; from this he will come to a great noise.

והיינו מחמת רב הכח של הנפש הבהמית ששרשה מאד למעלה ונשפלה למטה שלכן יש בה הכח להיות בבחי' רעש גדול יותר מבנפש אלקית מצד עצמה כנ"ל.

And this is because of the great power of the animal soul, whose root is very high above and which was lowered below; therefore it has the power to be at the level of a great noise, more than the G-dly soul in itself, as mentioned above.

16 ועי"ז אח"כ צ"ל מאה ברכות בכל יום להיות המשכת אלקות ע"ד הנ"ל באופנים שאחרי שמתנשאים ברעש אומרים ברוך כו'

And through this, afterward, there must be a hundred blessings every day, to bring about a drawing down of G-dliness, in the manner mentioned above with the Ofanim, who, after they rise up with a noise, say "Blessed," etc.

ולכן הם מאה ברכות דוקא להמשיך ממקורא דכולא היינו מבחינת והחכמה מאין תמצא ופ"י הברכות בא"י [ברוך אתה ה'] אמ"ה [אלקינו מלך העולם] אקב"ו [אשר קדשנו במצותיו וצונו].

And therefore they are a hundred blessings specifically, to draw down from the source of all, that is, from the level of "And Chochmah is found from ayin (nothing)." And the meaning of the blessings, "Blessed are You, Havayah, our G-d, King of the world, who has sanctified us with His commandments and commanded us," [is]

שיהיה ברוך ונמשך בחי' אתה להיות הוי' אלקינו גילוי אלקות בנש"י [בנשמות ישראל] שהם בחי' פנימית העולמות להיות ועמך לא חפצתי

that the level of "You" be "blessed" and drawn down, so that Havayah be "our G-d": a revelation of G-dliness in the souls of Israel, who are the level of the inner dimension (pnimiyus) of the worlds, so that there be "and besides You I desire nothing,"

כי יהי [יהיה] ממולאים מא"ס ב"ה מתוך תוכיותם ואח"כ מלך העולם היינו התגלות אלקות גם בחיצונית העולמות שלא יהי [יהיה] מסתירים ונראה ליש דבר כי הרי גם גשמיות הארץ היא באמת התפשטות אלקותו ית' והיא בחי' מלי' דעשי' [דעשה].

for they will be filled with the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, from their very innermost core. And afterward, "King of the world": that is, the revelation of G-dliness also in the outer dimension (chitzoniyus) of the worlds, so that they will not conceal and appear as a being and a thing (yesh); for even the physicality of the earth is in truth an extension of His G-dliness, may He be blessed, and it is the level of the Malchus of Asiyah.

17 והנה המשכה זו הוא ע"י הדבור מאה ברכות כו' אך עיקר הגילוי הוא ע"י המעשה שהוא קיום המצות בפו"מ [בפועל ממש]

Now, this drawing down is through speech, the hundred blessings, etc.; but the main revelation is through deed, which is the fulfillment of the mitzvos in actual practice.

כי רמ"ח מ"ע [מצות עשה] הם רמ"ח איברים דמלכא כמשל האבר שבו ועל ידו נמשך חיות מהנפש ומתגלה ומתלבש תוך תוכו וכך המצות הן המשכות רצון העליון כו' כנודע.

For the 248 positive commandments are the 248 limbs of the King: like the analogy of the limb, in which and through which life-force is drawn from the soul and is revealed and clothed in its very core; so the mitzvos are drawings-down of the supernal will, etc., as is known.

אך המצות מצד עצמן הרי הם מעשיות גשמיים [גשמיים] ואם יעשה אותם איש אשר לא מבני ישראל [מבני ישראל] הוא אינה מצוה כלל

But the mitzvos in themselves are physical acts; and if a man who is not of the children of Israel does them, it is not a mitzvah at all;

אלא דוקא כשישראל הם המקיימים אותה שאז היא מצוה וממשיכים ע"י התגלות א"ס ב"ה להיות רמ"ח אברין כו'.

rather, only when Israel are the ones who fulfill it, for then it is a mitzvah, and through it they draw down the revelation of the Infinite One, blessed be He, so that there be 248 limbs, etc.

18 והיינו ע"י בחי' רעו"ד [רעותא דליבא] שהוא בחי' הרעש גדול צעק לבם אל ה' שיש בהם שע"י אח"כ גורמים להיות ההמשכה מלמעלה למטה ע"י קיום המצות מעשיות כנ"ל.

And this is through the level of the desire of the heart (re'usa d'liba), which is the level of the great noise, "their heart cried out to G-d," that is in them; through this, afterward, they bring about the drawing down from above to below through the fulfillment of the practical mitzvos, as mentioned above.

ועמ"ש מזה ג"כ בד"ה אני ה' אלקיכם אשר הוצאתי כו' שמבחינת רעש נולד ונמשך המשכות בחי' ושער רישיה כו'

And see what is written on this also in the discourse beginning "I am Havayah your G-d, who brought [you] out," etc.: that from the level of noise are born and drawn down the drawings-down of the level of "and the hair (se'ar) of His head," etc.,

זה השער לה' ועמ"ש לקמן גבי כשעירים כרביבים ולכן נק' המצות זריעה זורע צדקות כנ"ל שהם

[and] "This is the gate (sha'ar) to Havayah." And see what is written below concerning "like showers (se'irim) ... like raindrops (revivim)." And therefore the mitzvos are called sowing, "He sows righteous deeds," as mentioned above, for they are

כמו גרעין הנזרע שעדיין אין בו טעם וריח רק כשנזרע בארץ שיש בה כח הצומח נעשה ממנו פ[רי] וכך הם המצות שכשישראל דוקא מקיימים אותם

like a sown kernel, which as yet has no taste or fragrance; only when it is sown in the earth, which has the power of growth, does fruit come from it. And so are the mitzvos: when Israel specifically fulfill them,

נמשך ע"י א"ס ב"ה משא"כ אם ישארו כך כמכו התפילין והציצית אם לא יניחם ויתעטף בהם איש ישראל לא יומשך כלל על ידם והוא ממש כמשל הזרע עם הקרקע כנ"ל.

the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, is drawn down through this; whereas if they remain as they are, such as the tefillin and the tzitzis, if a man of Israel does not put them on and wrap himself in them, nothing at all will be drawn down through them. And this is exactly like the analogy of the seed with the ground, as mentioned above.

אך עיקר כח הצומח הוא דוקא בבחינת נפש הבהמית שבישראל שהיא היא שנלקחה מבחי' פני שור שבאופנים כנ"ל ששרשן מאד נעלה ועי"ז יש בה כח להיות רעש ממש כמשל הקרקע שמצד עצמה היא גשמיות ובה

But the main power of growth is specifically in the level of the animal soul in Israel, for it is the one that was taken from the level of the face of the ox in the Ofanim, as mentioned above, whose root is very exalted; and through this it has in potential to be an actual noise, like the analogy of the ground, which in itself is physical, and in it

דוקא מלובש כח הצומח כנ"ל שכמ"כ [שכמו כן] היא נלקחה מפני שור שבאופנים כנ"ל שמצד עצמותן ומהותן הם למטה בערך מן השרפים והחיות ואעפ"כ [ואף על פי כן] בהם דוקא הוא שרש הכח להיות ברעש גדול כי שרשן מאד נעלה כנ"ל.

specifically is the power of growth clothed, as mentioned above. For likewise it was taken from the face of the ox in the Ofanim, as mentioned above, who in their own essence and being are lower in rank than the Seraphim and the Chayos; and nevertheless it is specifically in them that the root of the power to be in a great noise is found, for their root is very exalted, as mentioned above.

19 וכך הוא ממש בנפש הבהמית שלהיות בחי' רעש גדול וצחק לבם כו' שעיי' ממשיכים כל המשכות גם אותן שעיי' המצות כנ"ל הוא דוקא מצד נפש הבהמית שבה הוא שיש כח זה להיות ברעש גדול כו'

And so it is exactly with the animal soul: [the ability] to be at the level of a great noise and "their heart cried out," etc., through which all the drawings-down are drawn, even those that are through the mitzvos, as mentioned above, is specifically from the side of the animal soul, for it is in it that there is this power to be in a great noise, etc.

אלא שכמו הקרקע אף שיש בה כח הצומח אינה מצמחת כלום מעצמה כ"א עיי' הזרע הזרוע בה כך גם הנפש הבהמית מצד עצמה לא היתה מולדת בחי' רעש גדול הנ"ל

Only, just as the ground, even though it has the power of growth, makes nothing sprout of itself but only through the seed sown in it, so too the animal soul in itself would not give birth to the level of the great noise mentioned above,

כי רוח הבהמה היא היורדת למטה והיתה נשארת כן אלא ע"י בחי' נפש האלקי' המתלבשת בה המשכלת בגדולת ה' ורוממותו עד אין קץ שע"י נעשה הולדת הרעש גדול הנ"ל

for "the spirit of the animal goes downward," and it would remain so; but through the level of the G-dly soul that is clothed in it, which contemplates the greatness of G-d and His exaltedness without end, through this the great noise mentioned above is born.

וזהו וזרעתיה לי בארץ כו' אור זרוע לצדיק כו' שע"י שישראל מקיימי' המצות הם מצמיחים ישועות להיות המשכות והתגלות עצמיות א"ס ב"ה ממש

And this is "And I will sow her for Me in the earth," etc., "Light is sown for the righteous," etc.: that through Israel's fulfilling the mitzvos, they make salvations sprout, so that there be drawings-down and revelation of the very essence of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He;

כי רמ"ח מ"ע [מצות עשה] הם רמ"ח אברין דמלכא שהאבר הוא המשכה מעצמיות הנפש וכמו שהאופנים נושאים ומגביהים בחי' כמראה אדם שעל הכסא שהוא בחי' התורה כנ"ל.

for the 248 positive commandments are the 248 limbs of the King, and a limb is a drawing-down from the essence of the soul; and [this is] as the Ofanim carry and lift up the level of "as the appearance of a man" upon the Throne, which is the level of the Torah, as mentioned above.

20 וזשארז"ל [וזהו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] יפה שעה א' בתשובה ומע"ט [ומעשים טובים] בעוה"ז מכל חיי העוה"ב [העולם הבא] כי עוה"ב [עולם הבא] הוא רק הארה וזיו בלבד כמשארז"ל [כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] כיו"ד נברא העוה"ב [העולם הבא]

And this is what our Sages, of blessed memory, said: "Better is one hour of teshuvah and good deeds in this world than all the life of the World to Come." For the World to Come is only a radiance and a glow, as our Sages, of blessed memory, said, "With the yud the World to Come was created."

אבל בחי' תשובה שהיא בחינת רעש גדול של הנפש הבהמית ומע"ט [ומע"ט] מבחינת מעשה המצות הן ממשכיות התגלות עצמותו ומהותו ית' ממש וע"ז נאמר ורב תבואו' [תבואות] בכח שור

But the level of teshuvah, which is the level of the great noise of the animal soul, and good deeds, from the level of the doing of the mitzvos, draw down the revelation of His very essence and being, may He be blessed. And of this it is said, "But much produce comes through the strength of the ox":

היינו בחיי הנפש הבהמית שנמשכת מפני שור שבאופנים כנ"ל להמשיך גילוי רב מעצמיותו ומהותו ית' ממש

that is, the level of the animal soul, which is drawn from the face of the ox in the Ofanim, as mentioned above, to draw down a great revelation from His very essence and being, may He be blessed.

ולכן כתיב תחת אשר לא עבדת את ה' כו' מרוב כל למעלה מבחי' עולם הבא הנק' כל שאינו אלא זיו כו'.

And therefore it is written, "Because you did not serve Havayah," etc., "more than the abundance of all (kol)": above the level of the World to Come, which is called kol ("all"), which is only a glow, etc.

21 וזהו פי' יערוף כמטר לקחי פי' לקחי שאתם לוקחים אותי ממש כביכול כי המשכת אלקות שישראל ממשיכים על ידי רעש גדול וקיום המצות הוא מעצמותו ית' ממש

And this is the meaning of "My teaching (likchi) shall drop like the rain": likchi means that you take (lokchim) Me, My very self, as it were; for the drawing down of G-dliness that Israel draw down through the great noise and the fulfillment of the mitzvos is from His very essence, may He be blessed.

וכן היא מאמר ותתן לנו ה' אלקינו כו' פי' כביכול שנתן את עצמו אלינו שנהי' יכולים להמשיך עצמותו ית' ממש וז"ש [וזהו שכתוב] אתה בחרתנו כו' ורצית בנו ועי"ז וירם קרן לעמו כו' ע"ד הנ"ל:

And so is the saying "And You, Havayah our G-d, have given us," etc.: it means, as it were, that He gave Himself to us, so that we can draw down His very essence, may He be blessed. And this is [the meaning of] what is said, "You have chosen us," etc., "and have taken pleasure in us"; and through this, "And He has raised up the horn of His people," etc., in the manner mentioned above.

22 ה' אך מתחלה צ"ל יערוף כמטר כו' כי הנה מבואר למעלה במשל התגלות כח הצומח שבארץ להוציא הצמיחה שצ"ל מתחלה ע"י חרישה לרפות קשיות האדמה ואח"כ ע"י מטר שיורד ומלחלח הארץ ואז הוא שתוציא צמחה.

5. But first there must be "[My teaching] shall drop like the rain," etc. For it was explained above, in the analogy of the revelation of the power of growth in the earth to bring forth growth, that it must come first through plowing, to soften the hardness of the soil, and afterward through rain, which comes down and moistens the earth; and then it is that it brings forth its growth.

23 וכן ממש הוא בנפש הבהמית שבכדי שיתגלה כח הגנוז בה להצמיח התגלות הרעש גדול מן הזרע הזרוע בה כו' צ"ל תחלה בחי' חרישה דמרפי ארעא

And so it is exactly with the animal soul: in order that the power hidden in it be revealed, to make the revelation of the great noise sprout from the seed sown in it, etc., there must first be the level of plowing, "which loosens the soil,"

דהיינו בחינת לב נשבר ונדכה כי ארץ קשה שאינה חרושה אינה עושה פירות כלל כידוע ואח"כ צריכה למטר שילחלח הארץ

that is, the level of "a broken and crushed heart"; for hard earth that is not plowed yields no fruit at all, as is known. And afterward it needs rain to moisten the earth,

והוא בחי' לימוד התורה שנמשלה למים שכמו המים מלחלחים את הקרקע עד שנעשית לחה כ"כ [כל כן] להיות מוכשרת להוציא צמחה כן התורה ממשיך בחי' הביטול בנפש אחר החרישה כשהוא לב נשבר באמת כו'

and this is the level of the study of Torah, which is likened to water. For just as water moistens the ground until it becomes moist enough to be fit to bring forth its growth, so the Torah draws down the level of self-nullification into the soul after the plowing, when there is truly a broken heart, etc.,

שאו תוכל אח"כ להצמיח ישועות וברכות בראשית פרשה י"ג יערוף כמטר שכרו בריות את ערפן מיד מטר יורד.

so that then, afterward, it can make salvations sprout. And in Bereishis Rabbah, chapter 13: "Shall drop (ya'arof) like the rain': [when] people broke their necks (orfan), at once rain falls."

24 וזהו שרמזו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] באמרם אם פגע כך מנוול זה משכהו לבהמ"ד [לכית המדרש] אם אכן הוא נימוח שהתורה היא להנפש כמים שאפי' [שאפילו] אכן יוכל להמחות כך אפי' [אפילו] תהיה נפשו מטומטמת וקשה כאבן זה

And this is what our Sages, of blessed memory, alluded to when they said, "If this repulsive one meets you, drag him to the house of study; if he is a stone, he melts." For the Torah is to the soul like water, which can wear away even stone; so, even if his soul is dulled and hard as this stone,

הנה התורה יכולה שתמחהו כי היא ממשיך בחי' מים עליונים ונקי' מטר ארצך כו' [ועיין מ"ש בד"ה אם בחקתי בענין ונתתי גשמיכם בעתם] כי התורה היא בחי' חכמה עילאה בחי' כבוד הוי' ממקומו ממש.

the Torah can dissolve it. For it draws down the level of the supernal waters, and is called "the rain of your land," etc. [And see what is written in the discourse beginning "If you walk in My statutes," on the subject of "And I will give your rains in their season."] For the Torah is the level of the higher Chochmah, the level of "the glory of Havayah from His place," itself.

25 והיא היפך מבחי' שכל אנושי שמעה"ד [שמעץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] המסתיר ומעלים משא"כ התורה שהיא חכמה עילאה היא מאירה ובהירה שיוכלו לראות בה מה שלמעלה הימנה שהוא בחי' אלקותו ית' הנקרא אין שמשם תמצא החכמה.

And it is the opposite of the level of human intellect, which is from the Tree of Knowledge of good and evil, which conceals and hides; whereas the Torah, which is the higher Chochmah, is luminous and bright, so that one can see in it what is above it, which is the level of His G-dliness, may He be blessed, which is called ayin (Nothing), from which Chochmah is found.

26 ולכן היא באמת בבחי' ביטול אמיתי לגבי מקורה המהוה אותה ההיפוך מחכמה שלמטה שהיא בחי' יש וכנ"ל בענין ברוך כבוד הוי' כו'

And therefore it is in truth in a state of genuine self-nullification before its source, which brings it into being, the opposite of the lower wisdom, which is the level of yesh (a being), as mentioned above in the matter of "Blessed be the glory of Havayah," etc.

ולכן הקורא בתורה הרי מאירה חכמה זו וביטול זה על נפש האדם להיות נכנסים החכמה והביטול בפנימית הנפש ממש וז"ש [וזהו שכתוב]

And therefore, for one who reads in the Torah, this wisdom and this self-nullification shine upon the person's soul, so that the wisdom and the self-nullification enter the very inner dimension of the soul. And this is [the meaning of] what is written,

כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים והרוה את הארץ כו' שהגשמים יורדים מלמעלה ונבלעים בארץ ועי"ז מלחלחים אותה כן דברי אשר יצא מפי

"For as the rain and the snow come down from heaven and water the earth," etc.: the rains come down from above and are absorbed in the earth, and through this they moisten it; "so shall My word be that goes forth from My mouth,"

שהוא בחי' דבר ה' זו הלכה לא ישוב אלי ריקם כ"א עשה את אשר חפצתי

which is the level of "the word of Havayah": this is halachah"; "it shall not return to Me empty, but it shall do that which I desire,"

להכני' [להכניע] הביטול בנפשו' [בנפשות] ישראל כנ"ל ואז יכולה הנפש להצמיח ישועות שהן בחי' רעו"ד [רעותא דליבא] וגילוי אלקות שבמצות כנ"ל. אך באמת גם בתורי' [בתורה] עצמה יש ב' בחי'.

to bring the self-nullification into the souls of Israel, as mentioned above; and then the soul can make salvations sprout, which are the level of the desire of the heart and the revelation of G-dliness in the mitzvos, as mentioned above. But in truth, in the Torah itself there are also two levels.

27 והיינו שנמצא עוד בחי' בתורה שלמעלה במדרגה מבחי' הנקרא מטר והיא הנק' טל וע"ז נאמר תזל כטל אמרתי.

That is, there is found another level in the Torah, higher in rank than the level called rain, and it is the one called dew; and of this it is said, "My word shall flow like the dew."

והענין כי המטר הוא נמשך מלמטה כי אד יעלה מן הארץ כנ"ל והוא בחי' התורה שמשלמטה למעלה [למעלה / למעלה]

The explanation: rain is drawn from below, for "a mist would rise from the earth," as mentioned above; and it is the level of the Torah that is from below upward,

דהיינו מה שהאדם לומד התורה ע"ד שארז"ל [שאמר רבותינו זכרונם לברכה] לעולם יעסוק אדם בתורה ומצות שלא לשמה פ"י שלא לשם התורה עצמה אלא כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] מעיקרא

that is, when a person studies the Torah in the manner of what our Sages, of blessed memory, said: "A person should always occupy himself with Torah and mitzvos not for its own sake," meaning, not for the sake of the Torah itself; but rather, as our Sages, of blessed memory, said, "At first,

כי קעביד אינש אדעתיה דנפשיה קעביד דהיינו ע"ד תכלית חכמה להשיגה שעוסק בתורה כדי להשיג הלכותי' [הלכותיה] ודיניה שעיי"ז מקשר נפשו בחכמתו ורצונו ית' ובחי' זו נמשלה למטר

when a person acts, he acts with his own mind in view"; that is, in the manner of the purpose of wisdom, to comprehend it: he occupies himself with the Torah in order to grasp its laws and rulings, through which he binds his soul to His wisdom and will, may He be blessed. And this level is likened to rain,

שהרי התורה זו נלקחה מלמטה מן האדם כנ"ל כמטר שהוא מאיד שעולה מהארץ כנ"ל אבל מה שאח"כ מתוך שלא לשמה בא לשמה הוא בחי הנקי טל.

for this Torah was taken from below, from the man, as mentioned above, like rain, which is from vapor that rises from the earth, as mentioned above. But that which afterward, "from [study] not for its own sake, he comes to [study] for its own sake," is the level called dew.

שהטל הוא שיורד מלמעלה וכך ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] כל היושב ועוסק בתורה הקב"ה קורא ושונה כנגדו והיינו שמתגל"י [שמתגלים] בנשמתו בחי דבר ה' והלכה זו כמו שהיא למעלה ממש ע"ד שהיה בעת שניתנו בסיני.

For dew is that which comes down from above. And so our Sages, of blessed memory, said: "Whoever sits and occupies himself with Torah, the Holy One, blessed be He, reads and studies opposite him." That is, there is revealed in his soul the level of the word of G-d and this halachah as it is above, exactly as it was at the time they were given at Sinai.

כי גם מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש נאמר למשה בסיני והיינו בחי גילוי אותה ד"ת [דברי תורה] שבאותו החידוש כמו שהוא בתורה שלמעלה.

For even what a seasoned student will in the future innovate was said to Moshe at Sinai; that is, the level of the revelation of that word of Torah within that innovation, as it is in the Torah above.

28 והנה דבריו חיים וקיימים כי אף שזה היה בזמן ג' אלפים שנה מקודם וגם רק על הר סיני בלבד

Now, "His words are living and enduring." For even though this was at a time three thousand years before, and also only on Mount Sinai alone,

הנה למעלה אין שום זמן ח"ו [חס ושלום] וא"כ דבריו שדיבר אז הם קיימים גם עתה וגם אין שום תפיסת מקום ח"ו [חס ושלום]

above there is no time at all, G-d forbid; and if so, His words that He spoke then endure now as well. And also there is no confinement to place at all, G-d forbid.

ולכן בכל מקום שיושב ועוסק בתורה ואפי" [ואפילו] מה שמחדש תלמיד ותיק כו' שהן הן הדברים שנאמרו למשה בסיני כנ"ל

And therefore, in every place where one sits and occupies himself with Torah, and even what a seasoned student innovates, etc., which are the very words that were said to Moshe at Sinai, as mentioned above,

אזי הם מאירים ומתגלים עתה בנשמתו ואע"ג [ואף על גב] דאיהו לא חזי מזליי [מזליה] חזי וזהו פי' עוסק בתורה לשמה לשם התורה עצמה להמשיך גילוי אור א"ס ב"ה בהתורה כו'

they then shine and are revealed now in his soul; and even though "he does not see, his mazal sees." And this is the meaning of occupying oneself with Torah lishmah, "for its sake": for the sake of the Torah itself, to draw down a revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, into the Torah, etc.

(ועמ"ש לקמן בד"ה להבין מ"ש ביום השע"צ [השמיני עצרת] גבי תען לשוני אמרתך גם י"ל [יש לומר] ענין ב' בחי' אלו ע"ד מ"ש בד"ה המגביהי לשבת שיש ב' בחי'. בחי' עבד שלומד כדי שידע כו' ע"ש] וזהו האזינו השמים ותשמע הארץ כו'.

(And see what is written below in the discourse beginning "To understand what is written, 'On the eighth day, an atzeres,'" concerning "My tongue shall respond with Your word." Also, the matter of these two levels can be explained along the lines of what is written in the discourse beginning "Who is enthroned on high," that there are two levels: the level of a servant, who studies in order to know, etc.; see there.) And this is "Give ear, O heavens ... and let the earth hear," etc.

פי' שמשח דיבר כל זה לכל ישראל ואמר האזינו השמים ותשמע הארץ לב' מיני נשמות שבישראל ששניכם יכולים אתם להצמיח ישועות ולהמשיך גילוי אור א"ס ב"ה ע"י תורה ומצות וע"ז אמר להם יערוף כמטר לקחי

The meaning: Moshe spoke all this to all Israel, and said "Give ear, O heavens ... and let the earth hear" to the two kinds of souls in Israel: that both of you can make salvations sprout and draw down a revelation of the Infinite Light, blessed be He, through Torah and mitzvos. And of this he said to them, "My teaching shall drop like the rain":

היא בחי' התורה שממטה למעלה בחי' אדעתיה דנפשיי [דנפשיה] קא עביד וגם תול כטל אמרתי המשכת אא"ס [אור אין סוף] ב"ה מלמעלה למטה שהקב"ה קורא קורא ושונה כנגדו [וע' בזהר ואתחנן] (דרס"ג א') דהאזינו השמים זהו כענין שמע ישראל כו' שבפסוק ראשון דק"ש [דקריאת שמע].

this is the level of the Torah that is from below upward, the level of "he acts with his own mind in view"; and also "My word shall flow like the dew," the drawing down of the Infinite Light, blessed be He, from above to below, in that "the Holy One, blessed be He, reads and studies opposite him." [And see in the Zohar, Vaeschanan (page 263a), that "Give ear, O heavens" is like "Hear, O Israel," etc., in the first verse of the Shema.

וא"כ המ"י [המשכיל יבין] דבחי יערוף כמטר ותזל כטל כו' זהו עצמו ע"ד ענין ההמשכות האמור בהוי' אלקינו הוי' אחד. וכמ"ש מזה לעיל.

And if so, the discerning will understand that the level of "shall drop like the rain" and "shall flow like the dew," etc., is itself along the lines of the drawings-down spoken of in "Havayah is our G-d, Havayah is One." And as is written on this above.

29 ועמ"ש בד"ה כי ביום הזה יכפר בפ' אחרי בפ"י והיו הדברים האלה כו' ודברת במ.

And see what is written in the discourse beginning "For on this day He shall atone," in Parshas Acharei, on the meaning of "And these words shall be," etc., "and you shall speak of them":

דבדברי תורה כתיב. והם עצמן הדברים האלה האמורים בפסוק ראשון דק"ש [דקריאת שמע] הוי' אלהינו הוי' אחד ע"ש באריכות] וכ"ז [וכל זה] יש בכח ב' מיני נשמות הנ"ל

that this is written of words of Torah; and they are themselves "these words" stated in the first verse of the Shema, "Havayah is our G-d, Havayah is One"; see there at length.] And all this is within the power of the two kinds of souls mentioned above.

כי מי שתורתו אומנתו הוא פועל זאת להיות גילוי א"ס ב"ה ע"י עסק התורה כנ"ל ע"י בחי' רעותא דליבא בבחי' ואחת בכל לבבך בבי' חללי הלב.

For one whose Torah is his occupation accomplishes this, that there be a revelation of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, through occupation with Torah, as mentioned above, through the level of the desire of the heart (re'usa d'liba), at the level of "And you shall love with all your heart (lev-avcha)," with both chambers of the heart.

30 וע"ז אמר האזינו השמים שהן אותן נשמות שמבחי' שמים שהוא בחי' תורה ולכך תורתם או מנתם כו'.

And of this he said, "Give ear, O heavens": these are the souls that are from the level of heaven, which is the level of Torah; and therefore their Torah is their occupation, etc.

וגם מי שהוא מבעלי עסקים מ"מ יכול הוא להיות ממשיך אור א"ס ב"ה ע"י עסק התורה לשמה בקביעת עתים לתורה כו'

And also one who is among the men of business can nevertheless draw down the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, through occupation with Torah lishmah, in setting times for Torah, etc.,

ע"י בחי' הצדקה ו"ש [ו"ש] אני מדבר בצדקה פי' שלהיות אני מדבר שכשאומר תהלים וכיוצא יהי' [יהיה]
 בחי' אני ממש מדבר ע"ד מ"ש ודברי אשר שמתני בפ"ך

through the level of charity (tzedakah). And this is [the meaning of] what is written, "I speak in righteousness (tzedakah)": that is, so that it be "I speak": that when he says Tehillim and the like, it will be the level of "I," Myself, speaking, in the manner of what is written, "And My words that I have put in your mouth,"

שהוא בחי' המשכות והתגלות אור א"ס ב"ה שבתורה הוא ע"י הצדקה [ועמ"ש בד"ה והיה מספר בני'
 [בני ישראל] גבי פקדת ארץ ותשוקקיה כו' מלא מים כו' ע"ש ומזה יובן ענין יערוף כמטר לקחי הנמשך
 ע"י המצות כו']

which is the level of the drawings-down and revelation of the Infinite Light, blessed be He, that is in the Torah; [this] is through charity. [And see what is written in the discourse beginning "And the number of the children of Israel shall be," concerning "You have remembered the earth and watered it," etc., "full of water," etc.; see there. And from this will be understood the matter of "My teaching shall drop like the rain," which is drawn down through the mitzvos, etc.]

וע"ז נאמר ותשמע הארץ שהן אותן הנשמות שנמשכים מבחי' ארץ ופי' ותשמע הוא כענין השמע
 לאזניך מה שאתה מוצא מפ"ך פי' בחי' אתה היוצא מפ"ך כי דבר ה' זו הלכה וזהו היוצא מפ"ך וד"ל [ודי
 למבין]:

And of this it is said, "and let the earth hear": these are the souls that are drawn from the level of earth. And the meaning of "let it hear" is like "Let your ears hear what you (atah) bring forth from your mouth": that is, the level of Atah ("You") that goes forth from your mouth; for "the word of Havayah": this is halachah," and this is what goes forth from your mouth. And this suffices for one who understands.

31 ו והנה אף שכ"ז [שכל זה] הוא עבודת האדם בכל יום ויום אך דרך כלל הוא בחדש תשרי שנקרא ראש
 השנ שכולל חיות כל השנה

6. Now, even though all this is a person's service each and every day, in a general way it is in the month of Tishrei, which is called the head of the year (Rosh HaShanah), for it includes the life-force of the whole year

כולה וכל היו"ט [היום טוב] שכולם נמשכים בהתכללות א' בר"ה [בראש השנה] ויש בו בדרך כלל כל התיקונים הנ"ל שצ"ל לנפש עד שתוציא צמחה ככל הנז' [הנזכר] בפרטות למעלה כי

in its entirety, and of all the festivals, all of which are drawn down in one inclusion on Rosh HaShanah. And in it there are, in a general way, all the rectifications mentioned above that the soul needs until it brings forth its growth, as was all mentioned in detail above. For

הנה ענין השופר בר"ה [בראש השנה] יום תרועה כו' גנוחי גנח וילולי יליל שהוא ענין לב נשבר ונדכה בחי' שברים עד שיבא עי"ז לידי בכי' ויללה כו' והוא ענין החרישה שצ"ל בנפש הבהמית.

the matter of the shofar on Rosh HaShanah, "a day of teruah," etc., is "groaning" and "wailing," which is the matter of a broken and crushed heart, the level of shevarim (the broken notes), until through this he comes to weeping and wailing, etc. And this is the matter of the plowing that must be in the animal soul,

שהיא ראשית כל המלאכות הנצרכות לה כנ"ל שאפי' [שאפילו] המטר כשירד על הארץ בלתי חרישה לא יפעול להצמיח צמחה עי"ז כו'.

which is the first of all the labors that it needs, as mentioned above; for even rain, when it falls on the earth without plowing, will not through this make its growth sprout, etc.

32 וכך הוא בנפש שלא תוציא צמחה להיות מתפעלת מהתבוננות' בגדולת ה' ואפי' [ואפילו] אם למד תורה שנמשל למטר שמלחלה כנ"ל לא יועיל אם לא נחרשה תחלה

And so it is with the soul: it will not bring forth its growth, to be stirred by its contemplation of the greatness of G-d; and even if he has studied Torah, which is likened to rain that moistens, as mentioned above, it will not help unless it was first plowed,

דהיינו להיות לו לב נשבר תחלה כו'. כי מ"מ מחמת גודל הגשמיות בהיותו שלם בפ"ע [בפני עצמו] אין ההתבוננות פועלת בו כלל.

that is, that he first have a broken heart, etc. For nevertheless, because of the greatness of the physicality, while he is whole and a being unto himself, the contemplation has no effect on him at all.

כי אף שמתבונן איך שהוא ית' קדוש ומובדל ורק הודו וזיוו על ארץ ושמים כו' מ"מ אין הדבר נוגע אליו שאף שמאמין ויודע שכן האמת

For even though he contemplates how He, may He be blessed, is holy and separate, and only "His splendor" and radiance are "over earth and heaven," etc., nevertheless the matter does not touch him; for even though he believes and knows that this is the truth,

הנה השמים שמים לה' כו' ואעפ"כ [ואף על פי כן] הוא אדם בפ"ע [בפני עצמו] כאלו אין הדבר נוגע אליו כלל.

that "the heavens are the heavens of Havayah," etc., he is nevertheless a person unto himself, as though the matter does not touch him at all.

33 והיינו ע"ד מ"ש כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב וכענין שנאמר שמנת עבית כשית שמחמת עוצם השתקעותו בחמדי וכסופי העוה"ז ואינו מצטער להיות לבו נשבר

And this is in the manner of what is written, "For all the nations are uncircumcised, and all the house of Israel are uncircumcised of heart," and as it is said, "You grew fat, you grew thick, you became covered." For because of the intensity of his immersion in the desires and longings of this world, and he does not feel pain so that his heart be broken,

אזי עבית כשית שנעשה כמו כיסוי על הלב והיא נקרא' [נקראת] ערלת הלב שמכסה עליו עד שמחמת זה אין נכנס בו ההשפעה כלל להיות מתפעל מהתבוננות השכל כו'

then "you grew thick, you became covered": there forms something like a covering over the heart, and it is called the foreskin of the heart, which covers it, until because of this the influence does not enter it at all, for him to be stirred by the contemplation of the intellect, etc.

והיינו מחמת שמנת עבית בהשתקעותו בעניני העוה"ז לאכול ולשתות כו' ונעשה דדמו עב ולבו ערל.

And this is because of "you grew fat, you grew thick," in his immersion in the matters of this world, to eat and to drink, etc.; and so his blood becomes thick and his heart uncircumcised.

34 וצ"ל ומלתם את ערלת לבבכם כו' להכריתה מלבו והיינו ע"י לב נשבר ונדכה והוא בחי' שברים ותרועה שבר"ה [שבראש השנה] גנוחי גנח לפררה לפירורים רבים

And there must be "And you shall circumcise the foreskin of your heart," etc., to cut it off from his heart; and this is through a broken and crushed heart, which is the level of the shevarim and teruah of Rosh HaShanah, "groaning," to crumble it into many crumbs.

וכן הם כל עשיית [עשרת ימי תשובה] ושלכן מצוה להתענות בהן ואף שלא ישלים כי עיקר המכוון הוא רק לסגף הנפש כדי לפררה ולשברה כו'

And so are all the Ten Days of Teshuvah; and that is why it is a mitzvah to fast on them, even if one does not complete [the fast], for the main intent is only to afflict the soul in order to crumble it and break it, etc.

ועי"ז אח"כ נמשך בחי' וזרקתי עליכם מים טהורים כו' ע"י ואד יעלה מן הארץ כו' וכמ"ש כי כשר ירד הגשם והשלג כו' בחי' כשלג ילבינו.

And through this, afterward, there is drawn down the level of "And I will sprinkle pure water upon you," etc., through "And a mist would rise from the earth," etc.; and as it is written, "For as the rain and the snow come down," etc.: the level of "they shall become white as snow."

35 ונתן זרע לזורע ולחם לאוכל והוא בחי' סוכות [ועמ"ש מזה לקמן בד"ה ושאתם מים בששון איך שהחרישה הוא בעשיית [בעשרת ימי תשובה] שמאלו תחת לראשי והצמיחה הוא בסוכות וימינו תחבקני ע"ש באריכות] כי

"And it gives seed to the sower and bread to the eater": this is the level of Sukkos. [And see what is written on this below in the discourse beginning "And you shall draw water with joy," how the plowing is in the Ten Days of Teshuvah, "His left hand is under my head," and the sprouting is on Sukkos, "and His right hand embraces me"; see there at length.] For

הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] ישראל מפרנסים לאביהם שבשמים פי' דכמו עד"מ הפרנסה לאדם הגשמי הוא שפועל להיות התפשטות הנשמה בגוף שאם לא יאכל כמה ימים תסתלק הנפש ותפרד מהגוף וע"י הלחם תתחבר הנשמה להאיר ולהתפשט בהגוף.

our Sages, of blessed memory, said, "Israel sustain their Father in heaven." The meaning: just as, by way of analogy, sustenance for a physical person is what brings about the spreading of the soul in the body (for if he does not eat for several days the soul will depart and separate from the body), and through bread the soul is joined [to it], to shine and spread in the body;

כמו"כ [כמו כן] יובן ענין הפרנסה למעלה שהוא להיות עי"ז התפשטות א"ס ב"ה בתוך הספי" [הספירה] /
הספירות] שהוא ית' אצלם כנשמה לגוף וכמ"ש בת"ז [בתיקוני זוהר] חסד דרועא ימינא גבור' [גבורה] דרועא
שמאלא תפארת גופא כו'

so too will be understood the matter of sustenance above: that through it there be the spreading of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, within the Sefiros, for He, may He be blessed, is to them as a soul to a body, as is written in the Tikkunei Zohar: "Chesed is the right arm, Gevurah the left arm, Tiferes the body," etc.

ואור א"ס המחי' [המחיה] אותם הוא המתלבש בהם כנשמה בגוף ובכדי שיהי' [שיהיה] המשכה והתלבשות
זו כי אור א"ס ב"ה מצד עצמו לאו מכל אלין מדות איהו כלל הוא ע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא]

And the Infinite Light (Or Ein Sof), which gives them life, is what is clothed in them, as a soul in a body. And for there to be this drawing down and clothing (for the Infinite Light, blessed be He, in itself "is not any of these attributes at all"), it is through an arousal from below.

וזה נק' בשם פרנסה שישראל מפרנסים לאביהם שבשמים להיות התחברות והתלבשות א"ס ב"ה ב"ס
[ב"י ספירות] הנקראים בשם גוף כנ"ל וכמ"ש מזה ע"פ וידבר משה אל ראשי המטות כו'

And this is called by the name sustenance: Israel sustain their Father in heaven, so that there be the joining and clothing of the Infinite One, blessed be He, in the ten Sefiros, which are called by the name "body," as mentioned above. And as is written on this on the verse "And Moshe spoke to the heads of the tribes," etc.,

בפי' וענין לכו לחמו בלחמי יעו"ש [יעוין שם] וזהו כי אמרתי עולם חסד יבנה שע"י האמירה שלי
שבעולם שהיא בחי' התורה שניתנה לישראל

in the explanation of the matter of "Come, eat of My bread"; see there. And this is "For I said, 'The world is built (yibaneh) with kindness (chesed)'" : that through My saying in the world, which is the level of the Torah that was given to Israel,

אזי חסד יבנה שנבנה החסד כי להיות המשכת והתלבשות א"ס ב"ה במדת החסד הוא ע"י אתעדל"ת
[אתערותא דלתתא] בעסק התורה שישראל מפרנס' [מפרנסים] כו'

then chesed yibaneh, "Chesed is built": the Chesed is built. For the drawing down and clothing of the Infinite One, blessed be He, in the attribute of Chesed is through an arousal from below, in occupation with Torah, by which Israel sustain, etc.,

כני"ל (ועמ"ש מזה בשה"ש [בשיר השירים] ע"פ לסוסתי). וזהו בחי' סוכות ע"ד מ"ש וסוכה תהיה לצל יומם.

as mentioned above (and see what is written on this in Shir HaShirim, on the verse "To my mare"). And this is the level of Sukkos, in the manner of what is written, "And a sukkah shall be for a shade by day (yomam)."

כי המדות נקראו יומין כידוע ויומם הוא בחי' החסד כמ"ש בזהר פ' אמור (דק"ג ע"ב) דכתיב יומם יצוה ה' חסדו.

For the emotive attributes are called "days," as is known; and yomam ("by day") is the level of Chesed, as is written in the Zohar, Parshas Emor (page 103b), for it is written, "By day (yomam) Havayah commands His kindness."

והוא בחי' יומא דאזיל עם כולהו יומין כי החסד הוא הראשון שבמדות וכולל כולם ונותן בהם כח ככולם כמ"ש

And it is the level of "the day that goes with all the days," for Chesed is the first of the emotive attributes, and it includes them all and gives power to all of them, as is written

בפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] שם וע' בפרדס בעה"כ [בערכי הכינויים] ערך יומם ובמ"א נתבאר דיומם היינו חסד דאבא וכ"מ [וכן משמע] קצת ממ"ש בפי' בלק (דקצ"א ע"ב) סבא עילאה כו'

in the commentary of the Ramaz there. And see Pardes, in Erchei HaKinuyim, the entry yomam. And elsewhere it is explained that yomam is the Chesed of Abba; and so it is implied somewhat from what is written in Parshas Balak (page 191b): "The supernal elder," etc.,

ומנו אברהם דכתיב יומם יצוה והרמ"ז [והרב משה זכות] פ' תצוה (דף קפ"ט ע"ב) גבי דא אברהם סבא פי' שהכוונה על החכמה ששם הוא מקום

"and who is it? Avraham, as it is written, 'By day He commands.'" And the Ramaz, Parshas Tetzaveh (page 189b), on "This is Avraham, the elder," explained that the intent is to Chochmah, for there is the place

הזקנה ע"ש ועמ, ש עוד מענין יומם בסידור שער ר"ה [ראש השנה] בד"ה אדני שפתי תפתח ופי' לצל יומם היינו בחי' מקיף וצל על בחי' יומם שהוא החסד

of old age; see there. And see what is written further on the subject of yomam in the Siddur, the Gate of Rosh HaShanah, in the discourse beginning "Ado-nai, open my lips." And the meaning of "for a shade by day" is the level of a surrounding [light] (makif) and a shade over the level of yomam, which is Chesed.

והענין כי להיות המשכת והתלבשות אור א"ס ב"ה במדות ובכלל היינו בבחי' החסד להחיותו כנשמה המתפשטת בגוף

The explanation: for there to be the drawing down and clothing of the Infinite Light, blessed be He, in the emotive attributes, and in general, that is, in the level of Chesed, to give it life like a soul that spreads in a body,

הנה א"א להיות המשכה זו בבחי' פנימית אלא ע"י שמתחלה הוא נמשך להיות בבחי' מקיף ואח"כ נמשך ומתלבש בבחי' פנימי [פנימיות / פנימית]

it is impossible for this drawing down to be in an inner manner except by its first being drawn down in a surrounding manner (makif); and afterward it is drawn down and clothed in an inner manner (pnimi).

(ועמ"ש מזה בביאור ע"פ צו את בני [בני ישראל] כו' את קרבני לחמי כו' בפ' פנחס) וכ"ז [וכל זה] הוא בחי' סוכות שמתחלה נמשך בבחי' מקיף

(And see what is written on this in the explanation on the verse "Command the children of Israel," etc., "My offering, My bread," etc., in Parshas Pinchas.) And all this is the level of Sukkos, for at first it is drawn down in a surrounding manner;

והוא ענין מצות הסוכה הסוכבת ממעל וע"ז נאמר וסוכה תהיה לצל יומם שהסוכה היא צל ומקיף על בחי' יומם כו' [וע' מזה עוד בר"עמ' [ברעיא מהימנא] פ' פנחס דרנ"ה ע"ב ודרנ"ו ע"א] ואח"כ בשמע"צ [בשמיני עצרת] נכנסת ההארה ונתפסת בפנימיותם

and this is the matter of the mitzvah of the sukkah, which surrounds from above. And of this it is said, "And a sukkah shall be for a shade by day": the sukkah is a shade and a surrounding over the level of yomam, etc. [And see further on this in the Ra'aya Mehemna, Parshas Pinchas, pages 255b and 256a.] And afterward, on Shemini Atzeres, the radiance enters and is grasped within their inner dimension.

ולכן נק' עצרת לשון קליטה וכניסה ואסיפה שנכנס ההמשכה בבחי' פנימיות (ועד"ז יובן מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] פ"ט דברכות) (דנ"ה) גבי בצלאל. בצל אל היית וידעת.

And therefore it is called Atzeres, a term for absorption, entering and gathering, for the drawing down enters in an inner manner. (And along these lines will be understood the saying of our Sages, of blessed memory, in chapter 9 of Berachos (page 55), concerning Betzalel: "You were in the shadow of Kel (betzel Kel), and you knew.")

כי מה שבצלאל אמר לעשות תחלה המשכן ואח"כ הארון והכלים היינו ג"כ עד"ז שכל המשכה מלמעלה למטה צ"ל נמשך האור בבחי' מקיף בתחלה ואח"כ דייקא יומשך בבחי' פנימית

For Betzalel's saying to make the Mishkan first and afterward the Ark and the vessels is also along these lines: every drawing down from above to below must be [such that] the light is drawn down first in a surrounding manner, and specifically afterward is it drawn down in an inner manner.

וזה ו שצריך להקדים תחלה את המשכן שהוא בחי' המקיף ואח"כ הכלים שהם בחי' א"פ [אור פנימי] כו'

And this is why one must first make the Mishkan, which is the level of the surrounding [light], and afterward the vessels, which are the level of the inner light (or pnimi), etc.

ולכן אמר עליו משה בצל אל היית. כי אל היינו בחי' חסד כמ"ש חסד אל כל היום.

And therefore Moshe said of him, "You were in the shadow of Kel." For Kel is the level of Chesed, as it is written, "The kindness of Kel is all day long."

36 ומבואר לעיל שכדי להיות חסד יבנה צ"ל תחלה ההמשכה בבחי' מקיף כענין לצל יומם כו' וזהו בחי' בצל אל היית.

And it was explained above that in order for there to be "Chesed is built," the drawing down must first be in a surrounding manner, as in "for a shade by day," etc.; and this is the level of "You were in the shadow of Kel,"

היינו אור מקיף של בחי' החסד ואזי אח"כ נמשך בבחי' פנימית ג"כ וע' בזהר תרומה (קנ"ב סע"א [סוף עמוד א] ופ' פקודי (דרכ"ג ע"ב ודרכ"ב ע"א) ובפ' שלח (דקס"ב ב')

that is, the surrounding light of the level of Chesed; and then, afterward, it is drawn down in an inner manner as well. And see the Zohar, Terumah (end of 152a), and Parshas Pekudei (pages 223b and 222a), and Parshas Shelach (page 162b).

והיינו כי בצלאל עצמו הוא המקשר וממשיך ההמשכה בבחי' פנימית שהוא בחי' צדיק יסוד עולם כמ"ש בזהר פ' ויקהל (דרי"ד סע"ב [סוף עמוד ב]) ובפ' פקודי (דרכ"ד סע"א [סוף עמוד א])

That is, Betzalel himself is the one who connects and draws down the drawing down in an inner manner, for he is the level of "the righteous one is the foundation of the world," as is written in the Zohar, Parshas Vayakhel (end of page 214b), and in Parshas Pekudei (end of page 224a);

אלא שבצל אל היית ששרשו מבחי' המקיפים שכדי שיומשך ההמשכה בבחי' פנימית צ"ל תחלה בבחי' מקיף וע' בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער העמידה פי"ד [פרק י"ד / פרשה י"ד] גבי אל עליון כו'

only, "you were in the shadow of Kel," for his root is from the level of the surrounding [lights], since in order for the drawing down to be drawn in an inner manner, it must first be in a surrounding manner. And see Pri Etz Chaim, the Gate of the Amidah, chapter 14, concerning "the supreme Kel," etc.,

קונה הכל כו' וע' כה"ג [כהאי גוונא] בזהר בראשית (דף ו' סע"א [סוף עמוד א]) ע"פ ובניהו בן יהוידע כו' מאן אתר נפיק כו' אהדר קרא ואמר מקבציאל.

"who possesses all," etc. And see the like in the Zohar, Bereishis (end of page 6a), on the verse "And Benayahu son of Yehoyada," etc.: "From what place does he come forth?" etc. "The verse answered and said: from Kabtze'el,

דרגא עילאה סתימאה. דעין לא ראתה כו' ובפי' המר"ז [הרמ"ז] שם דמקבציאל היינו קבוץ וכנוס שם אל כו'

a supernal, hidden level, of which 'no eye has seen,'" etc. And in the commentary of the Ramaz there: mi-Kabtze'el means the gathering and collecting of the Name Kel, etc.

ובן יהוידע זהו כענין מה שאמרו בצל אל היית וידעת שהדעת הוא התחברות להיות נמשך אח"כ בבחי' פנימית

And "son of Yeho-yada": this is like what they said, "You were in the shadow of Kel, and you knew (yada'ta)," for knowledge (daas) is a connection, so that it be drawn down afterward in an inner manner.

וזהו ג"כ ענין אהל מועד מועד מלשון ונועדתי לך אותיות ונודעתי שהוא לשון התקשרות והתחברות כו'

And this is also the matter of the Ohel Mo'ed (Tent of Meeting): mo'ed is from the term "And I will meet (veno'adti) with you," the same letters as "and I will be known (venoda'ti)," which is a term for bonding and connection, etc.,

דהיינו המשכת יחוד אור א"ס ב"ה בנפש האדם והיינו ע"י בחי' אהל שהוא בחי' ובצל ידי כסיתך וכמ"ש מזה ע"פ במדבר סיני באוהל מועד כו'

that is, the drawing down of the union of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, into the soul of man; and this is through the level of the tent, which is the level of "And in the shadow of My hand I have covered you." And as is written on this on the verse "In the wilderness of Sinai, in the Tent of Meeting," etc.;

ע"ש וע' בזח"א [בזהר חלק א] וירא (דצ"ח א' ב' ודצ"ז סע"ב [סוף עמוד ב]) בענין והוא יושב פתח האהל כו'

see there. And see the Zohar, Part I, Vayera (pages 98a-b, and end of 97b), on the subject of "And he was sitting at the entrance of the tent," etc.,

ובפ' בא (דל"ו סע"א [סוף עמוד א]) ובפ' הרמ"ז [הרב משה זכות] (שם ושם) ובפ' ויקרא (דף י"ד ע"א) ובפ' אחרי (דע"א סע"ב [סוף עמוד ב]) ועמ"ש סד"ה קול דודי כו' בענין ופסח ה' אל הפתח כו'.

and in Parshas Bo (end of page 36a), and in the commentary of the Ramaz (in both places), and in Parshas Vayikra (page 14a), and in Parshas Acharei (end of page 71b). And see what is written at the end of the discourse beginning "The voice of my beloved," etc., on the subject of "And Havayah will pass over the entrance," etc.

ועמ"ש סד"ה להבין פי' הפסוק מי אל כמוך כו' ועמ"ש סד"ה ויקהל משה כל הקורא ק"ש [קריאת שמע] בלא תפילין כו' ע"ש

And see what is written at the end of the discourse beginning "To understand the meaning of the verse 'Who is a G-d like You,'" etc.; and see what is written at the end of the discourse beginning "And Moshe assembled": "Whoever recites the Shema without tefillin," etc.; see there.

והנה כמו שענין וסוכה תהיה לצל יומם הוא המשכה למעלה ב"ס [ב"י ספירות] עליונות מקיפים ואח"כ פנימיים וכך הוא ג"כ בנפש

Now, just as the matter of "And a sukkah shall be for a shade by day" is a drawing down above, in the supernal ten Sefiros, [first] surrounding and afterward inner, so it is also in the soul.

כי ע"י צמיחת האהבה ורעש גדול הנ"ל ע"י ונתן זרע לזרע ולחם לאוכל המשכה וגילוי אלקות בנפש מלמעלה למטה ג"כ בבחי' מקיף ופנימי

For through the sprouting of the love and the great noise mentioned above, through this "it gives seed to the sower and bread to the eater": a drawing down and revelation of G-dliness in the soul from above to below, also in a surrounding and an inner manner.

כי ישראל מפרנסין כו' ועי"ז ג"כ מתפרנסין כו' (עמ"ש מזה בד"ה יונתי כו') וההמשכה היא בסוכות

For Israel sustain, etc., and through this they too are sustained, etc. (See what is written on this in the discourse beginning "My dove," etc.) And the drawing down is on Sukkos;

ולכן הוא זמן שמחתנו ע"י גילוי א"ס ב"ה בנפשו כו' אך שמחה זו היא בבחי' מקיף עדיין

and therefore it is "the time of our rejoicing," through the revelation of the Infinite One, blessed be He, in one's soul, etc. But this joy is still in a surrounding manner;

אלא שאח"כ בחי' שמיני עצרת הוא הקליטה שנקלטת בפנימיותו ממש וז"ש [וזהו שכתוב] עצרת תהיה לכם דוקא וכתרגומו כנישו כו' וכמ"ש מזה לקמן ע"פ ה' לי בעוזרי כו'

only afterward, the level of Shemini Atzeres is the absorption, in which it is absorbed into one's very inner being. And this is [the meaning of] what is written, "It shall be an atzeres for you," specifically, and as its Targum [renders it], "gathering," etc. And as is written on this below, on the verse "Havayah is for me among my helpers," etc.;

ע"ש וזהו וירם קרן לעמו דהיינו שנמשך גילוי א"ס ב"ה שלמעלה מבחי' עוה"ב [עולם הבא] שהוא נברא ביוד בלבד זיו השכינה כו' וכמ"ש מרב כל:

see there. And this is "And He has raised up the horn of His people": that there is drawn down a revelation of the Infinite One, blessed be He, that is above the level of the World to Come, which was created with the yud alone, the radiance of the Shechinah, etc.; and as it is written, "more than the abundance of all."

37 ז כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב. הנה ההפרש בין דשא לעשב הוא שדשא נקרא העשב בתחלת צמיחתו כשהתחיל לצמוח ולהראות ע"ג [על גב] קרקע

7. "Like showers (se'irim) upon the tender grass (deshe), and like raindrops (revivim) upon the herbage (esev)." Now, the difference between deshe and esev is that deshe is what the herbage is called at the beginning of its growth, when it has begun to sprout and appear above the ground;

ואחר שנתגדל נקרא עשב כן פי' בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] מהאריז"ל [מהארי"י זכרוננו לברכה] וכ"ה בשרשים וכמ"ש תדשא הארץ דשא ושעירים היינו המטר הדק מאד כמו שערות כו'. שמזה גידול הדשא.

and after it has grown it is called esev. So it is explained in the Likkutei Torah of the Arizal, and so it is in the Shorashim, and as it is written, "Let the earth sprout deshe." And se'irim is the very fine rain, like hairs (se'aros), etc., from which the deshe grows.

אבל העשב שכבר גדול גידולו מהרביבים שהם הטפות מטר הגסות וכן יש ב' בחינות אלו בבחי' התורה הנקרא מטר.

But the esev, which is already grown, grows from the revivim, which are the coarse drops of rain. And so there are these two levels in the level of the Torah, which is called rain:

38 והיינו משנה ותלמוד פי' משניות נקרא שעירים מלשון שערות כי התורה נמשלה לשערות כמ"ש קווצותיו תלתלים כו' תלי תלים של הלכות וכן נאמר ושער רישי' [רישיה] כעמר נקא.

that is, Mishnah and Talmud. That is, the Mishnayos are called se'irim, from the term se'aros (hairs), for the Torah is likened to hairs, as it is written, "His locks are curled (taltalim)," etc.: "heaps upon heaps (tilei tilim) of laws." And likewise it is said, "And the hair of His head was like clean wool."

כי כמו שהשערה נמשכת מן המוח כן הם פרטי ההלכות שבתורה שהן המשכות רבים נמשכים מבחי' חכמה עילאה חכים ולא בחכמה ידיעא.

For just as the hair is drawn from the brain, so are the particulars of the laws in the Torah, which are many drawings-down, drawn from the level of the higher Chochmah, "wise, but not with a known wisdom."

39 והיינו בחי' משניות שהן הלכות פסוקות שהן רק נמשלים לשערות שהן ג"כ המשכות כנ"ל. ועסק התלמוד נק' רביבים שהוא ג"כ טיפי מטר

And this is the level of the Mishnayos, which are decided laws, which are only likened to hairs, which are also drawings-down, as mentioned above. And occupation with Talmud is called revivim, which are also drops of rain,

רק שהם גדולים וכך הוא בחי' התלמוד שהוא עיון ההלכה בפלפול רב ובעמקות השכל יותר מבמשנה וכשם שהמטר הנקרא רביבים מצמיח עשב

only they are large. And so is the level of Talmud, which is the analysis of the law with much dialectic and with depth of intellect, more than in the Mishnah. And just as the rain called revivim makes esev sprout,

שהוא צמיחה גדולה יותר מבחי' הדשא כן ע"י עסק התלמוד פועל ישועות בנפש להיות גילוי האהבה ויראה בבחי' אהוי"ר [אהבה ויראה] גדולים יותר כו'

which is a greater growth than the level of deshe, so through occupation with Talmud one works salvations in the soul, so that there be a revelation of love and awe at the level of greater love and awe, etc.

כי המדות נק' בחי' צומח ויש בהם קטנות וגדלות כנודע [וע' מענין דשא ועשב בזח"א [בזהר חלק א] בראשית (ד"י"ח ע"ב)

For the emotive attributes are called the level of the vegetative, and they have smallness and greatness, as is known. [And see on the subject of deshe and esev in the Zohar, Part I, Bereishis (page 18b),

שהם ב' בחי' מלאכים יוצר משרתים שבכל יום חדשים לבקרים ואשר משרתיו שעומדים ברום עולם משי"ב [מששת ימי בראשית] כו'

that they are two levels of angels: "who forms ministers," who every day are "new every morning," and "whose ministers" stand "in the heights of the world" since the six days of creation, etc.;

ושזהו ג"כ ענין חציר לבהמה ועשב לעבודת האדם וע"ש ג"כ (ד"י"ט ע"א) ועיין מענין חציר ועשב ג"כ בזהר פ' פנחס (ד"י"ז ע"א)

and that this is also the matter of "grass for the cattle, and herbage for the service of man"; and see there also (page 19a). And see on the subject of grass and herbage also in the Zohar, Parshas Pinchas (page 217a).

ועד"ז יובן בנפש דבחי' עשב זהו בבחי' עבודת האדם שלמעלה מבחי' בהמה ועמ"ש בענין עשב ע"פ ואלה המשפטים וע' עוד בזהר תרומה (דקע"א סע"א [סוף עמוד א])

And along these lines it will be understood in the soul: the level of esev is the level of "the service of man," which is above the level of an animal. And see what is written on the subject of esev on the verse "And these are the ordinances"; and see further in the Zohar, Terumah (end of page 171a),

ובפ' ויקרא ד"ב ע"א [ועיקר הענין הוא שיש ב' מיני צמיחות הצומחי' [הצומחים] מהארץ ע"י הזריעה האחד שהצמיחה היא במהותה ועצמותה כמו הגרעין הנזרע

and in Parshas Vayikra, page 12a.] And the essence of the matter is that there are two kinds of growth that sprout from the earth through sowing. The first: the growth is, in its nature and essence, like the sown kernel,

וכמו זרעוני תבואה דגן וחטים כו' שהחטים הצומחים הם כמו החטים שנזרעו רק שפעולת הזריעה בארץ הוא שהצמיח היא בתוספת מרובה מאד מאד כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] כלום אדם זורע

קב

such as the seeds of produce, grain and wheat, etc.: the wheat that sprouts is like the wheat that was sown, only the effect of sowing in the earth is that the growth comes with a very, very great increase, as our Sages, of blessed memory, said, "Does a person sow a kav

אלא להוציא כמה כורים והבי' היא כמו צמיחת פירות האילן ע"י הגרעין הנטוע בארץ שהגרעין הנטוע אין לו ערך כלל לגבי הפירות הנצמחים ממנו.

except to bring forth many kor?" And the second is like the growth of the fruits of a tree through the kernel planted in the earth, where the planted kernel bears no comparison at all to the fruits that grow from it.

והוא התחדשות ממש. (ועמ"ש במ"א ע"פ הזהר ח"א [חלק א'] ר"פ נח גבי ועבד איכין ורבי זרעין והרמ"ז [והרב משה זכות] שם פ"י שהם פרי העץ ופה"א נשמות ומלאכים) וכמ"כ [וכמו כן] למעלה כי

And it is an actual renewal. (And see what is written elsewhere on the Zohar, Part I, at the beginning of Parshas Noach, concerning "and it makes fruits and increases seeds," and the Ramaz there explained that they are the fruit of the tree and the fruit of the ground, souls and angels.) And so too above. For

הנה באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] והוא כמשל הזריעה והצמיחה ויש בה צמיחה ואתעדל"ע [ואתערותא דלעילא] מעין האתעדל"ת [האתערותא דלתתא] רק שהיא ב תוספת מרובה מאד מאד.

through an arousal from below [there is] an arousal from above, and this is like the analogy of sowing and growing. And in it there is a growth, an arousal from above of the same kind as the arousal from below, only it is with a very, very great increase.

והבי' כשהאתדל"ע [כשהאתערותא דלעילא] הוא מבחי' עליונה מאד שאין האתעדל"ת [האתערותא דלתתא] ממהות וערך זה כלל רק שמ"מ ע"י זריעה בארץ העליונה שיש בה כח הצומח

And the second: when the arousal from above is from a very lofty level, such that the arousal from below is not of this nature and value at all; only, nevertheless, through sowing in the supernal earth, which has in it the power of growth

שהוא מבחי' גבוה מאד דנעוץ תחלתן בסופן נצמח כן צמיחה עליונה מאד מאד (וי"ל [ויש לומר] בזה שהוא המשכה שבדרך השתלשלות והמשכה שלמעלה מסדר ההשתלשלות.

that is from a very high level, for "their beginning is wedged in their end," there sprouts in this way a very, very lofty growth. (And it can be said in this that [these are] a drawing down in the manner of the chain of descending worlds (hishtalshelus) and a drawing down that is above the order of hishtalshelus.

ועמ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה זורע צדקות גבי אלא דלכאורה זה אינו מן המדה כו' אך הענין הוא כו' ועי"ז מוציא כח הצומח את כחו אל הפועל כו' ע"ש. וסד"ה איהו וחיוהי)

And see what is written in Iggeres HaKodesh, the section beginning "He sows righteous deeds," concerning "but seemingly this is not in proportion," etc., "but the explanation is," etc., "and through this the power of growth brings its power into actuality," etc.; see there. And [see] at the end of the section beginning "He and His life-forces.")

וזהו ענין כשעירים כו' שהצמיחה שמבחי' שעירים שהוא מטר הדק הוא רק כעין הזרע הנזרע אלא שהוא בתוספת מרובה

And this is the matter of "like showers," etc.: the growth that comes from the level of se'irim, which is the fine rain, is only like the sown seed, except that it is with a great increase;

והיינו בחי' לימוד המשניות שהוא עלי דשא שהדשא אינו כעשב שנאמר בו עשב מזריע זרע משא"כ בדשא כמ"ש בזהר בראשית (די"ט ע"א).

and this is the level of the study of the Mishnayos, which is "upon the deshe"; for deshe is not like esev, of which it is said, "esev yielding seed," which is not so of deshe, as is written in the Zohar, Bereishis (page 19a).

והיינו כי מלימוד וגרסת המשניות לא נעשה הולדה חדשה רק מה שמבואר בהמשניות אבל כרביבים עלי עשב היינו שהצמיחה שמבחי' רביבים שהוא בעלי תלמוד.

That is, from the study and recitation of the Mishnayos no new birth comes about, only what is explained in the Mishnayos. But "like raindrops upon the esev": that is, the growth that comes from the level of revivim, which is the masters of Talmud,

הוא בחי עשב מזריע זרע עץ פרי כו' שמוציאים מפלפולם דין חדש כמו נפק מלתא מבינייהו שע"י העיון מולידים דין חדש מה שהיה בהעלם דבר קודם העיון הלו

is the level of "esev yielding seed, fruit tree," etc.: they bring forth from their dialectic a new ruling, as in "a matter came out from between them," for through analysis they give birth to a new ruling, something that was in concealment before this analysis.

(והוא כמשל צמיחת דבר חדש כמו הפרי מהגרעין הנזרע כו' שהיה בו כח הפרי בהעלם מאד. ועי' באגה"ק [באגרת הקודש] סד"ה והמשכילים יזהירו שזהו התגלות תעלומות חכמה ובמ"א נתבאר שזהו כמי שחופר בעומק הארץ ועי"ז מוציא מי מעיין

(And it is like the analogy of the growth of something new, like the fruit from the sown kernel, etc., which had in it the power of the fruit in deep concealment. And see Iggeres HaKodesh, at the end of the section beginning "And the wise shall shine," that this is the revelation of "the hidden things of wisdom." And elsewhere it is explained that this is like one who digs in the depth of the earth and through this brings forth spring water,

שהוא נביעה חדשה מהמקור משא"כ הלומד רק מה שכתוב זהו כמו המים שאינן בעומק הארץ כ"א על פני הארץ ונודע שהמעין הוא בחי עליונה מאד שהוא מבחי חכמה שלמעלה מהבינה כו'

which is a new welling-up from the source; whereas one who studies only what is written, this is like the water that is not in the depth of the earth but on the surface of the earth. And it is known that the spring is a very lofty level, for it is from the level of Chochmah, which is above Binah, etc.

ועמ"ש לקמן בד"ה ושאתם מים בששון ממעיני הישועה מבחי מעיין דייקא ע"ש ולכן עי"ז נמשך ג"כ מלמעלה אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] מבחי תעלומות חכמה וז"ש [וזהו שכתוב] בזח"א [בזהר חלק א] פ' חיי (שרה)

And see what is written below in the discourse beginning "And you shall draw water with joy from the springs of salvation": from the level of a spring, specifically; see there. And therefore through this there is also drawn down from above an arousal from above from the level of "the hidden things of wisdom." And this is what is written in the Zohar, Part I, Parshas Chayei Sarah)

(דק"ל ע"ב) ע"פ עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו. מאי למחכה לו. כד"א [כמה דאת אמר] חכה את איוב בדברים.

(page 130b), on the verse "No eye has seen, O G-d, besides You, what He will do for one who waits (limechakeh) for Him": "What is 'for one who waits for Him'? As it says, 'He waited (chikah) for Iyov with words.'

ואלין אינאן דדחקין למלה דחכמתא ודייקין ליה ומחכאן ליה למנדע ברירו דמלה ולאשתמודעא למאריהון כו' ע"ש הרי שע"ז נמשך מבחינת עין לא ראתה כו'

And these are those who press upon a matter of wisdom, and examine it closely, and wait upon it, to know the clarification of the matter and to come to know their Master," etc.; see there. Thus through this there is drawn down from the level of "No eye has seen," etc.,

יעשה כו' וע' בפ"י זה בזהר (ואתחנן דרס"ז ע"ב) מענין יעשה תעשה מבע"ל כו' וזהו ענין כשעירים ורביבים כי שעירים היינו בחי השערות עצמן עד"מ

"He will do," etc. And see on this explanation in the Zohar (Vaeschanan, page 267b), on the matter of "He will do": it should have said "You will do," etc. And this is the matter of "like showers" and "raindrops": for se'irim is the level of the hairs themselves, by way of analogy;

אך ע"י העיון כתיב סלסלה ותרוממך לבחי שלמעלה מהשערות והיינו בחי רביבים ע"ד מ"ש ואתה מרכבות קדש מה רב טובך כו' והוא בחי הפנימיות המלוכש בתוך השערות שהוא החיצוניות.

but through analysis, it is written, "Exalt her (salseleha), and she will raise you up," to the level that is above the hairs; and this is the level of revivim, in the manner of what is written, "And He came from the myriads (rivevos) of holiness," "How great (rav) is Your goodness," etc. And this is the level of the inner dimension that is clothed within the hairs, which are the outer dimension.

וז"ש [וזהו שכתוב] (במיכה ס"ה) והיה שארית יעקב כו' כטל מאת ה' כרביבים עלי עשב כו' הרי שרביבים הוא שייך לבחי טל כו'.

And this is what is written (in Michah, chapter 5), "And the remnant of Yaakov shall be," etc., "like dew from Havayah, like raindrops upon the herbage," etc. Thus revivim belong to the level of dew, etc.

ועמ"ש בד"ה תורה צוה מענין ב' בחי שיש בתורה אירוסין ונשואין ועד"ז יוכן ג"כ ענין כשעירים ורביבים

And see what is written in the discourse beginning "The Torah he commanded," on the subject of the two levels in the Torah, betrothal and marriage; and along these lines will also be understood the matter of "like showers" and "raindrops,"

כי מה שע"י העיון נולד דין חדש ה"ז [הרי זה] כמו בחי הולדה שהיא מבחי נשואין כו'.

for when through analysis a new ruling is born, this is like the level of giving birth, which is from the level of marriage, etc.

והנה בספ"ד [בספרא דצניעותא] בזהר ס"פ תרומה (דקע"ז א') איתא ויאמר אלקים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע היינו דכתיב ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב.

Now, in the Sifra deTzniusa in the Zohar, at the end of Parshas Terumah (page 177a), it is stated: "And G-d said, Let the earth sprout deshe, esev yielding seed': this is what is written, 'And you shall afflict your souls on the ninth of the month in the evening.'

בהאי זמנא אדני הוי' אתה החלות כו'. וא"כ מוכן דבחי' שעירים עלי דשא ורביבים עלי עשב שייך ג"כ בבחי' זריעה וצמיחה זו דעשי"ת [דעשרת ימי תשובה] ויוהכ"פ [ויום הכפורים]

At this time: 'Ado-nai Havayah, You have begun,'" etc. And if so, it is understood that the level of "showers upon the deshe" and "raindrops upon the esev" also pertains to the level of this sowing and growing of the Ten Days of Teshuvah and Yom Kippur.

והענין כמש"ל [כמה שכתוב לעיל] ע"פ כי כארץ תוציא צמחה כו' דהיינו הצמיחה והאתעדל"ע [והאתערותא דלעילא] הנמשך בכל השנה ע"י זריעת המצות זורע צדקות כו'.

The explanation is as written above on the verse "For as the earth brings forth its growth," etc.: that is, the growth and the arousal from above that is drawn down throughout the year through the sowing of the mitzvos, "He sows righteous deeds," etc.;

כן אדי הוי' יצמיח צדקה ותהלה בר"ה [בראש השנה] ויוהכ"פ [ויום הכפורים] והיינו ע"י התשובה וכמבואר לעיל שבחי' שברים זהו בחי' חרישה כו' וצמיחה זו היא מבחי' עליונה יותר וז"ש [וזהו שכתוב] בהאי זמנא אדי הוי' אתה החלות כו'.

"so will Ado-nai Havayah make righteousness and praise sprout," on Rosh HaShanah and Yom Kippur; and this is through teshuvah, as explained above, that the level of shevarim is the level of plowing, etc. And this growth is from a higher level. And this is what is written, "At this time: 'Ado-nai Havayah, You have begun,'" etc.

40 והנה צמיחה זו הוא ג"כ ע"י וזרקתי עליכם מים טהורים שהם י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] ונודע שיש כמה מדרגות זו למעלה מזו בענין גילוי יג"מ [י"ג מדות] הרחמים שהתחלה הוא בר"ה [בראש השנה] ע"י השופר ועיקר הגילוי הוא ביוהכ"פ [ביום הכפורים] ובפרט בנעילה דיוהכ"פ [דיום הכפורים]

Now, this growth too is through "And I will sprinkle pure water upon you," which are the Thirteen Attributes of Mercy. And it is known that there are several levels, one above the other, in the revelation of the Thirteen Attributes of Mercy: the beginning is on Rosh HaShanah, through the shofar, and the main revelation is on Yom Kippur, and especially at Ne'ilah of Yom Kippur.

וזהו ענין כשעירים כו' וכרביבים כו' ועמ"ש סד"ה והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול כו' ועמ"ש עוד מענין סלסלה ותרוממך בביאור ע"פ כי ביום הזה יכפר בפ' אחרי:

And this is the matter of "like showers," etc., "and like raindrops," etc. And see what is written at the end of the discourse beginning "And it shall come to pass on that day that a great shofar will be sounded," etc.; and see what is written further on the subject of "Exalt her, and she will raise you up" in the explanation on the verse "For on this day He shall atone," in Parshas Acharei.

41 ח והנה אופן אחד בארץ ת"י [תרגום יונתן] מלרע לרום שמיא וכן מתחת לרקיע מתורגם מלרע והענין

כמ"ש בשם הה"מ [הרב המגיד] דהנה בפ' בראשית כתיב את כל אשר עשה

8. Now, "one ofan upon the earth": Targum Yonasan renders it "below (milra), [reaching] to the height of heaven." And likewise "beneath the firmament" is translated milra. The explanation is as is written in the name of the Maggid: in Parshas Bereishis it is written, "all that He had made,

והנה טוב מאד וא"כ מהיכן נתהוה הרע שהרי נאמר ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע

and behold, it was very good." If so, from where did evil come into being? For it is said, "See, I have set before you this day life and good, and death and evil."

אך הענין שהרע בשרשו אינו רע כלל ואדרבה שרשו ומקורו המחיה אותו הוא טוב ע"ד שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] שטן ופנינה לשם שמים נתכוונו.

But the explanation is that evil in its root is not evil at all; on the contrary, its root and source, which gives it life, is good, in the manner of what our Sages, of blessed memory, said: "The Satan and Peninah intended it for the sake of heaven."

וכמשל הזונה עם בן המלך המבואר בזח"ב [בוהר חלק ב'] (פ' תרומה דקס"ג ע"א) שכל רצונה וחפצה שלא ישמע אליה הבן כו' וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] ע"פ טוב זה יצ"ט [יצר טוב] מאד זה יצה"ר [יצר הרע]

And it is like the parable of the harlot with the king's son, explained in the Zohar, Part II (Parshas Terumah, page 163a), whose whole will and desire is that the son not listen to her, etc. And this is what our Sages, of blessed memory, said on the verse: "'Good': this is the good inclination; 'very': this is the evil inclination."

אך כשיורד למטה ע"י השתלשלות נעשה למטה רע גמור והוא כמשל המכבד שמכבדו בו הבית

But when it descends below through the chain of descent (hishtalshelus), it becomes, below, utter evil. And this is like the analogy of the broom with which the house is swept:

שהרי הוא טוב שעל ידו מבערים הקיסמים והפסולת מן הבית אך כשלוקחים ממנו שבט להכות בו התינוק נעשה רע כו' וזהו לשון מלעיל ומלרע.

it is good, for through it the chips and the refuse are cleared from the house; but when a stick is taken from it to strike a child with, it becomes bad, etc. And this is [the meaning of] the terms mil'eil and milra,

דהוא תרגום של מעלה ומטה שמה שהוא בחי' למטה נקי מלרע שאינו רע ח"ו [חס ושלום] כ"א שורש ומקור שיתהווה ממנו ע"י רבוי השתלשלות בחינת רע כו'

which are the Targum of "above" and "below": what is at the level of "below" is called milra, not that it is evil (ra), G-d forbid, but that it is the root and source from which, through many stages of descent, the level of evil will come into being, etc.;

משא"כ בבחי' שהוא מלעיל אין שם שורש להתהוות רע כלל ועד"ז שרפים עומדים ממעל לו בעולם הבריאה דשם כינה מקננא אין שם שורש לרע כלל.

whereas at the level that is mil'eil, there is no root at all there for evil to come into being. And along these lines, "Seraphim stand above Him" in the World of Beriah, where "Binah nests"; there is no root for evil there at all.

אבל האופנים שהם בעשייה שעליו נאמר אף עשיתו היינו שבעשייה יש יניקה לבחי' אף ע"ד שלשה פתחו באף כו'.

But the Ofanim are in Asiyah, of which it is said, "even (af) I have made it": that is, in Asiyah there is nurture for the level of af (anger), in the manner of "three opened with af," etc.

לכן הגם שהאופנים הם קדושה גמורה ואופן אחד בארץ שהוא סנדל הוא כתר דעשייה נקי מלרע היינו שעמידתם בעולם שהוא מקור ושרש להסתעפות הרע ממש למטה

Therefore, even though the Ofanim are complete holiness, and "one ofan upon the earth," which is Sandalphon, who is the Keser of Asiyah, is called milra: that is, they stand in a world that is the source and root for the branching out of actual evil below.

ומזה אדרבה יגדל הרעש שלהם יותר מהשרפים שהם ברעש גדול על שיש שורש להתהוות הרע וההסתר כו'

And from this, on the contrary, their noise grows greater than that of the Seraphim, for they are in a great noise over there being a root for the coming-into-being of evil and concealment, etc.;

וכענין בחי' תשובה שלמעלה מצדיקים שג"כ התשובה אינה דוקא על עבירות ממש שהרי ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] כל ימיו בתשובה

like the matter of the level of teshuvah, which is above the righteous; for teshuvah too is not necessarily over actual sins, for our Sages, of blessed memory, said, "all his days in teshuvah";

אלא התשובה הוא על ניצוץ אלקות שכנפשו שירד פלאים מטה מט מאור פניו ית' דלית מחשבה תפיסא ביה כו' וכמ"ש סד"ה

rather, the teshuvah is over the spark of G-dliness in his soul, which descended wondrously far down from the light of His countenance, may He be blessed, of whom "no thought can grasp Him," etc. And as is written at the end of the discourse beginning

כי ההרים ימושו וע"כ נק' אופני הקדש שמגיעים על חדי הרעש שלהם לבחינת קדש העליון שלמעלה מבחי' קדוש בוי"ו שאומרים השרפים עד שעיי"ז ממשיכים כבוד הוי"ו ממקומו המשכה מבחי' חכמה עילאה ממש.

"For the mountains shall depart." And therefore they are called "the holy Ofanim" (ofanei hakodesh), for through their noise they reach the level of the supernal kodesh, which is above the level of kadosh with a vav that the Seraphim say, until through this they draw down "the glory of Havayah from His place," a drawing down from the level of the higher Chochmah itself.

ובזה יתורץ הש"ס [הששה סדרים] דחולין (פג"ה [פרק גיד הנשה] דצ"א סע"ב [סוף עמוד ב]) דמשמע שהאופנים הם במעלה עליונה יותר מהשרפים וקשה ע"ז ממ"ש אופן אחד בארץ כו'

And with this the [passage of the] Talmud in Chullin (chapter Gid HaNasheh, end of page 91b) is resolved, from which it is implied that the Ofanim are of a higher rank than the Seraphim; and this is difficult in light of what is written, "one ofan upon the earth," etc.,

וכמ"ש האריז"ל [האריזי זכרוננו לברכה] שהאופנים הם בעשייה כו' אלא דשניהם אמת שאע"פ [שאף על פי] שהם בעשייה עכ"ז [עם כל זה] על ידי הרעש גדול שלהם הם מגיעים למעלה מהשרפים

and as the Arizal wrote, that the Ofanim are in Asiyah, etc. But both are true: although they are in Asiyah, nevertheless through their great noise they reach above the Seraphim;

היינו שהשרפים משיגים בחינת קדוש בוי"ו והאופנים נק' אופני הקדש כו' והיינו כי מלכות מקננא בעשייה

that is, the Seraphim comprehend the level of kadosh with a vav, and the Ofanim are called ofanei hakodesh, etc. And this is because "Malchus nests in Asiyah,"

ועל ידי ירידה זו נעשית עטרת בעלה והיא מתעלה למעלה מעלה וכמ"ש במ"א סד"ה רני ושמחי בת כו' ושכנתי בתוכך דוקא ועיין זהר ח"א [חלק א'] ויצא (קנ"ח ע"ב).

and through this descent she becomes "the crown of her husband," and she rises higher and higher, as is written elsewhere, at the end of the discourse beginning "Sing and rejoice, O daughter," etc., "and I will dwell in your midst," specifically. And see the Zohar, Part I, Vayetzei (page 158b).

והיינו כי יתרון האור נמשך מן החושך דוקא וזהו והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים

And this is because "the advantage of light" is drawn specifically from darkness. And this is "And it shall come to pass on that day that living waters shall go out from Jerusalem,"

שהיא בחי' מלי' המקננא בעשייה חצים אל הים הקדמוני בחי' בינה המקננא בברי' [בבריא / בבריאת] וכמ"ש בזח"ג [בזהר חלק ג] (פי' שלח דקע"א).

which is the level of Malchus that nests in Asiyah, "half of them to the eastern sea," the level of Binah that nests in Beriah, as is written in the Zohar, Part III (Parshas Shelach, page 171).

וכמ"ש במ"א בד"ה מי מנה כו' רובע ישראל בפ"י אף עשיתיו שאף הוא רובי שמרבה בחי' רביעית שלמעלה משלשה הבחי' בראתיו יצרתיו עשיתיו כו' יעו"ש [יעויין שם]:

And as is written elsewhere, in the discourse beginning "Who can count," etc., "the fourth part of Israel," on the meaning of "even (af) I have made it": that af is an inclusive term (ribbui), which includes a fourth level that is above the three levels "I created it, I formed it, I made it," etc.; see there.

43 (א) התורה נמשלה למטר ולטל. מטר הוא ממטה למעלה וטל הוא מלמעלה למטה ושמים הם בעלי תורה והארץ היא בחי' בעלי מצות ופעמים שמים קדמו לארץ ופעמים ארץ קדמה.

(1) The Torah is likened to rain and to dew. Rain is from below upward, and dew is from above downward. And the heavens are the masters of Torah, and the earth is the level of the masters of mitzvos. And at times the heavens preceded the earth, and at times the earth preceded.

המטר פעולתו שמרוה את הארץ ועי"ז והולידה והצמיחה מכח הצומח שיש בה וכן בנפש יש כח להצמיח ראשית תבואתה ע"י התלבשותה בנפש הבהמית ששרשה מבחינת שמרי האופנים: (ב) והאופנים מתנשאים ברעש גדול

The effect of rain is that it waters the earth, and through this "it makes it give birth and sprout," from the power of growth that is in it. And so in the soul there is a power to make "the first of its produce" sprout, through its being clothed in the animal soul, whose root is from the level of the dregs of the Ofanim. (2) And the Ofanim rise up with a great noise,

כי השרפים שהם בעולם הבריאה שהוא ראשית בריאת היש מאין ומאיר שם בינה הם משיגים היותו קדוש ומובדל ורק אות הוא בצבא שלו שצבאי צבאות התהוותם מאות אחד.

for the Seraphim, who are in the World of Beriah, which is the beginning of the creation of something from nothing, and where Binah shines, comprehend that He is holy and separate, and only "He is a sign in His host," for the hosts upon hosts came into being from one letter.

אבל האופנים שהם בעשייה ואפילו החיות שהם ביצירה שמקבל מהבריאה בבחי' השתלשלות יש מיש. לא כמו הבריאה שמקבל מבחינת אין ולכן הם רחוקים יותר מהשגת אלקות.

But the Ofanim, who are in Asiyah, and even the Chayos, who are in Yetzirah, which receives from Beriah in the manner of a chain of descent (hishtalshelus), something from something, not like Beriah, which receives from the level of nothing (ayin), are therefore further from the comprehension of G-dliness.

ע"כ הם ברעש גדול ע"ד בעלי תשובה שמחמת הריחוק הוא בחילא יתיר ורעש גדול זה שרשו מלפני מלך כו'

Therefore they are in a great noise, in the manner of baalei teshuvah, for because of the distance it is "with greater strength." And this great noise has its root from "before a king [reigned]," etc.

ועי"ז נושאות את הכסא שהוא ראש עולם הבריאה וגם כמראה אדם שעל הכסא רמ"ח פקודין דאינון רמ"ח איברים ושס"ה ל"ת [לא תעשה] שס"ה גידים עמ"ש בד"ה וישלח יהושע כו'

And through this they carry the Throne, which is the head of the World of Beriah, and also "as the appearance of a man" upon the Throne: the 248 commandments, which are the 248 limbs, and the 365 prohibitions, the 365 sinews. See what is written in the discourse beginning "And Yehoshua sent," etc.,

מרגלים חרש ומגביהות בחינה זו לאור א"ס ב"ה ממש: (ג) ועי"ז אומרים ברוך כבוד הוי" ממקומו.

"spies, secretly." And they lift up this level to the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself. (3) And through this they say, "Blessed be the glory of Havayah from His place."

כבוד עילאה ל"נ [ל"ב נתיבות] תיבות החכמה אשר אור א"ס ב"ה מאיר בה בבחי' גילוי ממש כמ"ש בספר ש"ב [של בינונים] פל"ה בהג"ה [בהגהה] ועמ"ש בד"ה ואהבת את בפרשה ואתחנן ומ"ש ע"פ נשא את ראש בני גרשון בענין נקודה בהיכלא.

The supernal glory is the thirty-two paths of Chochmah, in which the Infinite Light, blessed be He, shines in actual revelation, as is written in Sefer Shel Beinonim, chapter 35, in the gloss. And see what is written in the discourse beginning "And you shall love" in Parshas Vaeschanan, and what is written on the verse "Take the count of the sons of Gershon," on the subject of "a point in the palace."

שיהיה נמשך ומתגלה למטה ור"ל [ורוצה לומר] גילוי כבוד עילאה זהו איך שלמעלה היש וכל מה שלמטה הוא כלא חשיב.

[They say] that it be drawn down and revealed below. That is to say, the revelation of the supernal glory is how the [true] being (yesh) is above, and all that is below is considered as nothing.

44 ועל זה ביקש משה הראני נא את כבודך איך שלמעלה היש אמיתי שהוא ענין הכבוד.

And for this Moshe asked, "Show me, I pray, Your glory": how above is the true being, which is the matter of "glory."

ולכן החכמה שבה גילוי בחי' זו היא בחינת כח מה בבחינת ביטול ואין ממש ועמ"ש סד"ה זאת חנוכת המזבח.

And therefore Chochmah, in which there is the revelation of this level, is the level of ko'ach mah ("the potential of what"), in a state of self-nullification and actual nothingness. And see what is written at the end of the discourse beginning "This is the dedication of the altar."

ועל גילוי זה לע"ל [לעתיד לבוא] נאמר ומעין מבית ה' יצא. ועמ"ש על פסוק והחרים ה' את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר כו':

And of this revelation in the Time to Come it is said, "And a spring shall go forth from the House of Havayah." And see what is written on the verse "And Havayah will utterly destroy the tongue of the Egyptian sea, and He will wave His hand over the River," etc.

45 (ד) ועד"ז יובן בענין נה"ב [נפש הבהמית] וזהו ענין מאה ברכות ובמעשה הוא ע"י המצות. וזהו ענין כמטר לקחי. ותתן לנו ה' אלקינו:

(4) And along these lines it will be understood with regard to the animal soul. And this is the matter of the hundred blessings; and in deed it is through the mitzvos. And this is the matter of "like the rain, My teaching," and "And You, Havayah our G-d, have given us."

46 (ה) אך מתחלה צ"ל חרישה דמרפי ארעא לב נשבר ונדכה ואחר כך המטר זהו התורה.

(5) But first there must be plowing, "which loosens the soil": a broken and crushed heart; and afterward the rain, which is the Torah.

ויינו ע"י ואד יעלה. שברו הבריות את ערפן. ובחי" טל זהו ענין הקב"ה קורא ושונה כנגדו ודברי אשר שמתי בפיו.

And this is through "And a mist would rise"; "people broke their necks." And the level of dew is the matter of "the Holy One, blessed be He, reads and studies opposite him," and "My words that I have put in your mouth."

וזהו האזינו השמים ת"ח [תלמיד חכם / תלמידי חכמים] ותשמע הארץ בעלי עסקים שכולם יוכלו להמשיך בחי' כמטר וכטל כו':

And this is "Give ear, O heavens": Torah scholars; "and let the earth hear": men of business; for all of them can draw down the level of "like the rain" and "like the dew," etc.

47 (ו) ודרך כלל יש בחינות אלו בעשרת ימי תשובה וחג הסוכות כי ענין יום תרועה זהו ענין לב נשבר ועי"ז וזרקתי עליכם

(6) And in a general way these levels are in the Ten Days of Teshuvah and the festival of Sukkos. For the matter of "a day of teruah" is the matter of a broken heart; and through this, "And I will sprinkle upon you

מים טהורים בחינת כאשר ירד הגשם והשלג שזהו ענין יוהכ"פ [יום הכפורים] כמשל בד"ה האזינו השמים (הראשון) ועי"ז ונתן זרע לזורע ולחם לאוכל ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים.

pure water," the level of "as the rain and the snow come down," which is the matter of Yom Kippur, as in the analogy in the discourse beginning "Give ear, O heavens" (the first). And through this, "it gives seed to the sower and bread to the eater": Israel sustain their Father in heaven.

וזהו וסוכה תהיה לצל יומם. יומם יצוה ה' חסדו. מתחלה בבחינת מקיף ואח"כ בשמע"צ [בשמיני עצרת] נמשך בבחי' פנימי ועד"ז ענין בצל אל היית וידעת:

And this is "And a sukkah shall be for a shade by day"; "By day Havayah commands His kindness": at first in a surrounding manner, and afterward, on Shemini Atzeres, it is drawn down in an inner manner. And along these lines is the matter of "You were in the shadow of Kel, and you knew."

48 (ז) כשעירים זהו מטר הדק והוא ענין המשניות וקרביבים תלמוד ומזה נמשך ב' בחי' צמיחה דשא ועשב:

(7) "Like showers (se'irim)": this is the fine rain, and it is the matter of the Mishnayos; "and like raindrops (revivim)": Talmud. And from this two levels of growth are drawn: deshe and esev.

49 (ח) ענין אופן א' בארץ תרגום מלרע. פי' שמה שהוא למטה נק' מלרע לפי ששם יש שורש להתהוות

הרע וע"כ הם ברעש גדול וע"כ נקראו אופני הקדש וע' חולין (צ"א סע"ב [סוף עמוד ב]):

(8) The matter of "one ofan upon the earth," [which the] Targum [renders] milra. That is, what is below is called milra because there is there a root for the coming-into-being of evil; and therefore they are in a great noise, and therefore they are called ofanei hakodesh (the holy Ofanim). And see Chullin (end of 91b).

כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף

As an Eagle Rouses Its Nest

1 כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף. יפרוש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו. (פסוק זה הובא בירושלמי פ"ב

[פרק ב'] דחגיגה. זח"ב [זהר חלק ב'] יתרו פ' ב' בהעלותך קנ"ד ב'. פנחס רל"ג א' רל"ח ב'. האזינו דרצ"ח ב')

“As an eagle rouses its nest, hovers over its fledglings, spreads its wings, takes him, bears him upon its pinions.” (This verse is cited in the Jerusalem Talmud, chapter 2 of Chagigah; Zohar, Part II, Yisro 80b; Beha’aloscha 154b; Pinchas 233a, 238b; Ha’azinu 298b.)

הנה מה כתיב לעיל מיניה ימצאהו בארץ מדבר וקאי אדילעיל כי חלק הוי' עמו שנשיי [שנשמות ישראל] הם חלק אלוה ממעל והחלק ההוא ימצאהו בארץ מדבר.

Now, what is written just before it is “He found him in a desert land,” and this refers back to the verse before it, “For Havayah’s portion is His people”: the souls of Israel are “a portion of G-d above,” and that portion — “He found him in a desert land.”

כי הנה החלק הוא מבחי' הוי' שהוא מהווה כל העולמות והויות והיה הוה ויהיה ויורד להתלבש בגוף

For the portion is from the level of Havayah, which brings into being (mehaveh) all the worlds and all that exists (havayos), and [is] “was, is and will be”; and it descends to be enclothed in a body

שהוא הוה ונפסד וכשנמשך אחר הגוף ההוה ונפסד הרי שנמצא בארץ מדבר ושממה ההיפך מבחי' הוי' ולכן כנשר יעיר קנו במדרגות הנשר שהוא מדת הרחמנות.

that comes into being and passes away (hoveh venifsad). And when it is drawn after the body that comes into being and passes away, it is found “in a desert land” and desolation, the opposite of the level of Havayah. Therefore, “As an eagle rouses its nest”: through the levels of the eagle, which is the attribute of compassion.

2 והענין כי הנה במרכבת יחזקאל כתיב פני אריה אל הימין ופני שור מהשמאל ופני נשר לארבעתן.

The explanation: in the Chariot of Ezekiel it is written, “the face of a lion on the right, and the face of an ox on the left, and the face of an eagle, for the four of them.”

וביאור הענין שיחזקאל ראה המרכבה בזמן הגלות וגלו לבבל שכינה עמהם וכמ"ש ואני בתוך הגולה לפיכך ראה התלבשות בבחינת פני אריה פני שור כו'. כי בזמן שהי' [שהיה] בית המקדש קיים היה גילוי שכינה במדרגה יותר עליונה.

The explanation of the matter is that Ezekiel saw the Chariot in the time of exile — “they were exiled to Babylon, the Shechinah [was] with them,” as it is written, “And I was among the exiles.” Therefore he saw an enclothement in the aspects of “the face of a lion,” “the face of an ox,” etc. For when the Holy Temple stood, the revelation of the Shechinah was on a higher level.

3 וכמו שהי' [שהיה] ראשית הגילוי לכל ישראל במתן תורה דכתיב פנים בפנים דבר ה' עמכם פי' פנים בפנים בלי שום אמצעות והתלבשות כלל ולכן כתיב וכל

So it was at the first revelation to all Israel, at the Giving of the Torah, as it is written, “Face to face Havayah spoke with you.” “Face to face” means without any intermediary or enclothement at all. Therefore it is written, “And all

העם רואים את הקול' [הקולות] רואים את הנשמע ושומעין את הנראה שהיה גילוי אלקות בלי שום התחלקות ריבוי המדרגות רק היו רואים גילוי כללות החיות ושפע אלקי ואין שום פירוד ח"ו [חס ושלו] בין ראייה לשמיעה.

the people saw the sounds”: they saw what is heard and heard what is seen. For it was a revelation of G-dliness without any division into a multitude of levels; rather, they saw the revelation of the life-force in its general and collective expression (klalus), and a G-dly flow, and there was no separation whatsoever, G-d forbid, between seeing and hearing.

משא"כ בגלות הנה גילוי השכינה הי' [היה] ליחזקאל ע"י ריבוי התחלקות המדרגות בהתלבשות פני אריה פני שור כו'.

In exile, by contrast, the revelation of the Shechinah to Ezekiel came through a division into a multitude of levels, in the enclothement of the face of a lion, the face of an ox, etc.

4 וכמו עד"מ תינוק שיכול להבין ביותר מלמדיו אותו אף א' או יותר בפעם א' כפי שיכול שכלו להשכיל It is like, by way of analogy, a child who is able to understand more: he is taught even one [whole lesson] or more at a single time, as much as his mind is able to grasp

ביחיד משא"כ מי שאין כח בשכלו להכיל כ"כ [כל כך] בפעם אחת מלמדין אותו מעט מעט פרקי פרקי כך עד"מ במ"ת [במתן תורה]

as one; whereas one whose mind lacks the capacity to take in so much at once is taught little by little, section by section. So, by way of analogy, it was at the Giving of the Torah.

וכן כל זמן שה"י [שהיה] בית המקדש קיים היו נש"י [נשמות ישראל] במעלה עליונה והיה כח השגתם בגילוי אלקות בכללות החיות שלא על ידי ממוצעים (ועמ"ש בד"ה אז ישיר ישראל)

And likewise, as long as the Holy Temple stood, the souls of Israel were on a lofty level, and their power of apprehension was in the revelation of G-dliness in the life-force in its general and collective expression (klalus), not through intermediaries (and see what is written in the discourse beginning "Then Israel sang").

אבל בגלות שגלו ונתלבשו בע"ש [בע" שרים] הנה גם גילוי השכינה הוא ע"י ירידה בבחי' התחלקות ריבוי המדרגות והתלבשותן בבחי' פני אריה פני שור.

But in exile, when they were exiled and enclothed among the seventy princes, the revelation of the Shechinah, too, comes through a descent into a state of division into a multitude of levels, and their enclothement in the aspect of the face of a lion and the face of an ox.

פני אריה מחנה מיכאל שהם כנגד מחנה ראובן תימנה וכל הפונה למחנה ראובן וכו' כך יש כמה רבוי רבבות במחנה מיכאל שהם כמה מדרגות חלוקות זו מזו שבהם

The face of a lion is the camp of Michael, which corresponds to the camp of Reuben, to the south, and all who turn toward the camp of Reuben, etc. So there are many multitudes of myriads in the camp of Michael, which are many levels, distinct from one another, within them;

ועל ידם [שפע שפע האלקית לנשמה מדרגת אהבה שהנשמה מקבלת ע"י המלאכים כדכתיב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך על כפים ישאונך כו' פי

and through them the G-dly flow flows to the soul, the level of love, which the soul receives through the angels, as it is written, "For He will command His angels for you, to guard you in all your ways; upon [their] palms they will bear you up," etc. The meaning is:

כי מלאכיו יצוה להיות משפיע לך והם ישאונך שעל ידיהם מתנשאת ומתעלת הנשמה ע"י פני אריה במדרגת האהבה וע"י פני שור במדרגת היראה

“He will command His angels” to bestow upon you, “and they will bear you up,” for through them the soul is lifted up and elevated — through the face of a lion, in the level of love, and through the face of an ox, in the level of awe

(וע"י ע"פ כי מלאכיו יצוה חגיגה ט"ז א' תענית י"א א' סנהדרין ק"ג א'. רבות וישלח ר"פ ע"ח וס"פ משפטים. זח"א [זהר חלק א] י"ב א' קס"ה ב'. ח"ב [חלק ב'] מ"א ב' ח"ג [חלק ג'] רצ"ז בד ופסוק על כפים ח"א [חלק א'] כ"ז ב').

(and see on the verse “For He will command His angels”: Chagigah 16a; Taanis 11a; Sanhedrin 103a; Midrash Rabbah, Vayishlach, beginning of chapter 78, and the end of Mishpatim; Zohar, Part I, 12a, 165b; Part II, 41b; Part III, 297b; and on the verse “upon [their] palms,” Part I, 27b).

ועד"ז תקנו חז"ל [חכמינו זכרונם לברכה] ברכות שלפני קריאת שמע יוצר משרתים ואשר משרתיו כולם עומדים כו' והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעומת השרפים כו' שמזה מקבל האדם מדת היראה

Along these lines our Sages, of blessed memory, instituted the blessings before the recital of the Shema: “Who forms ministers, and Whose ministers all stand,” etc., and “the Ofanim and the holy Chayos, with a great noise, raise themselves toward the Seraphim,” etc., from which a person receives the attribute of awe

(משא"כ מדאורייתא סגי בק"ש [בקריאת שמע] לבד היינו כמו שהיה בימי משה שנמשך האור והשפע לישראל על ידי השכינה בעצמה שלא ע"י המלאכים שהרי משה לא רצה בשליחות מלאך כמ"ש אם אין פניך הולכים כו')

(whereas by Torah law the Shema alone suffices. That is, as it was in the days of Moses, when the light and the flow were drawn down to Israel through the Shechinah itself, not through the angels — for Moses did not want an angel as messenger, as it is written, “If Your Face does not go,” etc.

ולכן גם בבחי' עבודה לא היו צריכים לקבל אהוי"ר [אהבה ויראה] על ידי המלאכים. אבל אח"כ כיון שהוצרכו לקבל ע"י פני אריה פני שור ואפי' [ואפילו] ביהושע אמר לו המלאך עתה באתי ע"כ גם בעבודה לבא לבחי'

Therefore in [divine] service, too, they did not need to receive love and awe through the angels. But afterwards, since they needed to receive through the face of a lion and the face of an ox — and even with Joshua, the angel said to him, "Now I have come" — therefore in [divine] service, too, to come to the level of

אחד ואהבת בקי"ש [בקריאת שמע] הוא ע"י שתיים לפניה ששם נאמר מענין המלאכים איך שעומדים ביראה. ועי"ז נמשך להאדם ג"כ אהוי"ר [אהבה ויראה] ועמ"ש בד"ה כי תצא וסד"ה ואריה כבקר יאכל (תבן):

"One" and "You shall love" in the Shema comes through the two [blessings] before it, where it speaks of the angels, how they stand in awe; and through this, love and awe are drawn to the person as well. And see what is written in the discourse beginning "When you go out," and at the end of the discourse beginning "And the lion, like the ox, shall eat straw").

5 ב וזהו ענין הסולם שראה יעקב והנה סולם מוצב ארצה דקאי על כנס"י [כנסת ישראל] (וע' זח"ג [זהר חלק ג])

י"ז א' קכ"ג ב' כללות נש"י [נשמות ישראל] שמוצב ארצה בגוף הגשמי וראשו מגיע השמימה

2. And this is the meaning of the ladder that Jacob saw: "And behold, a ladder set up on the earth," which refers to the Congregation of Israel (Knesses Yisrael) (and see Zohar, Part III, 17a, 123b), the souls of Israel as a whole, which is "set up on the earth," in the physical body, "and its top reaches heaven,"

כי ישראל עלו במחשבה כו' שבשרש נשמותיהם הם למעלה יותר מהמלאכים אף על פי שלמטה מקבלים מהם

for "Israel arose in [G-d's] thought," etc.: in the root of their souls they are higher than the angels, even though below they receive from them.

כי חיות המלאכים הם מרוח פיו ית' משא"כ ישראל עלו כו' וכמו שמצינו שבזמן ישע"י [ישעיה] כתיב [כתיב] קדוש קדוש הוי' צבאות מלא כל הארץ כבודו (שם סי' ו')

For the life-force of the angels is from "the breath of His mouth," blessed be He, whereas Israel "arose," etc. And so we find that in the time of Isaiah it is written, "Holy, holy, [holy] is Havayah of Hosts; the whole earth is full of His glory" (there, chapter 6).

פיי שלהיות קדושתו ית' נמשך מקדש העליון למטה להיותך מלא כל האכץ כבודו והוא עיי בחיי ירידת השתשללות גי פעמים קדוש להיות הוי צבאות מכה"כ [מלא כל הארץ כבודו].

That is: for His holiness, blessed be He, to be drawn from the supernal Kodesh (Holiness) down below, so that "the whole earth is full of His glory," comes about through the level of descent through the chain of worlds (hishtalshelus) — three times "holy" — so that there be "Havayah of Hosts; the whole earth is full of His glory."

דהיינו עיי התלבשות המלאכים שהם נק' צבאות (ועמ"ש בפ' בא בד"ה בעצם היום הזה כו') ואזי מלא כל הארץ כבודו שמקבלים מהם ישראל למטה.

That is, through the enclothement in the angels, who are called "Hosts" (and see what is written in Parshas Bo, in the discourse beginning "On that very day," etc.); and then "the whole earth is full of His glory," which Israel below receive from them.

אבל למעלה בשרש נשמותיהם כתיב קדש ישראל לה' שהם מבחי' קדש העליון עצמו (ועמ"ש בד"ה יונתי בחגוי הסלע ובד"ה קדש ישראל כו' בפ' פנחס)

But above, in the root of their souls, it is written, "Israel is holiness (kodesh) to Havayah," for they are from the level of the supernal Kodesh itself (and see what is written in the discourse beginning "My dove, in the clefts of the rock," and in the discourse beginning "Israel is holiness," etc., in Parshas Pinchas)

ולא מבחינת קדוש שהוא בחי' המשכת קדושתו למטה בירידת המדריגות וזהו וראשו מגיע השמימה. ועיי

and not from the level of kadosh (holy), which is the drawing down of His holiness below through the descent of the levels. And this is "and its top reaches heaven." And through this,

והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו עולים פיי שהם מתעלים עיי ישראל כמ"ש אכלתי יערי עם דבשי.

"and behold, angels of G-d ascending and descending on it." "Ascending" means that they are elevated through Israel, as it is written, "I have eaten my honeycomb with my honey."

יערי הם המלאכים כמ"ש במ"א שע"י מסירת נפש בק"ש [בקריאת שמע] באחד ואהבת ככל לבכך וככל נפשך דהיינו בבחי' אליך ה' נפשי אשא הנה הנשמה עולה למקור חוצבה.

"My honeycomb" is the angels, as is explained elsewhere: through self-sacrifice (mesirus nefesh) in the Shema, in "One" and in "You shall love with all your heart and with all your soul" — that is, in the manner of "To You, Havayah, I lift up my soul" — the soul ascends to the source from which it was hewn.

6 וכמאמר ואתה נפחתה בי כו' ואתה עתיד ליטלה ממני כו'. דהיינו למקורה למקום שנפחתה בי והרי בשרשה הגבה למעלה יותר מהמלאכים והמלאכי [והמלאכים] מתעלים ג"כ ע"י

As it is said, "You breathed it into me," etc., "and You will in the future take it from me," etc. — that is, to its source, to the place from which it was breathed into me. And in its root it is lofty, higher than the angels; and the angels, too, are elevated through this.

כי מאחר שמהם קבלה אהבתם ויראתם להעלות לה' אחד לאהבה ככל נפשך יהי [יהיה] גם הם עולים ונכללים בבחי' יחוד העליון ב"ה ולאשתאבא בגופא דמלכא

For since it was from them that it received their love and their awe, to rise up to Havayah [Who is] One, to love "with all your soul," they too will ascend and be included in the level of the supernal unity, blessed be He, and "be absorbed into the body of the King."

(ועמ"ש בפ' וישב בד" ונתתי לך מהלכים בין העומדים וממשי"ש [וממה שכתוב שם] ונמצא שהשפעת המלאכים מישראל היא בין מלמטה למעלה ובין מלמעלה למטה כו' ע"ש מזה יובן פי' עולים ויורדים כו' שהם ב' בחי' הילוך הנזכר שם).

(See what is written in Parshas Vayeishev, in the discourse beginning "And I will give you places to walk among these who stand," and from what is written there — "It follows that the influence the angels receive from Israel is both from below upward and from above downward," etc.; see there — from this the meaning of "ascending and descending," etc. will be understood: these are the two kinds of walking mentioned there.)

והנה כתיב עולים ויורדים עולים תרי והיינו פני ארי' [אריה] ופני שור ויורדים הוא בחי' נשר כי נשר הוא מלשון נושר

Now, it is written, "ascending and descending." "Ascending" is two, namely the face of a lion and the face of an ox; and "descending" is the level of the eagle, for nesher (eagle) comes from the word noshar (dropping off),

דהיינו דבר שנפל למטה והוא הוא בחי' הרחמנות על ניצוץ אלקות שהרחמנות אינה על גופו ונפשו הבהמית אלא כמ"ש וישוב אל ה' וירחמהו

that is, something that has fallen down. And this is the very level of compassion for the spark of G-dliness. For the compassion is not for his body and his animal soul, but as it is written, "Let him return to Havayah, and He will have compassion on him"

דהיינו על ניצוץ אלקות שנפל מאיגרא רמה כו' בהתלבשו' בגוף הגשמי בעוה"ז שמחמת זה נמשך אחר חומריות הגוף ולכן אומרים מחל לנו כי פשענו כי

— that is, for the spark of G-dliness that has fallen "from a high roof," etc., in its enclothement in the physical body in this world, because of which it is drawn after the materiality of the body. Therefore we say, "Pardon us, for we have transgressed (pashanu)." For

הנה כתיב ויניחהו בג"ע [בגן עדן] לעבדה ולשמרה שצריך שמירה לג"ע [לגן עדן] הוא בחי' גילוי אלקות שמתגלה בנפשו (עמ"ש בד"ה כי תשמע בקול בפי' ראה)

it is written, "And He placed him in Gan Eden to work it and to guard it": Gan Eden needs guarding, and it is the revelation of G-dliness that is revealed in his soul (see what is written in the discourse beginning "When you hearken to the voice," in Parshas Re'eh).

ועי' ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] צדיקים יושבים ועטרותיהן בראשיהם ונהנהין מזיו השכינה ושכר מצוה הוא המצוה בעצמה

Of this our Sages, of blessed memory, said, "The righteous sit with their crowns on their heads and delight in the radiance of the Shechinah." And the reward of a mitzvah is the mitzvah itself,

כי המצות הן הן המשכות גילוי אלקות על נפשו במצות שמקבל עליו עול מלכות שמים כך

for the mitzvos are themselves the drawing down of a revelation of G-dliness upon one's soul. As in the mitzvos he accepts upon himself the yoke of the Kingship of Heaven, so

יהיה שכרו בג"ע [בגן עדן] להיות נהנה ומתענג על גילוי ה' משא"כ מי שעושה מצות אנשים מלומדה אע"פ [אף על פי] שהוא סור מרע ועשה טוב ובודאי יהיה שכרו בג"ע [בגן עדן].

will his reward be in Gan Eden: to enjoy and delight in the revelation of G-d. Not so one who performs mitzvos as "a commandment of men learned by rote": even though he "turns from evil and does good," and his reward will certainly be in Gan Eden,

אך אין זה גילוי אלקות ממש שדייקא צדיקים יושבים ונהנים מזיו השכינה ממש (עמ"ש מענין זיו השכינה בעוה"ב [בעולם הבא] בד"ה להבין ענין משארז"ל [מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] בפ' חיי שרה ועמ"ש ע"פ במדבר סיני כו')

yet this is not an actual revelation of G-dliness. For it is specifically the righteous who sit and delight in the radiance of the Shechinah itself (see what is written about the radiance of the Shechinah in the World to Come in the discourse beginning "To understand what our Sages, of blessed memory, said," in Parshas Chayei Sarah, and see what is written on the verse "In the wilderness of Sinai," etc.)

דהיינו הממשיכים גילוי אלקות על נפשם שכוונתם שישרה ויתגלה אור א"ס בהמשכת מצותיו שכל המצות הן מצות המלך וע"י קיום המצות ממשיכים מ"ש שיתגלה בנפשם והם שנעשים בחיי מרכבה להשראת קדושתו ית'

— namely, those who draw a revelation of G-dliness upon their souls, whose intent is that the Infinite Light (Or Ein Sof) should rest and be revealed through the drawing down of His mitzvos; for all the mitzvos are the commands of the King, and through fulfilling the mitzvos they draw down the Kingship of Heaven, that it be revealed in their souls. And it is they who become a chariot for the resting of His holiness, blessed be He,

כמאמר אשר קדשנו במצותיו והנה זלעז"ז [זה לעומת זה] עשה אלקים כדכתיב כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי פי' כי כשאין דרכיכם דרכי גם מחשבותי לא מחשבותיכם כי

as it is said, "Who has sanctified us with His commandments." Now, "G-d has made one opposite the other," as it is written, "For My thoughts are not your thoughts, nor are your ways My ways." The meaning is: when your ways are not My ways, My thoughts, too, are not your thoughts. For

הנה כשדרכיכם דרכי הם ממשיכים להיות מחשבותי מחשבותיכם. משא"כ בהיפך בהמשכת מחשבות אחרים שמצד הקליפה וסט"א [וסטרא אחרא].

when your ways are My ways, they draw down [a state in which] My thoughts are your thoughts. Not so in the opposite case, when the thoughts of "others" are drawn down, which come from the side of kelipah and the sitra achra.

7 והנה כל איש ישראל יש בו ניצוץ אלקות שלפעמים ועתים מזומנים מעורר את האהבה כל חד לפום שיעורא דילי [דיליה] ואח"כ נופל כו הנה בנפילה זו נאבד ונשקע גם ניצוץ שבנפשו וממנו יונקים הקליפות וסט"א [וסטרא אחרא].

Now, every Jew has within him a spark of G-dliness that at times, at appointed times, arouses love, "each one according to his own measure"; and afterwards he falls, etc. In this fall the spark in his soul, too, is lost and sunk, and the kelipos and the sitra achra draw nourishment from it.

8 וזהו כי פשענו כי פשיעה נזכר בתורה בענין שומרים שהשומר חנם חייב על הפשיעה שניצוץ אלקות צריך שמירה שלא יאבד ואחר ימצאנה והשמירה הוא כדאיתא בספרים שמור זה משנה.

This is [the meaning of] "for we have transgressed (pashanu)": for peshiah (negligence) is mentioned in the Torah in connection with guardians, [where] an unpaid guardian is liable for negligence. For the spark of G-dliness needs guarding, lest it be lost and another find it. And the guarding is, as is found in the books, "Guard" — this is Mishnah."

דהיינו כמאמר רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] וירא אלקים כי טוב לגנוז והיכן גנוז בתורה דהיינו כשמתגלה אור האהבה בנפש האדם צריך לשמור שלא יפול הנופל ממנו והשמירה הוא ע"י עסק התורה שע"י עסק התורה היא מתקיימת כו'

That is, as our Sages, of blessed memory, said: "And G-d saw that it was good" — to hide it away; and where did He hide it? In the Torah. That is, when the light of love is revealed in a person's soul, he must guard it so that "the one who falls" will not fall from it; and the guarding is through occupation with Torah, for through occupation with Torah it endures, etc.,

כמ"ש במ"א (ועי' מזה בד"ה צו את בניי [בני ישראל] כו' תשמרו להקריב כו' בפ' פנחס) משא"כ כשאינו שומר הרי הוא פושע בניצוץ אלקות אשר יאבד ממנו וימצאנו אחר.

as is explained elsewhere (and see on this the discourse beginning "Command the children of Israel," etc., "you shall guard to offer," etc., in Parshas Pinchas). But when he does not guard [it], he is negligent (poshea) with the spark of G-dliness, which will be lost to him, and another will find it.

וזהו בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי. פירוש שאני גדלתי ורוממתי מקור חוצבם של נשמתם שישראל עלו במחשבה והם פשעו בי ממש דהיינו הניצוץ אלקות שבהם.

This is [the meaning of] “Children I have raised and exalted, and they have transgressed against Me (pash’u vi).” That is: I raised and exalted the source from which their souls were hewn, for “Israel arose in [G-d’s] thought”; and “pash’u vi,” they were negligent with Me Myself — that is, with the spark of G-dliness within them.

והתיקון לזה הוא מחל לנו מחילה הוא ענין גילוי רצון שכשהאדם ברוגז על חבירו מסלק רצונו ממנו וכשחוזר ונתפייס הרי חוזר להיות גילוי רצון אליו.

The rectification for this is “Pardon us.” Pardon (mechilah) is a revelation of will (ratzon): when a person is angry with his fellow, he withdraws his will from him, and when he is appeased again, there is once more a revelation of will toward him.

והנה הגילוי רצון זה הוא ע”י אתעדל”ע [אתערותא דלעילא] מבחי” מי אל כמוך נושע עון ועובר על פשע שאין הפשע והפשיעה תופס מקום

Now, this revelation of will comes through an arousal from above, from the level of “Who is a G-d (Kel) like You, Who bears iniquity and passes over transgression,” where transgression and negligence (pesha and peshiah) have no place

(וע’ בזח”ג [בזהר חלק ג] קל”ג א’. ח”א [חלק א] ר”ו ב’ ועמ”ש מזה ג”כ בד”ה להבין פ”י הפסוק מי אל כמוך)

(and see Zohar, Part III, 133a; Part I, 206b; and see what is written on this also in the discourse beginning “To understand the meaning of the verse ‘Who is a G-d (Kel) like You’”),

כי אם צדקת מה תתן לו והמשכת גילוי רצון זה הוא ע”י אתערותא דלתתא בחי” תשובה מעומקא דליבא כמ”ש מ מעמקים קראתיך ה’ וע”י בחי” עומק זה מעוררים למעלה בחי” עומק העליון עומקא דכולא

for “If you are righteous, what do you give Him?” And the drawing down of this revelation of will comes through an arousal from below: the level of teshuvah from the depth of the heart, as it is written, “Out of the depths I have called You, Havayah.” And through this level of depth one arouses above the level of the supernal depth, “the depth of all,”

שהוא למעלה מעלה מן ההשתלשלות שע"י שחוזר ומתגלה הרצון העליון שלמעלה מן ההשתלשלות
הרי שם אין הפשע תופס מקום כלל ואם צדקת כו'

which is far, far above the chain of worlds (hishtalshelus). For when the supernal will that is above the chain of worlds is revealed again, there transgression has no place at all, and "if you are righteous," etc.

וע"י בחי' תשובה הנ"ל הוא חוזר ומוציא את הניצוץ אלקות מהקליפה וסט"א [וסטרא אחרא] שינקו וקבלו
חיות ממנו שיעלה למקורו ושרשו ע"י עקירת הרצון בעומקא דליבא ואזי נתקיים מ"ש חיל בלע
ויקיאנו ומבטנו יורישנו אל (באיוב ס" כ')

And through the level of teshuvah mentioned above, he brings the spark of G-dliness back out of the kelipah and the sitra achra, which drew nourishment and received life-force from it, so that it ascends to its source and root, through the uprooting of the will in the depth of the heart. And then what is written is fulfilled: "He swallowed wealth, and he vomits it up; G-d (Kel) will drive it out of his belly" (in Job, chapter 20).

(פ"י שע"י הגילוי מבחי' יג"מ [י"ג מדות] הרחמים שע"י נאמ' [נאמר] מי אל כמוך וכן ביג"מ [בי"ג מדות]
שבתורה כתיב אל רחום וחנון כו' ע"י נמשך להיות ומבטנו יורישנו אל. ועמ"ש בד"ה כי תצא גבי
ושבית שביו ובביאור ע"פ כי המצוה הזאת)

(That is: through the revelation from the level of the Thirteen Attributes of Mercy — of which it is said, "Who is a G-d (Kel) like You," and likewise in the Thirteen Attributes in the Torah it is written, "G-d (Kel), merciful and gracious," etc. — through this it comes about that "G-d (Kel) will drive it out of his belly." And see what is written in the discourse beginning "When you go out," regarding "and you take his captives captive," and in the explanation on the verse "For this commandment.")

והנה בחי' גילטוי רצון זה הוא מתגלה בעשרת ימי תשובה ע"י בחינת ממעמקים ולכן כתיב דרשו ה'
בהמצאו.

Now, this revelation of will is revealed in the Ten Days of Teshuvah, through the level of "out of the depths." Therefore it is written, "Seek Havayah while He may be found."

וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] בהמצאו אלו עשי"ת [עשרת ימי תשובה]. פ"י שבחי' ניצוץ אלקות הנאבד
בפשעת השמירה חוזר ונמצא להיות עולה למקורו.

And our Sages, of blessed memory, said, "While He may be found" — these are the Ten Days of Teshuvah. The meaning is that the spark of G-dliness that was lost through negligence in guarding is found again, so that it ascends to its source.

(וזהו ג"כ ענין ימצאהו בארץ מדבר כו' ימצאהו דייקא שימצא האבידה ועמ"ש בד"ה אני לדודי בענין ובקשתם משם כו' ומצאת כו')

(This, too, is the meaning of "He found him in a desert land," etc. — "He found him," specifically, for the lost object will be found. And see what is written in the discourse beginning "I am my Beloved's," regarding "And from there you will seek," etc., "and you will find," etc.)

ואזי קראוהו להמשיך שיתגלה בנפשו בהיותו קרוב שעתה קרוב הדבר מאד בהיותו חיל בלע ויקיאנו (וע"ד מ"ש ויאמר ה' לדג ויקא את יונה):

And then, "Call upon Him," to draw [Him] down so that He is revealed in one's soul, "while He is near" — for now "the matter is very near," when "he swallowed wealth and vomits it up" (along the lines of what is written, "And Havayah spoke to the fish, and it vomited out Jonah").

9 ג וזהו כנשר יעיר שע"י בחי' רחמנות מן הנשר ונפל הנה ע"ז כתיב דרך הנשר בשמים שמגביה למעלה עד רום המעלות ומתעלה בעילוי אחר עילוי

3. This is [the meaning of] "As an eagle (nesher) rouses": through the level of compassion [arising] from what has dropped off (nashar) and fallen. Of this it is written, "the way of an eagle in the heavens," for it soars upward to the very highest heights and rises from one elevation to the next

(ועמ"ש בפ"י וענין שמים בד"ה כי המצוה הזאת גבי לא בשמים היא כו' ע"ש איך דבחי' שמים שיך למצות תשובה ועד"ז י"ל [יש לומר] פ"י דרך הנשר בשמים וכו')

(and see what is written on the meaning and the concept of "heaven" in the discourse beginning "For this commandment," regarding "It is not in heaven," etc.; see there how the level of "heaven" relates to the mitzvah of teshuvah; along these lines one may explain "the way of an eagle in the heavens." And in the Zohar

(פ' יתרו ד"פ ע"ב) פ"י דשמים היינו תפארת דאצילות ועמ"ש לקמן ומתחלה יעיר קנו שאינו

(Parshas Yisro, 80b) it explains that "heaven" is Tiferes of Atzilus; and see what is written below). And at first, "rouses its nest," which is nothing

אלא שמעורר בלבד נוגע ואינו נוגע בבחי' מטי ולא מטי דהיינו שיתגלה על נפשו אלקות ונגעה עד הנפש.

but a mere arousal, touching and not touching, in the manner of "reaching and not reaching" (mati velo mati): that is, G-dliness is revealed upon his soul, and "it touches the soul."

אך אינו נוגע לגמרי להיות נכנס תוך תוכו (עמ"ש בד"ה עיני כל בפי מטות) ולהיות כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך ואח"כ על גוזליו ירחף שמלביש את הנפש ומקיפו מכל צד רק שאינו

But it does not touch completely, so as to enter his innermost core (see what is written in the discourse beginning "The eyes of all," in Parshas Matos), and so that "all my bones shall say, 'Havayah, who is like You?'" Afterwards, "hovers over its fledglings": it envelops the soul and surrounds it on every side, except that it is nothing

אלא בבחי' גוזליו שהם קטנים שאין להם גדפין דהיינו ענין גילוי בחינה זו בכל פסוקי דזמרה עד ק"ש [קריאת שמע].

but at the level of "its fledglings," which are small and have no wings. This is the revelation of this level throughout Pesukei deZimrah, up to the Shema.

10 וזהו ענין התעוררות רחמים שבברכות שלפני ק"ש [קריאת שמע] ברחמיך הרבים רחם עלינו כו' אבינו אב הרחמן כו' שהוא ענין כנשר כו'

This is the arousal of mercy in the blessings before the Shema — "In Your abundant mercy, have mercy on us," etc., "Our Father, merciful Father," etc. — which is [the meaning of] "As an eagle," etc.,

על גוזליו ירחף כו' משא"כ בק"ש [בקריאת שמע] ע"י מס"נ [מסירות נפש] באחד ואהבת בכל נפשך הוא ענין התגלות בחי' תשובה ממעמקים שע"י יראהו על אברתו על דייקא

"hovers over its fledglings," etc. In the Shema, by contrast, through self-sacrifice (mesirus nefesh) in "One" and in "You shall love... with all your soul," there is the revelation of the level of teshuvah "out of the depths," and through this, "bears him upon its pinions" — "upon," specifically.

כי אברתו הוא בחי' אברין דמלכא שהם המצות שהם המשכות רצון העליון המלוכש בעוה"ז הגשמי כמוט ציצית של צמר

For "its pinions" (evraso) is the level of "the limbs (evarin) of the King," which are the mitzvos, which are drawings-down of the supernal will as it is en clothed in this physical world, like a thread of tzitzis made of wool.

אבל ע"י תשובה עילאה מעורר רצון העליון שלמעלה מעלה מהשתלשלות העולמות שעל זה ארז"ל
[אמרו רבותינו זכרונם לברכה] במקום שבעלי תשובה כו'

But through the higher teshuvah (teshuvah ila'ah) one arouses the supernal will that is far, far above the chain of the worlds (hishtalshelus), of which our Sages, of blessed memory, said, "In the place where penitents (baalei teshuvah) [stand]," etc.

(ועמ"ש מענין ק"ש [קריאת שמע] סד"ה מזמור שיר חנוכת הבית. ולשון על גוזליו א"ש [אתי שפיר] על בעלי תשובה דוקא כי הנה גוזל פי' בב"ר [בבראשית רבה])

(See what is written about the Shema at the end of the discourse beginning "A psalm, a song at the dedication of the House.") And the phrase "over its fledglings" (gozalav) fits well with penitents specifically, for gozal is explained in Bereishis Rabbah

(פי' לך פמ"ד) ג"כ לשון גזלן והחוטא נקרא גוזל אביו ואמו כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] (רפ"ו דברכות) אך ע"י התשובה אתהפכא חשוכא לנהורא וזדונות נעשו זכיות.

(Parshas Lech, chapter 44) as also a term for a robber (gazlan); and the sinner is called one who "robs his father and his mother," as our Sages, of blessed memory, said (beginning of chapter 6 of Berachos). But through teshuvah, "darkness is turned into light," and intentional sins become like merits.

לכן מבחי' גוזל אביו ומו נעשה בחי' כנשר כו' על גוזליו ירחף כו' והיינו להיות ישאהו על אברתו.

Therefore, from the level of "robbing his father and his mother" comes the level of "As an eagle," etc., "hovers over its fledglings," etc. — and that is, so that "it bears him upon its pinions."

ועמ"ש בד"ה תקעו בחדש שופר בענין כי רצון העליון יש לו שני בחינות כו' ע"ש דמשם יובן יותר פי' על אברתו.

And see what is written in the discourse beginning "Blow the shofar at the New Moon," regarding the supernal will having two levels, etc.; see there, for from there the meaning of "upon its pinions" will be understood more fully.

וברע"מ [וברעיא מהימנא] פ' פנחס (דרל"ח ע"ב) פ"י ישא"הו ע"ד ישא ה' פניו כו' ועמ"ש בפ"י ישא בפ' נשא
סד"ה כה תברכו לפיכך נאמר מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע כו'.

And in the Raaya Mehemna, Parshas Pinchas (238b), it explains “bears him” (yisa’ehu) in the sense of “May Havayah lift up (yisa) His countenance,” etc. (and see what is written on the meaning of yisa in Parshas Nasso, at the end of the discourse beginning “Thus shall you bless”). Therefore it is said, “Who is a G-d (Kel) like You, Who bears (nosei) iniquity and passes over transgression,” etc.

תתן אמת ליעקב חסד לאברהם כו' שהוא הוא הנותן אמת וחסד שלו כו' ואזי ה' בדד ינחנו כו' בחי' הוי'
הוא בחי' צמצום והתפשטות המשכה כו'

“You give truth to Jacob, kindness to Abraham,” etc. — for it is He Himself Who gives His own truth and kindness, etc. And then, “Havayah alone led him,” etc. The level of Havayah is the level of contraction (tzimtzum) and of the spreading forth of the flow, etc.,

שהיא בחי' סדר המשכות והשתלשלות העולמות משא"ד בדד הוא בחי' לבדו כמו קודם שנברא העולם
דהיינו בחי' לפני הוי' תטהרו שביום הכפורים

which is the level of the order of the drawings-down and of the chain of the worlds (hishtalshelus); whereas “alone” (badad) is the level of “He alone,” as before the world was created — that is, the level of “Before Havayah you shall be purified,” of Yom Kippur.

(ועו"ל [ועוד יש לומר] בפ"י כנשר יעיר כו' דהנה מבואר למעלה שבמ"ת [שבמתן תורה] וכן כל זמן שהיה
בהמ"ק [בית המקדש] קיים היה גילוי אלקות מבחי' כללות החיות שלמעלה מבחי' המלאכים פני ארי'
[אריה] כו' בפני נשר כו'.

(One may further explain “As an eagle rouses,” etc. For it was explained above that at the Giving of the Torah, and likewise as long as the Holy Temple stood, there was a revelation of G-dliness from the level of the life-force in its general and collective expression (klalus), which is above the level of the angels — the face of a lion, etc., and the face of an eagle, etc.

וא"כ מובן דבחי' גילוי גי"מ [גיג מדות] הרחמים זהו ודאי בחי' רחמים גדולים שלמעלה מעלה הרבה
מבחי' ומדרגת דבחי' פני נשר. ועמ"ש בד"ה ש"ה [שיר המעלות] ממעמקים בענין שיש ב' בחי' רחמנות אב
הרחמן ואב הרחמים כו'

If so, it is understood that the revelation of the Thirteen Attributes of Mercy is certainly the level of great mercy, far, far above the level and rung of the face of an eagle. And see what is written in the discourse beginning “A Song of Ascents: Out of the depths,” on there being two levels of compassion, “merciful Father” (Av HaRachaman) and “Father of mercy” (Av HaRachamim), etc.;

ע"ש וא"כ יש לומר הפ"י כך כנשר יעיר קנו כו' שזהו משל דכמו שנמשך בחי' רחמים ע"י בחי' פני נשר שבמרכבה על ירידת הנשמה בגוף הגשמי ונה"ב [ונפש הבהמית] וכמ"ש ביצ"מ [ביציאת מצרים] ואשא אתכם על כנפי נשרים כו'

see there. If so, one may say the meaning is as follows: "As an eagle rouses its nest," etc., is an analogy. Just as mercy is drawn down through the level of the face of an eagle in the Chariot over the soul's descent into the physical body and the animal soul — as it is written regarding the Exodus from Egypt, "And I bore you on eagles' wings," etc. —

כמו כן ויתר מכן לאין קץ מה שע"ז אח"כ הוי' בדד ינחנו היינו גילוי רחמים גדולים י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] המתגלים ביוהכ"פ [ביום הכפורים] שע"ז בדד ינחנו דהיינו בעצמות אור א"ס ממש וכמאמר והחזירנו בתשובה שלימה לפניך.

so too, and infinitely more so, is what afterwards comes about through this: "Havayah alone led him" — that is, the revelation of great mercy, the Thirteen Attributes of Mercy, which are revealed on Yom Kippur, through which "alone He led him," that is, in the very essence of the Infinite Light (Or Ein Sof), as in the words, "And bring us back in complete teshuvah before You."

ולפ"ז [ולפי זה] פ"י ישאהו על אברתו דגבי נשר יעיר קאי על מצות עשה דייקא כי גבי מ"ע [מצות עשה] ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] עבר אדם על מ"ע [מצות עשה] ושב לא זו משם עד שמוחלין לו וא"צ [ואין צריך / ואינו צריך] ע"ז ליוהכ"פ [ליום הכפורים] דייקא.

Accordingly, the meaning of "bears him upon its pinions," in connection with "an eagle rouses," refers specifically to positive commandments. For regarding positive commandments our Sages, of blessed memory, said, "If a person transgressed a positive commandment and repented, he does not move from there before he is pardoned"; for this he does not need Yom Kippur specifically.

וזהו על אברתו דרמ"ח פקודין אינון רמ"ח אברין דמלכא וזהו ע"י כנשר יעיר כו'. אכן ע"י יג"מ [י"ג מדות]
 הרחמים המתגלים ביוהכ"פ [ביום הכפורים] עם התשובה נתקן ונמחל אפילו הפשעים דל"ת [דלא תעשה]
 שהל"ת [שהלא תעשה] הן למעלה ממ"ע [ממצות עשה] דמ"ע [דמצות עשה] תלויין בו"ה דשם הוי' ול"ת [ולא תעשה]
 תלויין ב"ה

This is “upon its pinions”: for “the 248 commandments are the 248 limbs of the King,” and this comes through “As an eagle rouses,” etc. However, through the Thirteen Attributes of Mercy that are revealed on Yom Kippur, together with teshuvah, even transgressions of prohibitions are rectified and pardoned; for the prohibitions are higher than the positive commandments, since the positive commandments depend on the vav and hei of the Name Havayah, and the prohibitions depend on the yud and hei.

אך ע"י שביהכ"פ [שביום הכפורים] הוא בחי' לפני הוי' תטהרו למעלה גם מבחי' י"ה וזהו בדד ינחנו כו'.
 לכן נתקן גם הפגמים והעוונות והפשעים דל"ת [דלא תעשה] ועמ"ש בד"ה כי ההרים ימוש.

But since Yom Kippur is the level of “Before Havayah you shall be purified,” higher even than the level of yud-hei — and this is “alone He led him,” etc. — therefore the blemishes, iniquities and transgressions of the prohibitions are also rectified. And see what is written in the discourse beginning “For the mountains may depart.”

גם י"ל [יש לומר] דכנשר יעיר זהו ענין יג"מ [י"ג מדות] הרחמים שמתגלים בחדש אלול לפמ"ש [לפי מה]
 שכתוב [בזהר הרקיע ר"פ בראשית דתליסר עלין דשושנה הם י"ב בקר דבריאה והים עליהם כו' ע"ש]
 והוי' בדד ינחנו זהו ענין יג"מ [י"ג מדות] הרחמים המתגלים ביוהכ"פ [ביום הכפורים].

It may also be said that “As an eagle rouses” is the Thirteen Attributes of Mercy that are revealed in the month of Elul, according to what is written in Zohar HaRakia, at the beginning of Bereishis, that the thirteen petals of the rose are the twelve oxen of Beriah, “and the sea upon them,” etc.; see there. And “Havayah alone led him” is the Thirteen Attributes of Mercy that are revealed on Yom Kippur.

ועיין מענין בדד ינחנו ברכות פ' בלק גבי הן עם לכדד ישכון (זח"א [זהר חלק א] כ"ו א'. ח"ג [חלק ג'] קכ"ד
 ב'. ר"י ב' רצ"ח ב' ובלק"ת [ובלקוטי תורה (להאריז"ל)] ס"פ האזינו).

And see on “alone He led him” in Midrash Rabbah, Parshas Balak, regarding “Behold, it is a people that dwells alone.” (Zohar, Part I, 26a; Part III, 124b, 210b, 298b; and in the Arizal's Likkutei Torah, end of Parshas Ha'azinu.)

ובעה"מ [ובעמק המלך] סוף שער ג' ובשער ששי ס"פ מ"ו פ"י שזהו ענין ונשגב ה' לבדו ביום ההוא והארה מעין זה מתגלה בכל יום בק"ש [בקריאת שמע]

And in Emek HaMelech, at the end of Shaar 3 and in Shaar 6, at the end of chapter 46, it is explained that this is the meaning of “And Havayah alone shall be exalted on that day.” And a glimmer of this is revealed every day in the Shema,

כי בכל יום צריך להיות המשכה מעט כדי שיתגלה בעשי"ת [בעשרת ימי תשובה] וביהכ"פ [וביום הכפורים] בכלל כי כך הוא מדת התורה כלל ופרט וחזר וכלל להיות חוזר ונכלל

for every day there must be a small drawing down, so that it be revealed in the Ten Days of Teshuvah and on Yom Kippur in a general way. For such is the rule of the Torah: a general statement, a particular, and a general statement again — so that there is included again

מה שנפרט לפרטי פרטיות בכל יום שעיי"ז יהיה גילוי כללות לפי שהפרט נמשך מגילוי כללות כו' ועיין בפרש"י [בפירוש רש"י / בפירוש רש"י] (באיוב ס"י ל"ט כ"ז) גבי יגביה נשר.

what was divided into finest particulars each day, so that through this there will be a revelation of the general (klalus); for the particular is drawn from the revelation of the general, etc. And see Rashi's commentary (on Job, chapter 39, [verse] 27) regarding “the eagle mounts up.”

והנה ע"י תשובה מעומקא דליבא הנ"ל נאמר יצרנהו כאישון עינו כי אישון בת עין הוא החושך שבעין ובו דוקא

Now, it is through the teshuvah from the depth of the heart mentioned above that it is said, “He guarded him like the pupil of His eye.” For the pupil (ishon), the “daughter of the eye” (bas ayin), is the darkness in the eye, and specifically in it

הוא המאיר ומתגלה עיקר ראיית האדם שבו האדם רואה כך ע"י בחי' החושך שמחשיך האדם א"ע [את עצמו] במרירות נפשו בעומק הלב הוא מאיר גילוי רצון העליון

is that which gives light, and the essence of a person's sight is revealed — it is with it that a person sees. So too, through the darkness with which a person darkens himself in the bitterness of his soul, in the depth of the heart, the revelation of the supernal will shines.

וזהו ימצאהו בארץ מדבר דהיינו לפי שהיה במדבר בארץ ציה כו'. וזהו מי זאת עולה מן המדבר עילוי
[עילויה] מן המדבר וסילוקי [וסילוקה] מן המדבר כו':

And this is “He found him in a desert land”: because he was in the desert, “in a parched land,” etc.
And this is “Who is this coming up from the desert?” — her elevation is from the desert, and her departure is from the desert, etc.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com.
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likutei-torah/haazinu/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok